

εργατική

Βδομαδιακή Εφημερίδα
της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς

αλληλεγγυη

26 Σεπτέμβρη 2017

www.sekonline.gr

No 1292

Γυρίστε στις σελ. 3, 8, 9, 13, 20

Απεργίες σε Τράπεζες και ΜΜΕ για τα Ασφαλιστικά Ταμεία

ΓΕΡΜΑΝΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ
Τρίζουν οι κολώνες
στην καρδιά της ΕΕ

σελ. 2, 19

ΝΑ ΠΛΗΡΩΣΟΥΝ ΤΡΑΠΕΖΙΤΕΣ ΚΑΙ ΜΙΝΤΙΑΡΧΕΣ

για τις συντάξεις μας

Απεργιακή συγκέντρωση στην Αιόλου
μπροστά στα κεντρικά της Εθνικής
Τράπεζας την Πέμπτη 21 Σεπτέμβρη.

11 Οκτώβρη - Απεργία στα Νοσοκομεία για προσλήψεις

Γυρίστε στις σελίδες 3, 4, 5, 6, 7

ΟΙ ΕΚΛΟΓΕΣ ΣΤΗ ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Τρίζουν οι κολώνες στην καρδιά της ΕΕ

Τα αποτελέσματα των εκλογών της Κυριακής στη Γερμανία σηματοδότησαν το ξέσπασμα της πολιτικής κρίσης μέσα στην καρδιά της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Και τα δυο παραδοσιακά κυβερνητικά κόμματα, οι Χριστιανοδημοκράτες και οι Σοσιαλδημοκράτες κατέγραψαν αρνητικά ρεκόρ, τα χειρότερα ποσοστά τους από το ...1949. Όλοι οι απολογητές της ΕΕ που περιέγραφαν την Μέρκελ σαν κολόνα σταθερότητας απέναντι στις αστάθειες τύπου Brexit, Τραμπ, Γαλλίας έπεσαν έξω και τώρα τα επιτελεία των Βρυξελλών ανησυχούν για τις εξελίξεις.

Το ακροδεξιό κόμμα “Εναλλακτική για τη Γερμανία” (AfD) κατάφερε να πιάσει διψήφιο ποσοστό και να μπει στη Βουλή σαν τρίτο κόμμα, αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι εκατομμύρια αγανακτισμένοι γερμανοί ψηφοφόροι έγιναν νεοναζί. Το αντιρατσιστικό και αντιφασιστικό κίνημα έχει τη δύναμη να αντιμετωπίσει αυτή την απειλή και αυτό φάνηκε το ίδιο το βράδυ των εκλογών με τις διαδηλώσεις ενάντια στο AfD. Οι κοινοβουλευτικές ηγεσίες της Αριστεράς, όμως, δεν στάθηκαν ικανές να τραβήξουν το μεγαλύτερο μέρος της λαϊκής οργής προς τα αριστερά.

Ας δούμε, όμως, τα πράγματα με τη σειρά.

Οι απώλειες των δυο εταίρων του “Μεγάλου” κυβερνητικού συνασπισμού είναι πραγματικά ιστορικών διαστάσεων. Το άθροισμα των ποσοστών Χριστιανοδημοκρατίας και SPD βρισκόταν στα επίπεδα του 90% πριν από σαράντα χρόνια και ακόμη και πριν από δεκαπέντε χρόνια, το 2002, είχαν αθροίσει 77%. Τώρα το 33% της Μέρκελ και το 20,5% του Σουλτς φτάνει μόλις στο 53,5%. Πρόκειται για τρανταχτή διάψευση των θεωριών που έλεγαν ότι η γερμανική οικονομία πάει καλά και άρα η Μέρκελ θα κάνει περίπατο.

Στην πραγματικότητα, επιβεβαιώνεται η εικόνα που έδινε ο Σωτήρης Κοντογιάννης στην Εργατική Αλληλεγγύη προεκλογικά (Η Γερμανία πίσω από τη βιτρίνα, ΕΑ No 1290): το ποσοστό της φτώχειας έχει ανέβει παρά την άνοδο του ΑΕΠ, η ανεργία κρύβεται μέσα από την ανακύκλωσή της με δουλειές “του ποδαριού”, επισφαλείς και κακοπληρωμένες. Οι ταξικές ανισότητες μεγαλώνουν, ιδιαίτερα στην πρώην Ανατολική Γερμανία.

Είναι μύθος ότι “η Μέρκελ πλήρωσε την υπερβολικά φιλελεύθερη” στάση της απέναντι στους πρόσφυγες. Η συγκυβέρνηση CDU/SPD μετά το αρχικό σοκ που της δημιούργησε το ασυγκράτητο κύμα προσφύγων του 2015 απάντησε σφίγγοντας άγρια τα λουριά. Τα σύνορα έκλεισαν και άρχισαν οι απελάσεις. Η **Κριστίνε Μπούχολτς**

δίνει χαρακτηριστικά αυτή την εικόνα στη συνέντευξη που έδωσε στο περιοδικό Σοσιαλισμός από τα κάτω που κυκλοφορεί. Η Μέρκελ ήταν η αρχιτέκτονας της συμφωνίας της ΕΕ με τον Ερντογάν για τον αποκλεισμό των προσφύγων έξω από τα σύνορα της ΕΕ και φρόντισε να απλώσει το μοντέλο αυτής της συμφωνίας και στη Λιβύη με αποτέλεσμα τα μαρτύρια χιλιάδων προσφύγων και μεταναστών.

Μύθος

Είναι μύθος, επίσης, ότι η μαζική παρουσία προσφύγων ευνόησε αυτόματα την ακροδεξιά. Ο μεγαλύτερος αριθμός προσφύγων βρέθηκε στη Βαυαρία και όμως εκεί τα ποσοστά του AfD ήταν χαμηλά. Αντίθετα, υπάρχουν περιοχές στην ανατολική Γερμανία με χαμηλή παρουσία προσφύγων όπου το AfD εκτινάχτηκε. Φρόντισε γι’ αυτό η ιδιαίτερα ξενοφοβική πολιτική τοπικών Χριστιανοδημοκρατικών κυβερνήσεων που έτρεχαν να υιοθετήσουν τη ρατσιστική ατζέντα για να “καλύψουν προκαταβολικά τις ανησυχίες των πολιτών”.

Ένα ακόμη στοιχείο που πρέπει να πάρουμε υπόψη για να διαβάσουμε σωστά τα αποτελέσματα, είναι η πορεία της προεκλογικής εκστρατείας του **Μάρτιν Σουλτς**. Όταν αναδείχθηκε υποψήφιος καγκελάριος του SPD στην αρχή της χρονιάς, τα ποσοστά των Σοσιαλδημοκρατών στις δημοσκοπήσεις ανέβηκαν ξεπερνώντας το 30%. Ήταν

μια καθαρή ένδειξη των προσδοκιών ότι το SPD θα έπαιρνε αποστάσεις από την πολιτική της συγκυβέρνησης με την Μέρκελ. Η καμπάνια του Μάρτιν Σουλτς ήταν μια σκέτη διάψευση αυτών των προσδοκιών γιατί απέφυγε τη σύγκρουση. Το αποτέλεσμα ήταν να χάσει το ένα τρίτο από εκείνα τα ποσοστά, αφήνοντας μεγάλο μέρος εκτεθειμένο στη δημαγωγία της ακροδεξιάς “ψήφου διαμαρτυρίας”.

Το κόμμα της Αριστεράς Die Linke δεν κατάφερε να πάρει παρά μόνο ένα μικρό μέρος από την εργατική αγανάκτηση ενάντια στα κόμματα του κυβερνητικού συνασπισμού, σημειώνοντας οριακή άνοδο κατά 0,3%. Δυο βασικοί παράγοντες έπαιξαν ρόλο σε αυτό.

Ο πρώτος έχει να κάνει με την προθυμία της ηγεσίας του να συνεργάζεται με τους Σοσιαλδημοκράτες σε επίπεδο τοπικών κυβερνήσεων με αποτέλεσμα να εισπράττει και η Αριστερά ένα μέρος της φθοράς των κυβερνητικών κομμάτων. Η Die Linke είχε φτάσει το 2009 κοντά στο 12%, αλλά η δυναμική εκείνης της επιτυχίας χαράμιση σε μεγάλο βαθμό σε πειράματα ενός μελλοντικού “κοκκινο-κόκκινου” κυβερνητικού συνασπισμού.

Πιο μεγάλο ρόλο, όμως, έπαιξαν οι ταλαντεύσεις της ηγεσίας στο καθοριστικό ζήτημα των προσφύγων. Ένα τμήμα της προσπάθησε να υπεκφύγει την ουσία. Η **Σάρα Βάγκενχετ**, ηγετικό στέλεχος, είχε

δηλώσει την εποχή που η ακροδεξιά με το Pegida έβγαине στους δρόμους, ότι η Αριστερά πρέπει να επικεντρώσει στα προβλήματα της ανεργίας, κλείνοντας τα μάτια στην ανάγκη για στήριξη του αντιρατσιστικού κινήματος. Υπήρξε η αυταπάτη ότι ο ρατσισμός θα σβήσει αυτόματα αν η Αριστερά μιλάει για τα “γήινα” προβλήματα των εργατών. Χρειάστηκε μεγάλη προσπάθεια από τη βάση και ιδιαίτερα από το δίκτυο Marx21, για να αλλάξει αυτή η αντιμετώπιση, αλλά η αλλαγή ήρθε πολύ αργά για να κάνει διαφορά. Οι μεγάλες αντιρατσιστικές και αντιφασιστικές κινητοποιήσεις στους δρόμους ενάντια στην ακροδεξιά δεν εκφράστηκαν στις κάλπες.

Κίνημα

Αυτό δεν σημαίνει ότι η εικόνα είναι μαύρη. Η εκλογική άνοδος του AfD είναι ρεαλιστικό να αντιμετωπιστεί από το κίνημα στους δρόμους και σε καμιά περίπτωση δεν μπορεί να επισκιάσει τη μεγαλύτερη εικόνα της πολιτικής κρίσης στην καρδιά της ΕΕ.

Όταν ο Τραμπ είχε κερδίσει τις εκλογές στις ΗΠΑ το περασμένο φθινόπωρο, τα ΜΜΕ του νεοφιλελεύθερου κατεστημένου είχαν τρέξει να ανακηρύξουν την Μέρκελ ηγέτιδα της “πολιτισμένης Δύσης” που αγωνίζεται να κρατήσει την Ευρώπη σταθερή απέναντι στον “ευρωσκεπτικιστικό λαϊκισμό”. Είχε προηγηθεί το σοκ του βρετανικού δημοψηφίσματος που στήριξε το

Brexit. Εκείνη η φιλοΕΕ εκστρατεία έμοιαζε να δικαιώνεται με τη νίκη του Μακρόν στη Γαλλία. Τα φερέφωνα της άρχουσας τάξης έβγαζαν στεναγμούς ανακούφισης και προεξοφλώντας τη νίκη της Μέρκελ έφτιαχναν σχέδια για μια νέα ενίσχυση του γαλλογερμανικού άξονα της ΕΕ που θα βάλει τέλος στην κρίση.

Αυτοί οι υπολογισμοί βρίσκονται τώρα στον αέρα. Η νέα γερμανική κυβέρνηση με τη συμμετοχή των Φιλελεύθερων και των Πράσινων δίπλα στη Μέρκελ, όταν σχηματιστεί, θα είναι πιο αδύνατη από τον Μεγάλο Συνασπισμό που κατέρρευσε. Οι διαπραγματεύσεις με τη βρετανική κυβέρνηση για το Brexit θα γίνουν ακόμη πιο δύσκολες. Οι σχεδιασμοί για νέες γαλλογερμανικές πρωτοβουλίες θα περιμένουν τη σειρά τους υποχρεωτικά. Τα “οράματα” του **Γιούνκερ** μπαίνουν στο ψυγείο. Αντίθετα, οι κρίσεις σαν αυτή που ξεδιπλώνεται στην Ισπανία από το δημοψήφισμα στην Καταλωνία δεν μπορούν να περιμένουν.

Οι δυνατότητες για την Αριστερά σε όλη την Ευρώπη και στην ίδια τη Γερμανία γίνονται μεγαλύτερες αρκεί να κινηθεί αποφασιστικά τόσο για την ανάπτυξη του αντιρατσιστικού και αντιφασιστικού κινήματος, όσο και για την στήριξη της εργατικής αντίστασης στην ατέλειωτη λιτότητα που σπέρνουν οι κυβερνήσεις κάτω από την ομπρέλα της ΕΕ.

Στην Ελλάδα, οι κοντόθωροι αναλυτές εστιάζουν στο αν ο **Σόιμπλε** θα διατηρήσει το υπουργείο Οικονομικών ή μήπως αναλάβει ο ηγέτης των Φιλελευθέρων που είναι “πιο σκληρός στο θέμα του Grexit”. Σε λίγο θα μας πουν και ότι νοσταλγούν τον Σόιμπλε! Η αριστερή αντιπολίτευση στην κυβέρνηση του Τσίπρα δεν έχει κανένα λόγο να ακολουθήσει σε αυτόν τον κατήφορο. Η πάλη ενάντια στις αντεργατικές επιθέσεις των Μνημονίων θα έχει τώρα να αντιμετωπίσει έναν αποδυναμωμένο αντίπαλο. Το χρηματιστήριο έπεσε 4% τη Δευτέρα.

Μπορούμε και πρέπει να στηρίξουμε το απεργιακό κύμα που ξεκινάει με μεγαλύτερη αυτοπεποίθηση, μπορούμε και πρέπει να συντονίσουμε το αντιφασιστικό κίνημα πανευρωπαϊκά. Πάνω απ’ όλα μπορούμε να επιμελούμε ότι το μέλλον δεν περνάει μέσα από τους συμβιβασμούς και τη διαχείριση των “ευρωπαϊκών θεσμών” αλλά μέσα από τον κοινό αγώνα των εργατών σε όλα τα μήκη και τα πλάτη ενάντια στο σύστημα που κλυδωνίζεται από τη μεγαλύτερη κρίση του εδώ και δεκαετίες.

Πάνος Γκαργκάνας

Διαβάστε επίσης στη σελίδα 19
“Οι βαρετές εκλογές που έγιναν εφιάλτης”

Διαδηλώσεις την Κυριακή το βράδυ ενάντια στο AfD

Η μαζική γενική συνέλευση στον ΕΔΟΕΑΠ που απαίτησε την κύρηξη απεργίας στα ΜΜΕ

ΕΜΠΡΟΣ ΓΙΑ ΤΟ ΑΠΕΡΓΙΑΚΟ ΦΘΙΝΟΠΩΡΟ

Συντάξεις, προσλήψεις και όχι αξιολογήσεις

Αυτό το φύλλο της Εργατικής Αλληλεγγύης τυπώνεται πρόωρα αυτή τη βδομάδα, το βράδυ της Δευτέρας, γιατί την Τρίτη απεργούν όλοι οι εργαζόμενοι στα ΜΜΕ για να σώσουν το ταμείο τους, τον ΕΔΟΕΑΠ από τη διάλυση.

Αυτή η απεργία έρχεται λίγες μέρες μετά από την απεργία στην Εθνική Τράπεζα που έγινε με μεγάλη επιτυχία την περασμένη Πέμπτη για αντίστοιχο λόγο, δηλαδή για να υπερασπίσει το ταμείο ΤΥΠΕΤ. Χιλιάδες συνταξιούχοι και απεργοί πλημμύρισαν την Αιόλου μπροστά στα κεντρικά της Εθνικής πραγματοποιώντας μια από τις μεγαλύτερες συγκεντρώσεις.

Η σύνδεση ανάμεσα σε αυτές τις δυο απεργίες είναι εξόφθαλμη. Και στις δυο περιπτώσεις το κυρίαρχο αίτημα είναι να πληρώσει η εργοδοσία εισφορές για να μην βουλιάσουν τα

ταμεία. Να πληρώσουν οι τραπεζίτες που έχουν καταργήσει την επικουρική ασφάλιση για τους νέους εργαζόμενους και ενισχύουν τα κέρδη τους με τις εισφορές που δεν πληρώνουν απειλώντας την επικουρική σύνταξη χιλιάδων συνταξιούχων. Να πληρώσουν οι “βαρόνοι” του Τύπου και των καναλιών, οι Μαρινάκηδες, οι Αλαφούζοι και οι Σαββίδηδες που συνεχίζουν τα αίσχη των Ψυχάρηδων και των Μπομπολαίων τσεπώνοντας τα λεφτά από το “αγγελιόσημο” (την εργοδοτική εισφορά που καταργήθηκε με τις μνημονιακές επιθέσεις).

Συντονισμός

Η στήριξη αυτών των απεργιών, η συνέχιση, η κλιμάκωση και ο συντονισμός τους είναι υπόθεση όλης της εργατικής τάξης. Ο αγώνας για τη διάσωση του ΕΔΟΕΑΠ και του ΤΥΠΕΤ δεν είναι υπεράσπιση προνομίων κάποιων τραπεζοϋπάλληλων και δημοσιογράφων, είναι η συνέχεια της μάχης που έχουμε δώσει όλοι και όλες μαζί ενάντια στο μνημονιακό κούρεμα των συντάξεων και πιο πρόσφατα ενάντια στο νόμο Κατρούγκαλου που άνοιξε το νέο γύρο των περικοπών. Νίκες στις τράπεζες και στα ΜΜΕ αυτή τη στιγμή θα άνοιγαν το δρόμο για να ξηλώσουμε αυτό το νόμο που κατακρεουργεί όλες τις συντάξεις από το 2019 και ήδη η Τρόικα απαιτεί να εφαρμοστεί από το 2018.

Κι όμως, οι γραφειοκρατικές συνδικαλιστικές

ηγεσίες δεν κάνουν τίποτε σε αυτή την κατεύθυνση. Το βάρος πέφτει στους αγωνιστές και τις αγωνίστριες της βάσης να πάρουν την υπόθεση στα χέρια τους. Αυτή είναι η προσπάθεια που κάνει ο Συντονισμός ενάντια στα Μνημόνια.

Σε λίγες μέρες, στις 11 Οκτώβρη, τη σκυτάλη θα πάρουν οι απεργοί των Νοσοκομείων. Το δικό τους κυρίαρχο αίτημα είναι να γίνουν προσλήψεις στη δημόσια Υγεία. Και εδώ η σύνδεση με τον αγώνα ενάντια στη διάλυση των ασφαλιστικών ταμείων και των συντάξεων είναι προφανής: όσο μένει ο κόσμος ακάλυπτος από τα ταμεία που είχε, τόσο μεγαλώνει η ανάγκη για εξυπηρέτηση από τα δημόσια νοσοκομεία.

Ο αγώνας είναι κοινός. Αλλά υπάρχει και κάτι ακόμα που μπορεί να κάνει τη σύνδεση των αγώνων πιο ισχυρή. Στα Νοσοκομεία έχει συγκροτηθεί ένα Συντονιστικό που οργανώνει τις κινητοποιήσεις σε κάθε χώρο, σε κάθε κλινική, από τους νοσηλευτές και τους γιατρούς μέχρι τις καθαρίστριες και τους διοικητικούς. Αυτό το πρότυπο μπορεί και πρέπει να απλωθεί σε κάθε τραπεζικό κατάστημα, σε κάθε τυπογραφείο, σε κάθε αίθουσα σύνταξης στα κανάλια και τις εφημερίδες. Τώρα είναι η στιγμή για να υπάρχει και στην ΟΤΟΕ και στην ΠΟΕΣΥ και σε όλες τις Ομοσπονδίες μια συντονισμένη δύναμη της βάσης.

Το φετινό φθινόπωρο ξεκίνησε με μεγάλα συλλαλητήρια στη ΔΕΘ όπως πάντα αλλά και στην επέτειο της δολοφονίας του Παύλου Φύσσα με συγκλονιστική αντιφασιστική πορεία προς τα γραφεία της Χρυσής Αυγής. Μπορούμε να απλώσουμε αυτή τη δυναμική στο απεργιακό κύμα που ξεκινάει, για να το οργανώσουμε, να το δυναμώσουμε, να το κάνουμε νικηφόρο. Μετά το παταράκι της Μέρκελ στις γερμανικές εκλογές αυτή η προοπτική είναι και πιο αναγκαία και πιο ρεαλιστική.

Πανελλαδική Συνέλευση και Διεθνής Αντιφασιστική Συνάντηση

Η Κίνηση Ενωμένοι ενάντια στον ρατσισμό και τη φασιστική απειλή (KEEPΦΑ) οργανώνει στις 14 και 15 Οκτώβρη στην Αθήνα την Πανελλαδική συνέλευσή της σε συνδυασμό με μια συνάντηση αντιπροσωπειών από πολλές χώρες.

Από τις αντίστοιχες συναντήσεις τις προηγούμενες χρονιές έχουν προκύψει οι πρωτοβουλίες για πανευρωπαϊκά συλλαλητήρια υπέρ των προσφύγων και των μεταναστών κάθε Μάρτη.

Φέτος το διήμερο αυτό αναβαθμίζεται από τις ίδιες τις εξελίξεις. Πρόσφατα είναι τα συλλαλητήρια στις 16 και 18 Σεπτέμβρη που ανέδειξαν το επιθετικό αίτημα του αντιφασιστικού κινήματος για να κλείσουν τα γραφεία-ορμητήρια της Χρυσής Αυγής. Ακτιβιστές από όλη την Ελλάδα που πρωτοστάτησαν στη διοργάνωση αυτών των κινητοποιήσεων θα βρίσκονται στη συνέλευση της KEEPΦΑ.

Και μαζί τους θα συμμετέχουν ακτιβιστές από τα καυτά σημεία του αντιρατσισμού και του αντιφασισμού όπως η Βαρκελώνη, το Παρίσι, το Βερολίνο και το Λονδίνο.

Ανάμεσα στους ομιλητές θα βρίσκονται και οι:

Μαρία Κασκαρίκα, μητέρα του φοιτητή Αλέξη Λάζαρη
Κωνσταντίνα Κούνεβα, ευρωβουλευτής

Christine Buchholz, βουλευτής Die Linke, Γερμανία

Weyman Bennet, Stand Up to Racism, Βρετανία

Κώστας Μανταΐος, πρόεδρος Συλλόγου Εξορισθέντων Φυλακισθέντων Αντίστασης 1967-74 (ΣΦΕΑ)

Μάριος Σούσης, πρόεδρος συλλόγου Απογόνων Θυμάτων Ολοκαυτώματος

Παναγιώτης Καλφαγιάννης, πρόεδρος ΠΟΣΠΕΡΤ

Vanina Giudicelli, NPA, Γαλλία

Steve Cedar, Unitat contra el feixisme, Καταλωνία

Γιώργος Τσιάκαλος, πανεπιστημιακός

Τάκης Ζώτος, Κώστας Παπαδάκης, Θανάσης Καμπαγιάννης, δικηγόροι της Πολιτικής Αγωγής στη δίκη της Χρυσής Αυγής

Χρίστος Αργύρης, μέλος του ΓΣ της ΑΔΕΔΥ

Πέτρος Κωνσταντίνου, συντονιστής KEEPΦΑ

Το διήμερο θα γίνει στο κλειστό γήπεδο μπάσκετ στο Ρουφ

Κυκλοφορεί
ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ
από τα κάτω

www.socialismfrombelow.gr

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ

Μαζική η απεργία των τραπεζοϋπάλληλων

Χιλιάδες εργαζόμενοι και συνταξιούχοι της Εθνικής Τράπεζας συγκεντρώθηκαν έξω από τα κεντρικά της γραφεία στην Αιόλου την Πέμπτη 21/9, στην πλατεία Δημαρχείου στο κέντρο της Αθήνας, κατά τη διάρκεια της 24ωρης απεργίας των εργαζόμενων στην ΕΤΕ. Συνταξιούχοι και εργαζόμενοι διαμαρτύρονται για το αιφνιδιαστικό τελεσίγραφο του διευθύνοντα σύμβουλου της Εθνικής Τράπεζας Λεωνίδα Φραγκιαδάκη να διακόψει την χρηματοδότηση του Λογαριασμού Επικουρήσης (ΛΕΠΕΤΕ) που θα σημάνει τεράστια μείωση των συντάξεων και τη διάλυση του ΤΥΠΕΤ, του Ασφαλιστικού τους ταμείου.

Η συγκέντρωση στην οποία συμμετείχαν όλα τα σωματεία των εργαζόμενων στην ΕΤΕ (ΣΥΤΑΤΕ – ΣΕΠΕΤΕ – ΣΣΕΤΕ) ήταν μια από τις μεγαλύτερες που είχε δει ο τραπεζικός κλάδος για πάρα πολλά χρόνια, ενώ η συμμετοχή στην απεργία στα καταστήματα της Εθνικής ξεπέρασε το 80%.

Με πανό στην κινητοποίηση συμμετείχαν, εκτός από τα σωματεία των εργαζόμενων και των συνταξιούχων της ΕΤΕ, το σωματείο των εργαζόμενων στο ΤΥΠΕΤ, το ΠΑΜΕ αλλά και ο “Συντονισμός ενάντια στα μνημόνια”, ενώ τη στήριξή της δήλωσε η ΟΤΟΕ.

Η απεργία ταρακούνησε την διοίκηση της ΕΤΕ. Ο διευθύνων σύμβουλος Φραγκιαδάκης, παρά την αρχική του άρνηση, τελικά πείστηκε να συναντηθεί με τους εκπροσώπους των σωματείων χωρίς όμως να δώσει οποιαδήποτε πειστική απάντηση για το μέλλον των επικουρικών συντάξεων και των ασφαλιστικών παροχών των εργαζόμενων. Νέα συνάντηση μεταξύ των εκπροσώπων των σωματείων και της εργοδοσίας θα πραγματοποιηθεί το πρωί της Τρίτης 26/9.

Πάνω από 50 εκατομμύρια ευρώ αναμένεται να είναι οι απώλειες για το ΛΕΠΕΤΕ. Το χρημα-

τοδοτικό κενό που προκύπτει οδηγεί στην τελειωτική διάλυση της επικουρικής σύνταξης με αποτέλεσμα πάνω από 16.000 συνταξιούχοι της ΕΤΕ να αναγκαστούν σε μειώσεις που αγγίζουν το 50%.

Απώλειες

Στα 6,5 εκ. ευρώ θα φτάνουν οι απώλειες και για το ΤΥΠΕΤ με αποτέλεσμα να εξαφανιστεί στην ουσία κάθε δυνατότητα υγειονομικής παροχής σε πάνω από 25 χιλιάδες εργαζόμενους, συνταξιούχους και τις οικογένειές τους.

“Για εμάς το ζήτημα που έχει προκύψει με το ΛΕΠΕΤΕ μας αφορά για έναν ακόμα λόγο, γιατί κινδυνεύει και η δουλειά μας. Με την απώλεια των 6.5 εκατομμυρίων ευρώ ετησίως, συν το γεγονός ότι υπάρχουν ήδη μεγάλα ζητήματα στην χρηματοδότηση και τη λειτουργία των υπηρεσιών του ΤΥΠΕΤ, κινδυνεύουμε άμεσα με κλείσιμο”, ανέφερε μιλώντας στην ΕΑ ο **Σήφης Μανταδάκης**. “Είμαστε γύρω στους 600 εργαζόμενους πανελλαδικά που κινδυνεύουμε

να μείνουμε στο δρόμο. Απέναντι στην διάλυση των συνταξιοδοτικών και ασφαλιστικών δικαιωμάτων δεν υπάρχει άλλος δρόμος παρά μόνο αυτός των μεγάλων πανελλαδικών κινητοποιήσεων του συνόλου των εργαζομένων. Μόνο έτσι μπορούμε να αποτρέψουμε αυτές τις πολιτικές και τις επιθέσεις και όχι με αποσπασματικές κινητοποιήσεις των εκάστοτε θιγμένων. Χρειάζεται συντονισμός και μαζικότητα αλλιώς μιλάμε για μάχη χαρακωμάτων και οπισθοχώρησης”.

Πιέσεις και στην συνδικαλιστική ηγεσία των σωματείων της ΕΤΕ έβαλε η μεγάλη επιτυχία της απεργίας και της συγκέντρωσης την Πέμπτη 21/9. Την επόμενη ακριβώς μέρα συγκλήθηκε το ΔΣ του ΣΥΕΤΕ για να αποφασίσει τα περαιτέρω βήματα ενάντια στην διάλυση του ΛΕΠΕΤΕ.

Μιλώντας στην ΕΑ ο **Νίκος Παπατριανταφύλλου** εκλεγμένο μέλος του ΔΣ του ΣΥΕΤΕ με την Πρωτοβουλία-Ανεξάρτητη Αγωνιστική Συνδικαλιστική Κίνηση, εξήγησε πως παρά την θετική αποτίμηση της κινητοποίησης, από την μεριά της πλειοψηφίας η συζήτηση περιστράφηκε γύρω από ζητήματα που έχουν να κάνουν με τις νομικές ενέργειες.

“Ενώ από την πλευρά του αγωνιστικού φάσματος των παρατάξεων μπήκε το ζήτημα της κλιμάκωσης με ενέργειες στη βάση και συνελεύσεις περιφερειακά για να διευρυνθεί το αγωνιστικό κλίμα και κανένας από την πλευρά της πλειοψηφίας δεν τόλμησε να αρνηθεί τη συνέχεια, ωστόσο επικράτησε το επιχειρημαδικαιολογία πως δεν μπορούμε να αποφασίσουμε μόνοι μας τη συνέχεια αφού είμαστε ένα μέτωπο σωματείων, ότι χρειάζεται ενιαίος σχεδιασμός και συντονισμός και άρα πρέπει να συμφωνήσουν και οι υπόλοιποι. Από την μεριά του ΔΣ δόθηκε εξουσιοδότηση για να γί-

νουν άμεσα οι αναγκαίες επαφές και να πάμε σε νέο κύκλο κινητοποιήσεων όποτε χρειαστεί.

Σχέδιο

Όπως διαφάνηκε υπάρχει ήδη διαμορφωμένο σχέδιο από την μεριά της εργοδοσίας που περιλαμβάνει μεγάλες περικοπές συντάξεων αλλά με ένα έξτρα βοήθημα που θα αντισταθμίζει ένα μέρος των απωλειών.

Φυσικά είμαστε ενάντια σε κάθε είδους περικοπή αλλά επίσης ξέρουμε πολύ καλά πως τέτοιου είδους σχέδια δεν έχουν καμιά εγγύηση αλλά εξαρτώνται κάθε φορά από τα λογιστικά του ταμείου. Φέτος μπορεί να τα δώσουν, του χρόνου με οποιαδήποτε δικαιολογία μπορεί να τα σταματήσουν. Το ίδιο ισχύει με το ΤΥΠΕΤ. Η διοίκηση φέρεται να δηλώνει έτοιμη να κάνει εξαίρεση και να καλύψει τα κενά χρηματοδότησης που θα προκύψουν στο ΤΥΠΕΤ αφού δεν θέλει να ανοίξει άμεσα μέτωπο στο θέμα της υγείας, όμως ξέρουμε καλά πως αυτές οι λύσεις είναι χωρίς εγγύηση και προσωρινές. Οι συνδικαλιστικές ηγεσίες από την άλλη επιμένουν σε μια λογική εξαιρέσεων και επιμέρους διευθετήσεων.

Είμαστε ενάντια στη λογική των εξαιρέσεων. Το έχουμε δει και στο παρελθόν, οι κλάδοι που πίστεψαν στην λογική των εξαιρέσεων την πλήρωσαν. Οδηγήθηκαν σε πρόσκαιρες λύσεις που στη συνέχεια κατέρρευσαν πετώντας μελλοντικά τη μπάλα στην επόμενη γενιά. Η δική μας πρόταση λέει να βρεθεί λύση στο υπάρχον ταμείο που έχει χαρακτήρα κοινωνικής ασφάλισης εφόσον ενταχθούν όλοι οι νέοι εργαζόμενοι/ες με όλων των ειδών τις σχέσεις εργασίας (όπως οι νοικιασμένοι της ICAP) που από το 2006 και μετά έχουν σταματήσει να ασφαρίζονται στο ΛΕΠΕΤΕ.

Αλλά και μέσα σε ολόκληρο τον κλάδο και μέσα στην ΟΤΟΕ πρέπει να βρεθεί συντονισμός για τα ομοειδή αιτήματα. Δεν μπορεί να συνεχίζουμε να λέμε πως είναι άλλη η περίπτωση του επικουρικού της Ιονικής και άλλη της Εθνικής. Όσες νομικές ή θεσμικές διαφορές και να υπάρχουν, επί της ουσίας το ζήτημα της συνταξιοδότησης και της ασφάλισης είναι το ίδιο και το αυτό. Χρειάζεται να γίνει η προσπάθεια να βρεθούν ενοποιητικά στοιχεία και να προχωρήσουμε σε κοινές κινητοποιήσεις στον κλάδο.

Ως τώρα πάντως έχει μείνει αναπάντητο το ερώτημα αν θα έχουμε επιθετική ενέργεια με περικοπή συντάξεων μέσα στον Οκτώβριο. Αν συμβεί αυτό προφανώς και θα έχουμε άμεση κλιμάκωση των κινητοποιήσεων”, ανέφερε ο Ν. Παπατριανταφύλλου.

Κυριάκος Μπάνος

Απεργιακή συγκέντρωση τραπεζοϋπαλλήλων της Εθνικής, πλ. Δημαρχείου 21/9

Απεργιακή συγκέντρωση τραπεζοϋπαλλήλων της Εθνικής, πλ. Δημαρχείου 21/9

ΑΠΟ ΤΑ ΤΑΜΕΙΑ

Η ώρα της απεργιακής σύγκρουσης έφτασε για τους εργαζόμενους στα ΜΜΕ.

Η ΕΣΗΕΑ αποφάσισε να προχωρήσει σε απεργιακή δράση, ξεκινώντας με 24ωρη απεργία την Τρίτη 26 Σεπτεμβρίου και προσανατολίζεται για νέα 24ωρη την Πέμπτη 28/9. Την προηγούμενη μέρα συνεδρίασε το Μεικτό Συμβούλιο της Ένωσης - οι εκπρόσωποι δηλαδή από κάθε ΜΜΕ - προκειμένου να συγκροτηθεί απεργιακή επιτροπή.

Ο κλάδος βρίσκεται σε αναβρασμό όλους τους τελευταίους μήνες καθώς το ταμείο επικουρικής ασφάλισης και περίθαλψης, ο ΕΔΟΕΑΠ, βρίσκεται στο χείλος του γκρεμού. Το ταμείο ιδρύθηκε πριν μισό αιώνα από τις συνδικαλιστικές ενώσεις δημοσιογράφων και προσωπικού στα ΜΜΕ σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη, και παρέχει επικουρικές συντάξεις και πλήρη ιατροφαρμακευτική περίθαλψη σε όλους τους ασφαλισμένους του. Η διοίκησή του εκλέγεται από τους ίδιους τους εργαζόμενους και συνταξιούχους μέλη του. Η επαπειλούμενη κατάρρευση του ΕΔΟΕΑΠ οφείλεται κυρίως στην κατάργηση του Αγγελιόσημου, που αποτελούσε το βασικό του έσοδο. Το Αγγελιόσημο ήταν η εργοδοτική εισφορά που πλήρωναν τα αφεντικά υπέρ της ασφάλισης των εργαζομένων τους, από τα διαφημιστικά τους έσοδα.

Η στάση πληρωμών των επικουρικών συντάξεων τον Ιούλη σήμανε συναγερμό στον κλάδο. Τότε σε μια γενική συνέλευση, σπάνια σε μαζικότητα κι οργή, εκατοντάδες εργαζόμενοι και συνταξιούχοι μέλη του ΕΔΟΕΑΠ, αποφάσισαν απεργία διαρκείας σε όλα τα ΜΜΕ. Και μόνο η απόφαση για απεργία διαρκείας έφτανε να βάλει την πίεση στην κυβέρνηση. Την επόμενη κιόλας μέρα ενέκρινε τη χορήγηση δανείου μέσω του ΕΦΚΑ, που θα έδινε μια προσωρινή ανάσα στο ταμείο και θα επέτρεπε την παροχή συντάξεων και υπηρεσιών για άλλους δύο μήνες - μέχρι υποτίθεται να βρεθεί μονιμότερη λύση στις τριμερείς διαπραγματεύσεις.

Όπως επέμεναν όμως τα πιο μαχητικά κομμάτια του κλάδου αυτή η κίνηση δεν επέτρεπε κανέναν εφησυχασμό, η απόφαση της συνέλευσης έπρεπε να μπει άμεσα σε εφαρμογή. Τόσο γιατί ο ΕΔΟΕΑΠ θα βρισκόταν σύντομα ξανά στο κόκκινο, όσο και γιατί το καλύτερο όπλο στη μάχη για τη σωτηρία των κατακτήσεών σου, είναι η επίδειξη της δύναμής σου, που δεν είναι άλλη από την απεργία. Τη δυνατότητα να δίνεις στο αφεντικό να καταλάβει ότι ή θα συνεχίσει να πληρώνει την ασφάλισή σου, ή η εφημερίδα του δεν θα βγει στα περρίπτερα, το τηλεοπτικό του κανάλι και το ραδιόφωνό του δεν θα εκπέμπουν, η ιστοσελίδα του δεν θα ανανεωθεί,

24ωρη απεργία στα ΜΜΕ

Απο προηγούμενη απεργιακή κινητοποίηση στα ΜΜΕ

μέχρι να κάνει πίσω.

Μα πάνω απ' όλα γιατί η απεργία ανοίγει την πόρτα να παλέψει όλος ο κλάδος ενωμένος "για τα ταμεία μας και για τις δουλειές μας". Το φαινόμενο της "γαλέρας" στα ΜΜΕ, τείνει να γίνει κανόνας. Χώροι εργασίας δηλαδή που οι εργοδοτικές επιθέσεις, η απληρωσιά, οι απολύσεις, οι συνδικαλιστικές διώξεις, η μαύρη κι ανασφάλιστη εργασία, είναι καθηστώ. Και μάλιστα χειροτερεύουν σε ένα περιβάλλον όπου οι παλιές "ναυαρχίδες" του Τύπου καταρρέουν κι έρχονται νέοι αδιστακτοί μεγιστάνες να τις πάρουν στα χέρια τους, κόβοντας κι άλλο μισθούς και δικαιώματα, πετώντας κόσμο στην ανεργία. Τελευταίο κρούσμα σε μια ατελείωτη αλυσίδα παρόμοιων γεγονότων, το "μαύρο" του Μαρινάκη στο Βήμα FM.

Αντιδράσεις

Αντί της άμεσης εφαρμογής της απόφασης του κλάδου και της κήρυξης απεργίας διαρκείας, η ηγεσία της ΕΣΗΕΑ -παρατάξεις που πρόσκεινται στο ΣΥΡΙΖΑ και τη δεξιά- προτίμησε να αφήσει το χρόνο να περνάει διαπραγματευόμενη με αφεντικά και κυβέρνηση και μάλιστα βάζοντας πρόταση στο τραπέζι που συνάντησε μεγάλες αντιδράσεις από τον ίδιο τον κόσμο που υποτίθεται ότι εκπροσωπεί. Αλλά όπως συμβαίνει σε αυτές τις περιπτώσεις, αν δώσεις το δάκτυλό σου στον καρχαρία θα σου φάει ολόκληρο το χέρι. Παρότι λοιπόν συνδικαλιστική ηγεσία και εργοδότες φαινόταν να τα βρίσκουν σε ένα

σχέδιο που ουσιαστικά άλλαζε τελείως το χαρακτήρα του ΕΔΟΕΑΠ -χαμηλές εισφορές για εργοδότες, συμμετοχή τους στη διοίκησή του, πρόσβαση στα ιατρικά ιστορικά των εργαζομένων, μετατροπή του σε επαγγελματικό ταμείο με παροχές ανάλογες με τις εισφορές του ασφαλισμένου κλπ.- τώρα η εργοδοτική πλευρά μπλοκάρει τη συμφωνία με αφορμή το ζήτημα των τηλεοπτικών αδειών. Η πρόταση των αφεντικών για καταβολή πόρου από τη διαφήμιση, ύψους 4%, δεν ισχύει πια, λένε, εξαιτίας του τιμήματος για τις τηλεοπτικές άδειες που θέσπισε η κυβέρνηση, ύψους 3.5 εκατομμύρια ευρώ για κάθε χρόνο.

Όποια κι αν είναι τα παζάρια γραφειοκρατών και εργοδοτών, η κήρυξη απεργιακού αγώνα δίνει την ευκαιρία να δοθεί η μάχη για "τα ταμεία και τις δουλειές μας" και να καθορίσει ότι και ο ΕΔΟΕΑΠ θα σωθεί και η επόμενη μέρα στα ΜΜΕ θα είναι προς όφελος των εργαζομένων. Αυτό σημαίνει ότι η απεργία πρέπει να κλιμακωθεί σε διαρκείας όπως αποφάσισε η γενική συνέλευση του ΕΔΟΕΑΠ. Και να μην αφεθεί στα χέρια της συνδικαλιστικής ηγεσίας, αλλά να γίνει υπόθεση των ίδιων των εργαζομένων και των συνταξιούχων που θα καθορίσουν και το πλαίσιο της. Διαβάστε δίπλα την ανακοίνωση της Πρωτοβουλίας για την Ανατροπή, του μετωπικού σχήματος της αντικαπιταλιστικής αριστεράς στην ΕΣΗΕΑ, για την απεργία.

Στέλιος Μιχαηλίδης

ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΤΡΟΠΗ Όλοι μαζί για απεργία διαρκείας

Αυτήν την απεργία που μας την στέρησαν τόσους μήνες για να σώσουμε τον ΕΔΟΕΑΠ δεν θα την αφήσουμε στα δικά τους χέρια, θα την πάρουμε στα δικά μας.

Ο κλάδος προχωράει σε απεργία για τον ΕΔΟΕΑΠ. Είχαμε την αγωνιστική διάθεση χιλιάδων συναδέλφων που μαζικοποίησαν τις γενικές συνελεύσεις του ΕΔΟΕΑΠ τον Ιούλιο και αποφάσισαν «...απεργιακές κινητοποιήσεις διαρκείας σε όλα τα ΜΜΕ, με τη συμμετοχή και του διασωματειακού...». Το ΔΣ της ΕΣΗΕΑ σπατάλησε αυτήν την μαχητική διάθεση σε άγονες από ότι αποδείχθηκε, διαπραγματεύσεις με τους εργοδότες. Τρεις μήνες μετά, η ΕΣΗΕΑ αποφάσισε να ξεκινήσει από την Τρίτη 26 Σεπτεμβρίου, απεργία.

Είναι η απεργία που περιμέναμε χιλιάδες συνάδελφοι για να μπούμε μπροστά και να σώσουμε τον ΕΔΟΕΑΠ. Πρέπει να σημάνει συναγερμός σε κάθε μαγαζί και οι χιλιάδες συνάδελφοι και συνταξιούχοι να πάρουμε στα χέρια μας αυτήν την απεργία. Δεν μπορούμε να αφήσουμε αυτήν την απεργία στα χέρια της πλειοψηφίας του ΔΣ της ΕΣΗΕΑ για δύο λόγους.

Πρώτον γιατί πηγαίνει στην απεργία έχοντας σαν πλαίσιο όχι τις αποφάσεις του κλάδου και των γενικών συνελεύσεων του ΕΔΟΕΑΠ, αλλά τις προτάσεις Καπάκου που πρακτικά οδηγούν σε ένα επαγγελματικό ταμείο, χωρίς τίποτε εγγυημένο. Με πλαίσιο δηλαδή που ολοκληρώνει τη μετατροπή του ΕΔΟΕΑΠ από ένα ταμείο για υγεία-πρόνοια-επικούρηση (με καταστατικά κατοχυρωμένο τον χαρακτήρα Αλληλεγγύης του ταμείου στους ασφαλισμένους του), σε επαγγελματικό ταμείο.

Και δεύτερον γιατί προχωράνε σε απεργία χωρίς να κάνουν τίποτε ουσιαστικό για την επιτυχία της. Χωρίς να βάζουν στα αιτήματα της σύγκρουσης με τους εργοδότες και την κυβέρνηση το ζήτημα της απληρωσιάς στα μαγαζιά που αγγίζει σχεδόν το 90% του κλάδου και οδηγεί τους συναδέλφους σε απόγνωση.

Στα χέρια μας

Γι' αυτό λέμε ότι χρειάζεται να την πάρουμε στα χέρια μας εμείς οι απλοί εργαζόμενοι και συνταξιούχοι για να επιβάλουμε ότι η απεργία θα οργανωθεί για να νικήσει, και θα νικήσει, αν κερδίσουμε την θεσμοθέτηση του πόρου και όχι την μετατροπή του ΕΔΟΕΑΠ σε επαγγελματικό ταμείο.

Πρώτο βήμα είναι η μαζική παρουσία εκατοντάδων συνάδελφων εν ενεργεία και συνταξιούχων την Δευτέρα στις 12 το μεσημέρι στην ΕΣΗΕΑ που συνεδριάζει το μικτό συμβούλιο σαν απεργιακή επιτροπή.

Η απεργία να είναι πενθήμερες επαναλαμβανόμενες και όχι μια εικοσιτετράωρη την Τρίτη και μια εικοσιτετράωρη την Πέμπτη. Να είναι πραγματικά διαρκείας όπως απαιτεί ο κλάδος. Με την έκδοση του Αδέσμευτου Τύπου και κανένα δελτίο στις τηλεοράσεις και τα ραδιόφωνα.

Να είναι απεργία όλων των Ενώσεων με απόφαση του διασωματειακού και όχι μονάχα της ΕΣΗΕΑ.

Να προχωρήσουμε την Πέμπτη 28 Σεπτεμβρίου σε κοινή απεργιακή συνέλευση στον Πανελλήνιο ή σε άλλο μεγάλο χώρο, για να καθορίσει ο κλάδος τα βήματα του συλλογικά και οργανωμένα.

Τέλος, στις διαπραγματεύσεις με την εργοδοσία να συμμετέχει απεργιακή επιτροπή που θα εκλεγεί από την συνέλευση της Πέμπτης και όχι μονάχα τα ΔΣ των Ενώσεων που μας έφεραν σε αυτό το σημείο.

ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΤΡΟΠΗ
(Financial Crimes, Αριστερό ΜΜΕτωπο, Σπάρτακος Ανένταχτοι)

ΑΔΕΔΥ Η αξιολόγηση και η απεργοσπασία δεν θα περάσουν

Με την απεργοσπαστική τροπολογία της Γεροβασίλη που ψηφίστηκε στη Βουλή την Τετάρτη 20/9 ελπίζει η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ πως θα υπερπηδήσει την σχεδόν συνολική ανυπακοή των δημόσιων υπάλληλων με τη συμμετοχή τους στην απεργία-αποχή της ΑΔΕΔΥ από κάθε διαδικασία «αξιολόγησης».

Η τροπολογία κονιορτοποιεί τις διακηρύξεις για δήθεν διαφορετική αξιολόγηση από αυτή του Μητσοτάκη, για «καλή και μη τιμωρητική αξιολόγηση», για «δημοκρατικές διαδικασίες» και διαφορετική αντίληψη για το δημόσιο. Αυτό που κάνει είναι να θεσμοθετεί ξεδιάντροπα τη διάκριση των εργαζόμενων στο δημόσιο σε απεργούς και μη, να προωθεί την απεργοσπασία με την υπόσχεση ότι θα «ανταμείψει» με θέσεις ευθύνης τους «πρόθυμους» που θα συμμετάσχουν στις «εξετάσεις», να προετοιμάσει το έδαφος για το τσεκούρωμα που επεξεργάζονται τα επιτελεία του Τσίπρα για να πετύχουν τα πλεονάσματα 3,5% του προϋπολογισμού με νέες περικοπές. Έτσι κι αλλιώς, η αξιολόγηση είναι στα απαιτούμενα της Τρόικας.

Είναι γελασμένη, όμως, η Γεροβασίλη αν πιστεύει πως θα ξεμπερδέψει με την ψήφιση της κατάπτυστης τροπολογίας. Είναι φανερό πως η συμμετοχή στην απεργία-αποχή ενάντια στην αξιολόγηση ήταν πάνω από 85%. Όχι μόνο σε χώρους, όπως τα νοσοκομεία που βρίσκονται σε αγωνιστικές κινητοποιήσεις, αλλά και στους δήμους και στο «στενό δημόσιο» των υπουργείων –ελάχιστες ήταν οι εξαιρέσεις.

Το σημαντικότερο, όμως, είναι ότι έχουμε την εμπειρία της ανταρσίας που συμπαράλιασε την αξιολόγηση του Μητσοτάκη. Και εδώ επίσης η Γεροβασίλη θα βγει γελασμένη που θεώρησε ότι αρκούν τα τεχνικά κολπάκια (όπως η παράκαμψη των «επίσημων» αξιολογόχαρτων για να μην μπορούν να τα μαζεύουν τα σωματεία) μπορεί να ξεπεράσει τη μαζική ανυπακοή.

Με νέες γενικές συνελεύσεις αμέσως μετά το ξεκίνημα των εκβιαστικών δεκαήμερων που προβλέπει η τροπολογία Γεροβασίλη να προχωρήσουμε σε συλλογικές διαδικασίες και πρωτοβουλίες για την επιτυχία της απεργίας-αποχής. Η ΑΔΕΔΥ έχει ήδη στείλει στους συλλόγους έντυπο για να μοιραστεί σε όλους τους εργαζόμενους, στο οποίο να δηλώνουν «ότι συμμετέχω στην απεργία –αποχή που έχει προκηρύξει η ΑΔΕΔΥ από κάθε διαδικασία ή ενέργεια που συνδέεται με την διαδικασία αξιολόγησης και ως εκ τούτου δεν δύναμαι να υποβάλλω καμία έκθεση αξιολόγησης ως αξιολογητής ή αξιολογούμενος». Με περιοδείες γραφείο-γραφείο σε κάθε χώρο

Κινητοποίηση ΑΔΕΔΥ ενάντια στην αξιολόγηση του Κούλη στις 10/10/14 έξω από το ΣτΕ.

δουλειάς μπορούμε να εξασφαλίσουμε πως δεν θα υπάρξει ούτε ένας που θα δώσει αξιολογόχαρτο. Αν με την προηγούμενη ανταρσία στο δημόσιο τσακίσαμε την αξιολόγηση του Μητσοτάκη που τιμωρούσε με διαθεσιμότητες, με την ίδια συλλογική ανταρσία θα σταματήσουμε και την αξιολόγηση της Γεροβασίλη που υπόσχεται να ανταμείψει τους «πρόθυμους» με θέσεις προϊσταμένων.

Κεντρική διάσταση

Ταυτόχρονα, η μάχη ενάντια στην αξιολόγηση πρέπει να πάρει και κεντρική διάσταση σε όλο το δημόσιο. Αφορά τα νοσοκομεία, τους δήμους, τα υπουργεία και τις αποκεντρωμένες διοικήσεις, τους διοικητικούς των ΑΕΙ. Αφορά και τους εκπαιδευτικούς, τους οποίους η κυβέρνηση τυπικά εξαιρεί από αυτή τη φάση. Στα σχολεία δόθηκε το πρώτο χτύπημα στην αξιολόγηση με τη μαζική αποχή και τα μπλοκαρίσματα, γι' αυτό η κυβέρνηση προσπαθεί τώρα να αναβάλει την επίθεσή της –ο Γαβρόγλου ετοιμάζει τις αξιολογήσεις της «σχολικής μονάδας» για αργότερα το φθινόπωρο. Η απεργία-αποχή από την αξιολόγηση

πρέπει να συνδεθεί με τις άλλες μάχες που δίνουν οι εργαζόμενοι στο δημόσιο: με τη μάχη των προσλήψεων που έχει ήδη ξεκινήσει στα νοσοκομεία και συνεχίζεται με την απεργία της ΠΟΕΔΗΝ στις 11 Οκτώβρη. Με τη μάχη ενάντια στους νέους οργανισμούς των υπουργείων και τις περικοπές τους, όπως στη Γενική Γραμματεία Βιομηχανίας του ΥΠΟΙΑΝ με στάσεις εργασίας και συγκεντρώσεις. Με τη μάχη ενάντια στους αντισυνδικαλιστικούς νόμους που έρχονται. Γι' αυτό χρειάζεται, παίρνοντας απεργιακές αποφάσεις στις συνελεύσεις, να πιέσουμε άμεσα την ηγεσία της ΑΔΕΔΥ να προχωρήσει στην υλοποίηση της απόφασης του Γενικού Συμβουλίου για 24ωρη απεργία –άμεσα πριν ακόμα κλείσουν το πρώτο «δεκαήμερο-προθεσμία» της Γεροβασίλη– με προοπτική κλιμάκωσης.

Από τα νοσοκομεία μέχρι την τελευταία υπηρεσία υπουργείου η απάντηση στην επίθεση της κυβέρνησης στους δημόσιους υπάλληλους είναι: «Γεροβασίλη, Τσίπρα ακούστε το καλά, η αξιολόγηση θα μείνει στα χαρτιά».

Κώστας Πίττας,

γραμματέας Ομοσπονδίας τ. ΥΠΑΝ

Σε καταλήψεις στους χώρους διοίκησης και στις διευθύνσεις όλων των δημόσιων υπηρεσιών της χώρας την Τρίτη 3 Οκτώβρη καλεί όλες τις ομοσπονδίες και τους συλλόγους μέλη της η ΑΔΕΔΥ, όπως ανακοινώθηκε την Δευτέρα 25/9 στη σύσκεψη ενημέρωσης με τις ομοσπονδίες για το θέμα της αξιολόγησης.

Είναι η πρώτη φορά που η ΑΔΕΔΥ καλεί σε απανωτές συσκέψεις πράγμα που σημαίνει ότι το κλίμα μεταξύ των εργαζόμενων του δημόσιου τομέα είναι καζάνι που βράζει απέναντι στην αξιολόγηση και την τροπολογία-εκβιασμό της Γεροβασίλη. Είδαμε και από τις διάφορες τοποθετήσεις στην σύσκεψη πως η απεργία-αποχή έχει τεράστια συμμετοχή που σε διάφορους χώρους φτάνει σχεδόν το 100%.

Στην ομιλία μου στην σύσκεψη της ΑΔΕΔΥ αναφέρθηκα στο παράδειγμα του νοσοκομείου Γεννηματάς που δουλεύω. Σαν ΔΣ του σωματείου στο νοσοκομείο είχαμε αποφασίσει την Δευτέρα 25/9 να κάνουμε μια πρώτη σύσκεψη των προϊσταμένων του νοσοκομείου και την Τρίτη 26/9 να κάνουμε Γενική Συνέλευση του σωματείου.

Οι προϊστάμενοι αυτές τις μέρες στοχοποιούνται και εκβιάζονται από την Γεροβασίλη, ότι δεν θα συνεχίσουν να βρίσκονται στη θέση τους αν συμμετέχουν στην απεργία-αποχή από την αξιολόγηση.

Στη σύσκεψη στο νοσοκομείο πήραν μέρος οι 57 από τους 60 προϊσταμένους του. Από τη δική μας μεριά πατώντας πάνω στις αντιφάσεις των υπόλοιπων παρατάξεων που αναγκάζονταν να έρθουν κόντρα στις πολιτικές του ηγεσίου (ΔΑΚΕ-ΠΑΣΚ-ΣΥΡΙΖΑ) εξηγήσαμε πόσο μνημονιακή, άδικη, νεοφιλελεύθερη είναι η αξιολόγηση και της Γεροβασίλη. Δεν θέλουμε αξιολόγηση αλλά προσλήψεις. Τονίσαμε ότι όποιος προϊστάμενος -για να μην χάσει το επίδομα των 250-300 ευρώ- πάρει μέρος στην αξιολόγηση, αυτό που τελικά θα κάνει είναι να χαντακώσει τους συναδέλφους του, άρα μιλάμε για κανιβαλισμό.

Καλέσαμε θαρρετά όλους να δηλώσουν ότι συμμετέχουν στην απεργία-αποχή από την αξιολόγηση. Με δημοκρατική αλλά αυστηρή συζήτηση πείσαμε και τους λίγους αναποφάσιστους. Στο κλείσιμο της σύσκεψης, οι 57 από τους 60 προϊσταμένους του Γεννηματά αποφάσισαν ότι θα απέχουν από την αξιολόγηση. Χρειάζεται να κάνουμε αυτή τη συζήτηση άτομο το άτομο, με το σωματείο μπροστά. Να εξηγήσουμε πως και αυτή η αξιολόγηση είναι μνημονιακής έμπνευσης, προαπαιτούμενο της Γ' αξιολόγησης.

Στη τοποθέτησή μου τόνισα πως στηρίζουμε την απόφαση για κινητοποιήσεις στις 3 Οκτώβρη, είναι καλή αλλά είναι λίγη. Όχι πια οικονομία δυνάμεων. Εμπρός για πανελλαδική απεργία και για την αξιολόγηση και για τις προσλήψεις και για όλα τα δίκαια αιτήματά μας. Αυτή η απεργία θα μπορούσε άνετα να συμπέσει και να κουμπώσει με την απεργία της ΠΟΕΔΗΝ στις 11 Οκτώβρη. Η ΕΕ της ΑΔΕΔΥ απάντησε ότι θα δούμε αν και πότε θα πάμε σε απεργία. Εμείς δεν περιμένουμε, συνεχίζουμε σαν Συντονιστικό Νοσοκομείων να οργανώνουμε με τα υλικά μας την μεγάλη απεργία στις 11 Οκτώβρη και παλεύουμε να γίνει παν-δημοσιούπαλληλική.

Χρίστος Αργύρης

Γιατρός, Δ.Σ. σωματείου εργαζόμενων Γ.Ν. Γεννηματάς

ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ ΟΑΣΑ

Στάση εργασίας από τις 11πμ μέχρι τις 5μμ και συγκέντρωση έξω από το Υπουργείο Υποδομών και Μεταφορών στο σταθμό Εθν. Άμυνα στη Μεσογείων πραγματοποιήσαν οι εργαζόμενοι του ΟΑΣΑ.

Οι εργαζόμενοι κατηγορούν την διοίκηση της εταιρίας και την πολιτική ηγεσία του υπουργείου υποδομών και μεταφορών ότι “από την ανάληψη των καθηκόντων τους κανείς δεν έχει ενδιαφερθεί για το τι μέλλει γίνεσθαι με τις Αστικές Συγκοινωνίες, με φυσικό επόμενο την πλήρη κατάρρευση της εταιρείας. Έλλειψη ανταλλακτικών, έλλειψη προσωπικού και μη υπογραφή ΣΣΕ τα δύο τελευταία χρόνια, επισφραγίζουν την απόλυτη ανυπαρξία τους και την πλήρη αδιαφορία”, όπως αναφέρουν στην ανακοίνωση που εξέδωσαν.

“Με την εφαρμογή του χειμερινού προγράμματος, με μειωμένα λεωφορεία στην κίνηση, το πρόβλημα έχει πάρει ανεξέλεγκτες διαστάσεις. Τριπλάσια έλλειψη λεωφορείων που εκτοξεύει την ταλαιπωρία των επιβατών στα ύψη, την πολύωρη αναμονή τους στην στάση, διαπληκτισμοί και φραστικά επεισόδια από την αγανάκτησή τους αποτελούν την καθημερινότητα που αντιμετωπίζουν οι συνάδελφοί μας οδηγοί. Θέλουμε δημόσια αστική συγκοινωνία που αξίζει σε όλους”, τονίζεται στην ανακοίνωση του Συνδικάτου.

• Παναττική στάση εργασίας προκήρυξαν για την Πέμπτη 28/9 από την έναρξη του ωραρίου έως τις 11πμ οι Ομοσπονδίες και τα σωματεία των εργαζόμενων στο Υπουργείο Οικονομικών. ΠΟΕ-ΔΟΥ, ΟΤΥΕ και ΟΣΥΟ προκήρυξαν στάση εργασίας ενάντια στην αξιολόγηση και στις απολύσεις που φέρνει αλλά και για μισθολογικά ζητήματα.

• Συγκέντρωση έξω από το Υπουργείο Παιδείας θα πραγματοποιήσουν στις 29 Σεπτέμβρη στη 1μμ πρωτοβάθμιοι σύλλογοι εκπαιδευτικών μαζί με το Συντονιστικό των αδιόριστων εκπαιδευτικών ζητώντας προσλήψεις για να καλυφθούν τα χιλιάδες κενά στα σχολεία.

• Κοινό απογευματινό συλλαλητήριο την Πέμπτη 5 Οκτώβρη, Διεθνούς Ημέρας για την Παιδεία, στις 6.30μμ αποφάσισαν να πραγματοποιήσουν οι Ομοσπονδίες των εκπαιδευτικών ΔΟΕ και ΟΛΜΕ ζητώντας προσλήψεις και μεγαλύτερη χρηματοδότηση για την παιδεία.

• Εισήγηση για σύγκληση της συνέλευσης των προέδρων στις 7/10 στην Αθήνα κατατέθηκε στο ΔΣ της ΟΛΜΕ. Στη συνέλευση των προέδρων, που θα ακολουθήσει μετά τις συνελεύσεις που θα πραγματοποιηθούν στους πρωτοβάθμιους συλλόγους από τις 2/10 μέχρι και τις 6/10, θα γίνει συζήτηση για όλα τα μεγάλα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι εκπαιδευτικοί με την έναρξη της σχολικής χρονιάς ενώ θα μπουν και προτάσεις για απεργιακές κινητοποιήσεις μέσα στο φθινόπωρο.

ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ 11 ΟΚΤΩΒΡΗ Όλοι-ες στην απεργία και το συλλαλητήριο!

Στις 11 Οκτώβρη δίνει το επόμενο μεγάλο απεργιακό ραντεβού, το κίνημα των υγειονομικών, μετά τη μεγάλη πανυγειονομική διαδήλωση στη Θεσσαλονίκη στις 8 Σεπτέμβρη.

Η ΠΟΕΔΗΝ για εκείνη την ημέρα έχει προκηρύξει στάση εργασίας από τις 8πμ μέχρι τη 1μμ για τους εργαζόμενους στα νοσοκομεία της Αττικής και 24ωρη απεργία για τα νοσοκομεία όλων των άλλων πόλεων.

Οι απεργοί θα πραγματοποιήσουν πανελλαδικό συλλαλητήριο το οποίο θα ξεκινήσει στις 8πμ από τα Νοσοκομεία Παίδων. Η πορεία θα διανύσει το κέντρο της Αθήνας και μια σειρά νοσοκομεία που βρίσκονται στη διαδρομή, θα περάσει από το Μέγαρο Μαξίμου όπου θα ζητηθεί συνάντηση με τον πρωθυπουργό και θα καταλήξει στο Υπουργείο Υγείας.

Με τα νοσοκομεία να βρίσκονται “στο κόκκινο” εξ’ αιτίας των ελλείψεων και της υποχρηματοδότησης, η απεργία έρχεται να προσθέσει ένα ακόμα επεισόδιο στη μακρά διαδρομή του υγειονομικού κινήματος τα τελευταία χρόνια, που διεκδικεί τη σωτηρία του Ε.Σ.Υ με προσλήψεις και χρηματοδότηση στη δημόσια Υγεία. Ωστόσο δίπλα σε αυτές τις διεκδικήσεις έρχεται να προστεθεί η αντίσταση στα μέτρα περί αξιολόγησης που φέρνει η νέα τροπολογία της Γεροβασίλη.

Με όλες του τις δυνάμεις έχει ριχτεί στην οργάνωση της απεργίας το **Συντονιστικό των Νοσοκομείων**, το οποίο πραγματοποιούσε συνέλευση το απόγευμα της Δευτέρας, στο αμφιθέατρο του νοσοκομείου Αγ.Σάββας.

“Τα νοσοκομεία βρίσκονται σε αναβρασμό. Το δείξαμε και στις μεγάλες διαδηλώσεις στις 8 κι 9 Σεπτέμβρη στη Θεσσαλονίκη” μας λέει η **Κατερίνα Πατρικίου**, μέλους του Συντονιστικού κι εργαζόμενη στον Αγ.Σάββα. “Το Συντονιστικό των Νοσοκομείων έχει παίξει κρίσιμο ρόλο στη διαμόρφωση του αγωνιστικού κλίματος στη δημόσια Υγεία και οργανώνουμε τα επόμενα βήματα. Τη Δευτέρα 25/9 κάνουμε συνέλευση του Συντονιστικού με βασικό ζήτημα την επιτυχία της πανυγειονομικής απεργίας στις 11 Οκτώβρη.

Αυτό που βάζουμε μπροστά είναι γενικές συνελεύσεις κι εξορμήσεις σε κάθε νοσοκομείο για την καλύτερη οργάνωση και συμμετοχή στην απεργία. Ήδη κυκλοφορούμε προκήρυξη και αφίσσα σε δεκάδες νο-

11
ΟΚΤΩΒΡΗ

ΑΠΕΡΓΙΑ
ΠΑΝΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΗ
Αττική: Στάση Εργασίας 8πμ με 1μμ
Πανελλαδική συγκέντρωση 8πμ Νοσοκομεία Παίδων
ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ
ΚΑΙ ΠΕΡΙΚΟΠΕΣ

ΜΑΖΙΚΟΙ ΔΙΟΡΙΣΜΟΙ
ΛΕΦΤΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΓΕΙΑ
ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΙΚΟ ΠΡΟΤΟΒΑΘΜΙΩΝ ΣΩΜΑΤΕΙΩΝ, ΕΠΙΤΡΟΠΩΝ ΑΓΩΝΑ
 ΚΑΙ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΩΝ

σοκομεία σε όλη τη χώρα.

Θέλουμε η απεργία στις 11/10, να είναι η επόμενη μεγάλη δυναμική απάντηση στο υπουργείο Υγείας, που αφήνει τα νοσοκομεία με τεράστιες ελλείψεις σε προσωπικό και χρηματοδότηση, αλλά κι απέναντι στην αξιολόγηση της Γεροβασίλη που επιμένει να εκβιάζει τον κόσμο του δημοσίου.

Επιτροπή αγώνα

Στον Αγ.Σάββα έχουμε ξεκινήσει εξορμήσεις στους συναδέλφους, ορίσαμε συνέλευση στις 3 Οκτώβρη και θα ενεργοποιήσουμε την επιτροπή αγώνα για να τη μεγαλύτερη συμμετοχή στην απεργία”.

Παρόμοια είναι η εικόνα σε δεκάδες νοσοκομεία της χώρας. Η **Κατερίνα Αγγέλη** εργαζόμενη στο νοσοκομείο της Πάτρας και μέλος της Ενωτικής Αριστερής Πρωτοβουλίας “Νυστέρι” ΠΓΝΠ, μεταφέρει την εικόνα της γενικής συνέλευσης που πραγματοποίησαν την περασμένη βδομάδα: “Το κλίμα στη συνέλευση ήταν πάρα πολύ καλό. Υπήρχε με-

γάλη συμμετοχή τόσο εργαζομένων όσο και προϊσταμένων. Όλες οι τοποθετήσεις ήταν ενάντια στην αξιολόγηση.

Συμφωνούσαν όλοι ότι δεν πρέπει να περάσει πρώτον γιατί ειδικά στον τομέα της Υγείας υπάρχουν τεράστιες ελλείψεις και σε προσωπικό και σε υλικά. Εμείς αυτό το ζούμε κάθε μέρα. Έτσι δεν μπορεί κανείς να κάνει αξιολόγηση.

Δεύτερον γιατί η αξιολόγηση γίνεται κάτω από μνημονιακές συνθήκες και κριτήρια. Δεν είναι μια αξιολόγηση που αποβλέπει στην καλύτερευση των υπηρεσιών παροχής Υγείας, αλλά έχει στο στόχαστρο τους εργαζόμενους. Αποβλέπει στο να φτιαχτεί μια δεξαμενή αξιολογούμενων ως ‘ανεπαρκείς’ που σε πρώτο στάδιο θα χρησιμοποιηθεί για την κινητικότητα των εργαζομένων στο δημόσιο τομέα και κανείς δεν εγγυάται ότι σε δεύτερο χρόνο δεν θα γίνουν απολύσεις.

Τρίτον είναι πολύ σημαντικό ότι μετά την ψήφιση της τροπολογίας Γεροβασίλη φτιάχνεται μια ομάδα

στελεχικού δυναμικού με απεργοσπαστικό ρόλο.

Ήταν πολύ καλή η τοποθέτηση των προϊσταμένων στη συνέλευση ότι ‘δεν είμαστε σε θέση να βαθμολογήσουμε συνάδελφο κάτω από άριστα όταν π.χ εξαιτίας της έλλειψης προσωπικού καλείς εργαζόμενο στο σπίτι του για να του κόψεις το ρεπό και δεν αρνείται κανείς.

Μαζική αποστολή

Η απόφαση για στήριξη της απεργίας ήταν ομόφωνη. Αποφασίστηκε μετά από πρόταση της παράταξης «Νυστέρι» η συγκρότηση απεργιακής επιτροπής για να οργανώσει την επιτυχία της απεργίας και στις 11 Οκτώβρη ετοιμαζόμαστε για μια μαζική αποστολή στην απεργιακή διαδήλωση της Αθήνας”.

“Η πανυγειονομική απεργία στις 11/10 πρέπει να γίνει σεισμός που θα δείξει στην κυβέρνηση ότι ΔΕΝ θα γίνουμε θυσία στα προαπαιτούμενα και τα πλεονάσματά τους” λέει σε προκήρυξή του το Συντονιστικό των Νοσοκομείων. “Να σημάνει συναγεμρός σε κάθε νοσοκομείο, με συνελεύσεις, εξορμήσεις, συζητήσεις, συγκρότηση απεργιακών επιτροπών και οργάνωση της περιφρούρησης της απεργίας και χτυπήματος των μηχανισμών της απεργοσπασίας, με μαζική συμμετοχή στα πούλμαν από την περιφέρεια, για την επιτυχία της απεργίας και της πανελλαδικής συγκέντρωσης, σαν ένα ακόμα βήμα για να επιβάλουμε την απεργιακή συνέχεια και την πανεργατική κλιμάκωση”.

Προσπάθεια των αγωνιστών και των αγωνιστριών του Συντονιστικού είναι η απεργία της 11ης Οκτώβρη να αγκαλιάσει όλους τους εργαζόμενους του δημοσίου που παλεύουν ενάντια στην αξιολόγηση και τη διάλυση του κοινωνικού κράτους και των δημόσιων υπηρεσιών.

“Διεκδικούμε από τα συνδικάτα μας να προχωρήσουν σε απεργιακή κλιμάκωση απέναντι στις προκλήσεις κυβέρνησης και δανειστών” επισημαίνουν. “Ήδη το ΓΣ έχει εξουσιοδοτήσει την ηγεσία της ΑΔΕΔΥ να προχωρήσει σε πανελλαδική απεργία, χρειάζεται να μετατρέψει την 11/10 σε πανδημισιουπαλληλική απεργία. Κάθε κομμάτι του δημοσίου, κάθε ομοσπονδία και πρωτοβάθμιο σωματείο πρέπει και μπορεί να μπει σε αυτό το απεργιακό μέτωπο για μόνιμη και σταθερή εργασία, για προσλήψεις μόνιμου προσωπικού και επαρκή χρηματοδότηση των κοινωνικών υπηρεσιών τονίζει το κάλεσμα του Συντονιστι-

κού και συνεχίζει:

“Ο Τσίπρας συνεχίζει να μιλά για το δικό του “success story” και για επιστροφή στην κανονικότητα, την ίδια στιγμή που προωθεί άμεσα την εφαρμογή σκληρών μέτρων, προαπαιτούμενων για την τρίτη αξιολόγηση, τον συνδικαλιστικό νόμο που θα βάζει εμπόδια στις απεργίες, τον επανυπολογισμό και άρα τις μειώσεις συντάξεων, την επιτάχυνση των ιδιωτικοποιήσεων, την υλοποίηση της αξιολόγησης στο δημόσιο.

Την ίδια ώρα που θέλει να δέσει χειροπόδα με τα σφιχτά λουριά της αξιολόγησης τους εργαζόμενους, η έλλειψη προσωπικού και η υποχρηματοδότηση συνεχίζονται στα δημόσια νοσοκομεία. Για το 2018, προβλέπεται νέο «πετσόκομμα» κατά 370 εκατ. ευρώ στη χρηματοδότηση που θα οδηγήσει τα νοσοκομεία στην οικονομική τους ασφυξία. Οι αλλαγές και οι αναδιαρθρώσεις που έρχονται (εξετάσεις, ωράρια-εφημερίες, συγχωνεύσεις, κλπ) ετοιμάζουν να μειώσουν και άλλο δομές και οργανικές θέσεις, να εντατικοποιήσουν και άλλο την εργασία μας, να περιορίσουν και άλλο το μισθολογικό κόστος. Η πρωτοβάθμια περίθαλψη είναι ανύπαρκτη.

Η κατάσταση αυτή δεν μπορεί να συνεχιστεί άλλο. Μπορούμε να κερδίσουμε μαζικές προσλήψεις και χρηματοδότηση. Ήδη με τους αγώνες μας έχουμε κερδίσει την παράταση στην δουλειά για εκατοντάδες επικουρικούς. Έχουμε πετάξει ξανά και ξανά την αξιολόγηση στο καλάθι των αχρήστων. Μπορούμε ενωμένοι να πετάξουμε και αυτή την αξιολόγηση στα σκουπίδια.

Χρειάζεται να κλιμακώσουμε για να μην εφαρμοστούν τα μέτρα των μνημονίων, για να μην τολμήσει να φέρει η κυβέρνηση νόμο για την απαγόρευση των απεργιών. Για να μην περάσουν οι ιδιωτικοποιήσεις. Για να μην χάσει κανείς συμβασιούχος την δουλειά του. Για να μην αφήσουμε τα αφεντικά να διαλύσουν ακόμη περισσότερο μισθούς και δικαιώματα.

Με τους αγώνες μας να ανοίξουμε το δρόμο και για τη διαγραφή του χρέους. Να πάψουμε να αποπληρώνουμε δις ευρώ κάθε χρόνο για να γεμίζουν τα σεντούκια των τραπεζίτων. Να συγκρουστούμε με το Ευρώ και την Ε.Ε. Να κρατικοποιηθούν οι τράπεζες και όλες οι μεγάλες επιχειρήσεις κάτω από τον έλεγχο των εργαζομένων”.

Σ.Μ.

Μέσα στις τελευταίες εβδομάδες, σύμφωνα με τα στοιχεία που δίνει ο ίδιος ο ΟΗΕ, πάνω από 420.000 χιλιάδες μουσουλμάνοι Ροχίνγκια έχουν εγκαταλείψει την Μιανμάρ (Βιρμανία) καταφεύγοντας στο γειτονικό Μπαγκλαντές, για να γλυτώσουν από τις συστηματικές σφαγές και την ισοπέδωση χωριών που διενεργεί ο στρατός σε συνεργασία με παραστρατιωτικές ομάδες.

Πρόκειται για ένα σχέδιο, ουσιαστικά, εθνοκάθαρσης της μουσουλμανικής αυτής μειονότητας (μιας από τις 135 συνολικά μειονότητες που υπάρχουν στη Μιανμάρ), το οποίο εδώ και δεκαετίες με συστηματικό τρόπο οργανώνει και διενεργεί το δικτατορικό (σήμερα μισοδικτατορικό) καθεστώς της μαζί με φανατικές ομάδες ακραίων βουδιστών (ο βουδισμός αποτελεί και την κυρίαρχη θρησκεία στη χώρα). Επί δεκαετίες οι μουσουλμάνοι Ροχίνγκια βιώνουν ένα καθεστώς σκληρού apartheid.

Σήμερα, 1,3 εκατομμύρια μουσουλμάνοι Ροχίνγκια ζουν περιορισμένοι στην επαρχία Ρακίν, ένα μεγάλο κομμάτι από αυτούς μέσα σε καταυλισμούς και άθλιες συνθήκες. Το καθεστώς της Βιρμανίας τους έχει στερήσει την ιθαγένεια, δεν αναγνωρίζονται ως πολίτες, δεν τους επιτρέπεται να μετακινηθούν από το μέρος που ζουν χωρίς άδεια από την κυβέρνηση. Οι Ροχίνγκια δεν έχουν δικαίωμα να δουλέψουν, δεν έχουν πρόσβαση στην εκπαίδευση και στα νοσοκομεία, οι γάμοι τους δεν θεωρούνται νόμιμοι.

Ο πρώτος νόμος περί ιθαγένειας εγκρίθηκε με την ανακήρυξη της ανεξαρτησίας της Βιρμανίας από τους Βρετανούς το 1948, ορίζοντας ότι οι Ροχίνγκια δεν είχαν δικαίωμα να πολιτογραφηθούν – με εξαίρεση όσους μπορούσαν να αποδείξουν ότι ζούσαν στην περιοχή σε βάθος δύο ...γενιών! Το στρατιωτικό πραξικόπημα του 1962 επέβαλε τη χρήση εθνικής ταυτότητας από την οποία οι Ροχίνγκια εξαιρέθηκαν ενώ με νέο νόμο το 1982 που απαιτούσε επιπλέον να μιλάνε την εθνική γλώσσα, έπαψαν να έχουν το οποιοδήποτε δικαίωμα.

Ένα εκατομμύριο έχουν φύγει όλα αυτά τα χρόνια από την Μιανμάρ κυρίως προς το Μπαγκλαντές αλλά και τη Μαλαισία, στις αλληπάλληλες και όλο και πιο συχνές εκκαθαριστικές επιχειρήσεις που γίνονται εναντίον τάχα ενός αντάρτικου που ρητά έχει δηλώσει ότι πολεμάει εναντίον του καθεστώτος και δεν έχει καμιά σχέση με ισλαμική τρομοκρατία, ενώ στρέφονται ενάντια σε όλο τον πληθυσμό.

Σήμερα σε μια από τις πιο πυκνοκατοικημένες και πιο φτωχές περιοχές του πλανήτη, στο Μπαγκλαντές πάνω από μισό εκατομμύριο πρό-

Τραγωδία στη Μιανμάρ

σφυγες Ροχίνγκια ζουν κατά κύριο λόγο σε στρατόπεδα. Το κράτος του Μπαγκλαντές τους αντιμετωπίζει σαν παράνομους και προσπαθεί να πάρει μέτρα για να σταματήσει την είσοδό τους ή να τους μεταφέρει σε απομονωμένα νησιά.

Ιμπεριαλισμός

Οι ρίζες της κτηνωδίας που συμβαίνει σήμερα στη Μιανμάρ πάνε βαθιά πίσω στις πιο «λαμπερές» εποχές του βρετανικού ιμπεριαλισμού που μπορούσε να καταληστεύει τις αποικίες χάρη στο διαίρει και βασίλευε – κληροδοτώντας έτσι στα νέα κράτη που δημιουργήθηκαν μίστη και πάθη που γέννησε η αποικιοκρατία πριν καταρρεύσει.

Εκατοντάδες διαφορετικές εθνικές και θρησκευτικές κοινότητες κατοικούσαν αιώνες στη Βιρμανία χωρίς ιδιαίτερα προβλήματα. Αλλά οι Βρετανοί, έχοντας αντιμετωπίσει μια σειρά από εξεγέρσεις, είχαν τελειοποιήσει «επιστημονικά» το διαίρει και βασίλευε. Ο βρετανικός στρατός επέβαλε ότι άτομα από συγκεκριμένες εθνοότητες θα εργάζονταν σε συγκεκριμένες δουλειές που τους αρμόζουν ενώ θα επιβαλλόταν να ζουν σε ξεχωριστές συνοικίες. Και όταν χρειαζόταν έστρεφαν τη μια εναντίον της άλλης.

Για παράδειγμα, σε μια απεργία Ινδών λιμενεργατών το 1930, έφεραν να δουλέψουν σαν απεργοσπάστες Βιρμανούς με αποτέλεσμα να υπάρξουν συγκρούσεις που κατέληξαν σε πογκρόμ με στόχο τους Ινδούς. Σε αυτές τις συνθήκες γεννήθηκε το εθνικοαπελευθερωτικό κίνημα της Βιρμανίας που ενώ συγκρουόταν με τους Βρετανούς ταυτόχρονα στοχοποιούσε τους Ινδούς, τους Μουσουλμάνους και τους Κινέζους σαν «ξένους» που έφεραν μαζί τους οι αποικιοκράτες.

Όταν το 1948 δημιουργήθηκε η Βιρμανία, για τη νέα κυρίαρχη τάξη ο ρατσισμός απέναντι στις μειονότητες έγινε ένας εύκολος τρόπος για να αποπροσανατολίζεται ο κόσμος από την φτώχεια, αλλά και την επιρροή του κομμουνιστικού κόμματος.

Από την δεκαετία του '90, οι πλούσιες τοπογραφικές πηγές (τικ, πετρέλαιο, φυσικό αέριο, ελαστικά, μεταλλεύματα κ.α) και πάνω από όλα η φθηνή εργασία έφεραν στην χώρα πετρελαιοεταιρίες όπως οι Total, Unical and Premier, εταιρίες ρούχων όπως η Levi Strauss, ενώ βασική πηγή παράνομου πλούτου έγινε το

λαθρεμπόριο ναρκωτικών. Για παράδειγμα, πρόσφατα, η πρωθυπουργός **Αούνγκ Σαν Σου Κι** είχε να αντιμετωπίσει τον ξεσηκωμό φτωχών χωρικών που ξεσηκώθηκαν ενάντια στην παραχώρηση μιας ολόκληρης περιοχής σε μεταλλευτικές εταιρίες για να κάνουν ορυχεία.

Η Αούνγκ Σαν Σου Κι είναι κόρη του **Αούνγκ Σαν**, μιας από τις ηγετικές μορφές του κινήματος ανεξαρτησίας της Βιρμανίας που είχε στο κέντρο του βουδιστές καλόγερους και φοιτητές και έκανε την εμφάνισή του τις πρώτες δεκαετίες του 20ου αιώνα. Όταν ξέσπασε ο Β' Παγκόσμιος Πόλεμος, το κόμμα του Αουνγκ Σαν ενίσχυσε τον ιαπωνικό στρατό, δημιουργώντας τον Ανεξάρτητο Στρατό Βιρμανίας. Ο Αούνγκ Σαν άλλαξε πλευρά όταν είδε ότι έχαναν τον πόλεμο από τους Συμμάχους, αλλά όταν το 1947 η Βρετανία έφευγε από τη Βιρμανία, ο ίδιος και το επιτελείο του δολοφονήθηκαν από την αντίπαλη πολιτική φατρία (πιθανότατα με την έγκριση των Βρετανών) και την εξουσία πήρε ο **Γιου Νου**, πρώτος πρωθυπουργός του νέου κράτους, που κατευθείαν έρχεται αντιμέτωπο με τα αντάρτικα των κομμουνιστών και διαφόρων μειονοτήτων.

Το 1962 ανατρέπεται και αυτός από τους στρατιωτικούς που συνεχίζουν στην ουσία να κυβερνούν και σήμερα (στην αρχή μάλιστα έχοντας τον τίτλο της «σοσιαλιστικής δημοκρατίας»!) καταστέλοντας άγρια τουλάχιστον δύο μεγάλες εξεγέρσεις.

Η πρώτη, που έγινε το 1988, οδήγησε σε εκλογές το 1990 που κέρδισε η Αούνγκ Σαν Σου Κι, για να οδηγηθεί στη φυλακή και στη συνέχεια σε κατ' οίκον περιορισμό με το καθεστώς να καταργεί το αποτέλεσμα. Χρειάστηκε άλλη μια μεγάλη εξέγερση το 2007 για να γίνουν ξανά εκλογές το 2010. Τελικά το 2015, η Αούνγκ Σαν Σου Κι κέρδισε τις νέες εκλογές (και χαιρέτιστηκε από τις ΗΠΑ και την ΕΕ που στην νεοφιλελεύθερη στάση της είδαν μια δυνατότητα για επενδύσεις) έχοντας συμβιβαστεί απόλυτα με τους στρατιωτικούς.

Στο Βιρμανικό κοινοβούλιο, οι στρατιωτικοί κατέχουν ντε φάκτο το ένα τέταρτο των εδρών, κρατώντας με νόμο για τον εαυτό τους τα υπουργεία άμυνας, εσωτερικών και συνόρων τα οποία διοικούν ανεξέλεγκτα, ενώ έχουν δικαίωμα επέμβασης σε περίοδο «κρίσης». Η βραβευμένη με νόμπελ Ειρήνης πρωθυπουργός της Μιανμάρ συγκυβερνά μαζί με τους στρατιωτικούς, συμμετοχος στο έγκλημα εναντίον των Ροχίνγκια – τους οποίους αποκαλεί «μπεγγκάλις» που δεν «χωράνε» στη Βιρμανία.

Γ.Π.

Τι θα συνέβαινε σήμερα στη Μιανμάρ αν στη θέση του 1,3 περίπου εκατομμυρίων μουσουλμάνων Ροχίνγκια βρίσκονταν τα 3 εκατομμύρια χριστιανοί αυτής της κατά πλειοψηφία 88% βουδιστικής χώρας;

Ξέρουμε πολύ καλά τι θα συνέβαινε. Ξέρουμε ότι οι σύγχρονες πολεμικές επεμβάσεις και «ανθρωπιστικές» σταυροφορίες που έχουν διεξάγει τις τελευταίες δύο δεκαετίες τα ιμπεριαλιστικά κράτη έχουν γίνει με πολύ μικρότερες αφορμές.

Όταν, βέβαια τα θύματα είναι μουσουλμάνοι, στα κατά τα άλλα "ευαίσθητα" σαλόνια της «διεθνούς κοινότητας» των ισχυρών του πλανήτη δεν ιδρώνει το αυτί κανενός. Ο ρατσισμός του 21ου αιώνα συνεχίζει ξέγνοιαστος το ταγκό του αγκαλιά με την ισλαμοφοβία.

Ούτε ένα από τα «πολιτισμένα» κράτη, που «αγωνιούν για τα ανθρώπινα δικαιώματα», δεν έχει κάνει το στοιχειώδες, να διακόψει διπλωματικές σχέσεις με το καθεστώς-σφαγέα. Αντίθετα, όπως διαβάσαμε στο σάιτ του ελληνικού υπουργείου Εξωτερικών: «Από το 2011, οπότε η βιρμανική κυβέρνηση προχώρησε σε γενναίες πολιτικές μεταρρυθμίσεις, η χώρα έχει αναπτύξει θεαματικά τις πολιτικές της σχέσεις με τα Δυτικά κράτη. Ταυτόχρονα, η Ελλάδα από κοινού με τους εταίρους στην Ευρωπαϊκή Ένωση έχει υποστηρίξει την σύμφιση των σχέσεων της τελευταίας με την Μιανμάρ».

Σκοπιμότητα

Αν η μια σκοπιμότητα της ισλαμοφοβίας είναι να δικαιολογήσει ιμπεριαλιστικές εκστρατείες, η άλλη είναι να κατασκευάσει αποδιοπομπαίους τράγους μέσα στις ίδιες τις χώρες όπου υπάρχουν μουσουλμάνοι είτε σαν ιθαγενείς μειονότητες είτε σαν πολίτες δεύτερης και τρίτης γενιάς στις αποικιοκρατικές μητροπόλεις της Ευρώπης είτε σαν μετανάστες και πρόσφυγες εξαιτίας της πολιτικής των πρόσφατων πολέμων.

Όποιος σήμερα, λοιπόν, θέλει να υψώσει τη φωνή του για να πολεμήσει τους φασίστες που σηκώνουν κεφάλι από τις ΗΠΑ μέχρι όλη την Ευρώπη. Όποιος θέλει να παλέψει για το δικαίωμα των προσφύγων στο άσυλο και ίσα δικαιώματα και χαρτιά για όλους τους μετανάστες. Όποιος δεν θέλει τον πόλεμο και τις ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις. Όποιος δεν θέλει να ζει συνεχώς σε ένα κατασταλτικό αστυνομοκρατούμενο καθεστώς «εκτάκτου ανάγκης», όπως της Γαλλίας. Όποιος θέλει να δει την εργατική τάξη να στρέφει την οργή της εκεί που πρέπει, στην εκμετάλλευση και τα αφεντικά -όλοι εμείς δεν έχουμε άλλο δρόμο, από το να πούμε ένα ξεκάθαρο ΟΧΙ στην ισλαμοφοβία από τη Μιανμάρ μέχρι την Ελλάδα.

Μάχη ενάντια στην Ισλαμοφοβία

Υπάρχει ισλαμοφοβία στην Ελλάδα; Για να έχει κανείς απάντηση σε αυτό το ερώτημα, θα πρέπει να προσεγγίσει το ζήτημα σε δύο επίπεδα, από τα κάτω και από τα πάνω και πώς το ένα επηρεάζει το άλλο.

Κοιτάζοντας το ζήτημα από τα πάνω, η απάντηση είναι ΝΑΙ. Σαν σύμμαχος του ΝΑΤΟ και σαν μέλος της ΕΕ, αλλά και από μόνο του το ελληνικό κράτος και οι θεσμοί του αναμφίβολα λειτουργούν ρατσιστικά και ισλαμοφοβικά.

Το «γιοφύρι της Άρτας» της ανέγερσης έστω ενός Τεμένους για τις πολλές δεκάδες χιλιάδες των μουσουλμάνων που ζουν επί το πλείστον στην Αττική είναι ίσως το πιο χαρακτηριστικό παράδειγμα του τι σημαίνει ισλαμοφοβία στην Ελλάδα.

Μια δεύτερη απόδειξη του τι σημαίνει θεσμική ισλαμοφοβία -και αφορά βέβαια όλη την ΕΕ- είναι να δει κανείς τους χιλιάδες ανθρώπους που συνωστίζονται στα στρατόπεδα συγκέντρωσης προσφύγων και μεταναστών σε όλη την επικράτεια. Το κοινό χαρακτηριστικό της πλειοψηφίας των έγκλειστων είναι ότι είναι μουσουλμάνοι – καθώς είναι ακριβώς οι μουσουλμανικές χώρες που έχουν βιώσει τη βαρβαρότητα των πολέμων, των ιμπεριαλιστικών επεμβάσεων και των συγώνων δικτατοριών.

Για να καταλήξουν σε κάποιο κρατητήριο ή σε ένα στρατόπεδο συγκέντρωσης, φυσικά χρειάζεται ένας ολόκληρος «θεσμικός» μηχανισμός που δεν είναι άλλος από την αστυνομία και τη δικαστική εξουσία. Αυτή η ρατσιστική ρουτίνα της αστυνομίας είναι που οδήγησε το 2009 αστυνομικούς να σκίσουν σε «έλεγχο» στην Αθήνα το Κοράνι που κρατούσε νεαρός μουσουλμάνος προκαλώντας οργισμένες διαδηλώσεις.

Δίπλα στην αστυνομία, την ΕΥΠ, και τη δικαστική εξουσία υπάρχει βέβαια ο ρόλος της Εκκλησίας. Σαν ένας επίσημος θεσμός και κομμάτι του κράτους βάζει όλα τα εμπόδια στην ανέγερση τζαμιών, την ίδια στιγμή που στις ενορίες το «ποίμνιο» κινητοποιείται, πολλές φορές σε συνεργασία με ακροδεξιά και φασιστικά σάιτ σε θέματα, όπως η «κινητοποίηση των γονέων» τελευταία ενάντια στο νέο βιβλίο θρησκευτικών της Τετάρτης Δημοτικού γιατί υπάρχουν αναφορές στις άλλες θρησκείες και μια προσευχή στον Αλλάχ.

Όμως όλοι αυτοί οι θεσμοί κάνουν «τη δουλειά τους» είτε κάτω από εντολές είτε με την ανοχή της κυβέρνησης. Και η πολιτική της κυβέρνησης, κινείται σε αυτό το μήκος κύματος. Όταν ο **Καμένος** καλεί την ΕΕ να στηρίξει την Ελλάδα να κλείσει τα σύνορα στους πρόσφυγες επειδή θα «γεμίσει η Ευρώπη τζιχαντιστές». Όταν μαζί με τον **Κοτζιά** και έχοντας την απόλυτη στήριξη όλης της κυβέρνησης προχωράνε σε μεγαλύτερη εμπλοκή της Ελλάδας στις ιμπε-

Εργάτες από το Πακιστάν είχαν γίνει στόχος απαγωγών από τις μυστικές υπηρεσίες το 2005. Η φωτό από συλλογή για την απελευθέρωση του Προέδρου της Πακιστανικής Κοινότητας που είχε καταγγείλει τις απαγωγές

ριαλιστικές επεμβάσεις στο μουσουλμανικό κόσμο. Όταν ο υπουργός Δημόσιας Τάξης **Τόσкас** ακολουθώντας μια παράδοση ανοχής και κάλυψης που πάει δεκαετίες πίσω, καλύπτει την ανεξέλεγκτη δράση της Χ.Α που οδήγησε σε δολοφονίες, εμπρησμούς τζαμιών και εκατοντάδες εγκληματικές επιθέσεις.

Είναι αυτός, ο τελευταίος παράγοντας, η οργανωμένη ακροδεξιά και οι ναζί, που αξιοποιώντας την θεσμική ισλαμοφοβία, προσπαθεί να χτίσει τάγματα εφόδου που να «αντιμετωπίζουν αποτελεσματικά τον ισλαμικό κίνδυνο». Ιδιαίτερα, το διάστημα 2010-2014, το να είσαι μουσουλμάνος στην Ελλάδα δεν σήμαινε μόνο ότι κινδυνεύεις να βρεθείς χωρίς λόγο κρατούμενος σε κρατητήριο ή στην Αμυδαλέζα, αλλά ότι κινδυνεύεις ακόμη και να μαχαιρωθείς και να δολοφονηθείς από φασίστες όπως ο **Σαχζάτ Λουκμάν** το 2013 στα Πετράλωνα.

Από τα κάτω

Όλη αυτή η ισλαμοφοβική προπαγάνδα είτε η θεσμική είτε από τα φασιστικά κόμματα, δεν έχει καταφέρει να ευδοκιμήσει μέσα στην εργατική τάξη, τη νεολαία και σε πλατιά κομμάτια του πληθυσμού.

Το 2015-16 αναπτύχθηκε στην Ελλάδα το πιο δυνατό κίνημα αλληλεγγύης στους πρόσφυγες, που στη συντριπτική τους πλειοψηφία προέρχονται από μουσουλμανικές χώρες. Αντίστοιχα το 2001-03 με τον πόλεμο του Μπους «κατά της τρομοκρατίας», το αντιπολεμικό κίνημα ήταν τόσο μεγάλο στην Ελλάδα ώστε περιόρισε την στρατιωτική αποστολή στο Αφγανιστάν και την μηδένισε

στο Ιράκ. Στην Παλαιστίνη ή στο Λίβανο, η αλληλεγγύη ενάντια στις επιθέσεις του κράτους του Ισραήλ, δεν σταμάτησε παρά την προπαγάνδα.

Αν ανατρέξει κανείς λίγο πιο πίσω, στους σεισμούς που έπληξαν την Τουρκία του 1999, θα θυμηθεί ότι υπήρξε ένα πρωτοφανές κύμα βοήθειας από την Ελλάδα. Αλλά και στη Θράκη, οι απόπειρες στο παρελθόν ακροδεξιών, φασιστών και ΚΥΠΑτζήδων να στοχοποιήσουν την μειονότητα δεν έχουν κανένα έρεισμα στις τοπικές κοινωνίες.

Αν ψάχνει κανείς γιατί το καρκίνωμα του ρατσισμού και της ισλαμοφοβίας δεν έχει καταφέρει να επεκταθεί έξω από τη μειοψηφία της ρατσιστικής δεξιάς, η αιτία βρίσκεται στο αντιπολεμικό και το αντιρατσιστικό κίνημα που έχουν κινητοποιήσει εδώ και δεκαετίες μεγάλα κομμάτια της κοινωνίας, έχοντας στην πρωτοπορία τα συνδικάτα, τη νεολαία, τους φοιτητικούς συλλόγους αλλά και εκείνα τα κομμάτια της Αριστεράς που συγκρούστηκαν με την ισλαμοφοβία.

Αυτό το κίνημα έχει κερδίσει στις γραμμές του και μάλιστα στην πρώτη γραμμή, τους ίδιους τους μουσουλμάνους πρόσφυγες και μετανάστες. Όχι απλά σαν μια θρησκευτική μειονότητα, αλλά σαν ένα αναπόσπαστο κομμάτι της εργατικής τάξης.

Μπορεί να πάει κανείς τόσο πίσω όσο το ίδιο το Πολυτεχνείο και η πρώτη απεργία της Μεταπολίτευσης στο εργοστάσιο της Νάσιοναλ Καν το 1974 για να δει τι σημαίνει κοινή απεργία των ντόπιων και Πακιστανών εργατών ή στους αγώνες των εργαζομένων στα Ναυπηγεία τη δεκαετία του '80 ή ακόμη περισσότερο στις μάχες που έδωσαν όλες οι κοινότητες μεταναστών για τη νομιμο-

ποίηση την δεκαετία του '90. Τότε που στις διαδηλώσεις κατέβαιναν στο δρόμο δίπλα-δίπλα μετανάστες και πρόσφυγες όλων των θρησκειών από τις χώρες των Βαλκανίων, της Αφρικής και της Ασίας.

Απαγωγές

Μπορεί κανείς να το δει το 2001 και το 2003 με την συμμετοχή τους στην αντιπολεμική κινητοποίηση ενάντια στις επεμβάσεις στο Αφγανιστάν και το Ιράκ, όταν στοχοποιήθηκαν από ελληνικές και ξένες μυστικές υπηρεσίες που έφτασαν στο σημείο να απαγάγουν τους Πακιστανούς εργάτες, στο περίφημο σκάνδαλο των απαγωγών ως «υπόπτων τρομοκρατίας» το 2005 και στη συνέχεια την στοχοποίηση της Πακιστανικής Κοινότητας και του προέδρου της Τζαβέντ Ασλάμ.

Μετά την εκλογή του **Μιχαολιάκου** στο δημοτικό συμβούλιο της Αθήνας το 2010 και ακόμη περισσότερο μετά την είσοδο της Χ.Α στη Βουλή το 2012 θα βρεθούν παντού - στους δρόμους, στις λαϊκές, στα τζαμιά, ακόμη και μέσα στα ίδια τους τα σπίτια- στο στόχαστρο των ταγμάτων εφόδου που δρουν με την κάλυψη των τοπικών αστυνομικών τμημάτων. Αλλά αυτή ακριβώς η απειλή θα τους οπλίσει με ακόμη περισσότερο θάρρος να διεκδικήσουν δίπλα στα δικαιώματά τους και την ίδια την ύπαρξή τους -στις γειτονιές, στις διαδηλώσεις, στα σχολεία, στα αστυνομικά τμήματα, στα δικαστήρια, στις Αμυδαλέζες, στους αγώνες για το δικαίωμα των παιδιών στην ιθαγένεια, στη συμμετοχή τους στις δημοτικές εκλογές- μαζί με τους υπόλοιπους μετανάστες.

Η ΚΕΕΡΦΑ και η Ένωση Μεταναστών Εργατών θα παίξουν πρωτοπόρο ρόλο στις κινητοποιήσεις των εργατών γης αρχικά στη Σκάλα Λακωνίας, στη συνέχεια στην εξέγερση μετά την δολοφονική επίθεση στη Μανωλάδα, στο Μαραθώνα και πιο πρόσφατα μετά τις επιθέσεις των φασιστικών συμμοριών στον Ασπρόπυργο. Αντίστοιχα οι Πακιστανοί εργάτες θα δώσουν φοβερά παραδείγματα αγώνα με τις απεργίες στο εργοστάσιο της Γενικής Ανακύκλωσης ΑΕ στον Ασπρόπυργο και βέβαια την φετινή απεργία στο εργοστάσιο χημικής βιομηχανίας στον Αυλώνα.

Οι εργάτες από το **Μπαγκλαντές**, το **Πακιστάν**, το **Αφγανιστάν**, τη **Συρία**, την **Αίγυπτο**, τη **Σενεγάλη** θα δώσουν δυναμικό παρών σε όλες τις μεγάλες στιγμές του κινήματος της περιόδου των μνημονίων από τις δεκάδες πανεργατικές απεργίες στις συνελεύσεις στο Σύνταγμα το 2011 και από την κατειλημμένη ΕΡΤ μέχρι τη συμμετοχή στην επέτειο και στις πορείες του Πολυτεχνείου.

Αυτή ακριβώς την εικόνα είδαμε να επαναλαμβάνεται στο πρόσφατο μεγάλο αντιφασιστικό συλλαλητήριο της 16 Φλεβάρη με αίτημα να κλείσουν τα γραφεία της Χ.Α, όπου οι μετανάστες κατέβηκαν μαζικά και διαδήλωσαν στην πρώτη γραμμή μιας και οι ίδιοι αποτελούν τον νο1 στόχο των ναζι- έχοντας διαδηλώσει νωρίτερα ενάντια στη σφαγή στη Μιανμάρ από την Ομόνοια στο Σύνταγμα.

Κόντρα σε όλες τις προκαταλήψεις, οι μουσουλμάνοι εργάτες διαδήλωσαν δίπλα-δίπλα με τους ντόπιους εργάτες, χριστιανούς ή άθεους που κρατούσαν τα πανό των συνδικάτων τους, φώναξαν συνθήματα μαζί με γυναίκες, γκέι, τρανς και λεσβίες, βρέθηκαν στην πρώτη γραμμή μπροστά στα ΜΑΤ με κομμουνιστές, σοσιαλιστές και αναρχικούς. Και ανάμεσά τους μπορούσε να δει κανείς όλα τα γνώριμα πρόσωπα από όλες τις προηγούμενες μάχες.

Με δεδομένο ότι η ισλαμοφοβική ρατσιστική προπαγάνδα και πολιτική από τα πάνω δεν πρόκειται να σταματήσει αλλά θα συνεχίσει τον παράλληλο δρόμο της με τις ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις και τις πολιτικές μνημονίων και λιτότητας που θρέφουν τη φασιστική απειλή, τίποτα δεν έχει τελειώσει.

Οι σκληρότερες μάχες είναι μπροστά. Αλλά μπορούμε να ελπίζουμε ότι θα τις δώσουμε με καλύτερους όρους και νικηφόρα πατώντας πάνω σε αυτήν την τεράστια, και με κόπο, ιδρώτα και αίμα χτισμένη, δύναμη της ταξικής ενότητας, της εργατικής αλληλεγγύης και του προλεταριακού διεθνισμού.

Γιώργος Πίπτας

Στην Καταλωνία ζει η ανταρσία

Ολόκληρη η Καταλωνία βρίσκεται στο πόδι μετά την επίθεση της Μαδρίτης. Ο κόσμος γράφει ιστορία στους δρόμους, απλώνοντας την αντίσταση γειτονιά την γειτονιά, πλατεία την πλατεία, στέλνοντας το μήνυμα ότι η διέξοδος προς τα εμπρός ανοίγει με ανυπακοή. Από τη μια μεριά ένα κράτος που χρησιμοποιεί όλους τους δυνατούς μηχανισμούς για να εμποδίσει τον κόσμο να ψηφίσει, να μην τολμήσουν οι δυνάμεις καταστολής να αρπάξουν τις κάλπες και να συλλάβουν τους οργανωτές.

Τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές, φαίνεται πως πηγαίνουμε προς μια 1η του Οκτώβρη όπου το δικαίωμα της ψήφου θα κριθεί σε μάχες για να ανοίξουν οι πόρτες των εκλογικών κέντρων, να μην τολμήσουν οι δυνάμεις καταστολής να αρπάξουν τις κάλπες και να συλλάβουν τους οργανωτές.

Το πώς κινήθηκαν τα πράγματα τις τελευταίες μέρες δεν ήταν προδιαγεγραμμένο, καθορίστηκε από την παρέμβαση των απλών ανθρώπων και την ταχύτητα με την οποία αντέδρασαν στις αντιδημοκρατικές προκλήσεις. Η κίνηση που πυροκρότησε τη μεγάλη αλλαγή ήταν την περασμένη Τετάρτη 20 Σεπτέμβρη, όταν η ισπανική αστυνομία συνέλαβε ολόκληρη την ομάδα των πολιτικών προιστάμενων της οργάνωσης του δημοψηφίσματος, ανάμεσά τους και τον γενικό γραμματέα του Υπουργείου Οικονομίας της Καταλωνίας, **Ζοζέπ Μαρία Ζορέ**. Μέχρι εκείνη τη στιγμή η πίεση της Μαδρίτης ήταν πρωτίστως πολιτική, ενώ απειλούσε να γίνει τεχνική και οικονομική. Η Γκουάρδια Θιβίλ (Χωροφυλακή) είχε ήδη εισβάλει στα τυπογραφεία για να κατασχέσει όχι μόνο εκατομμύρια αφίσες και ενημερωτικά φυλλάδια αλλά και τα ίδια τα ψηφοδέλτια του δημοψηφίσματος. Η κεντρική κυβέρνηση είχε μπλοκάρει τους τραπεζικούς λογαριασμούς της καταλανικής κυβέρνησης για να μην μπορούν να γίνουν καινούργια έξοδα, όπως πχ ανατύπωση ψηφοδελτίων, ενώ είχε ρίξει και την επίσημη ενημερωτική ιστοσελίδα. Όλα αυτά, με τον ένα ή τον άλλο τρόπο, μπορούσαν να παρακαμφθούν. Η σύλληψη όλης της ηγετικής ομάδας σήμανε την απειλή ότι ακόμη κι αν υπάρχει πολιτική βούληση, δεν θα υπήρχε τεχνική δυνατότητα να εξελιχθεί η διαδικασία της ψηφοφορίας.

Οι εξελίξεις έφυγαν όμως από τα χέρια των δύο κυβερνήσεων. Στο

Ο κόσμος πηλημυρίζει καθημερινά τους δρόμους της Βαρκελώνης

άκουσμα των συλλήψεων και των εισβολών στα δημόσια κτίρια, ο κόσμος βγήκε στο δρόμο με την αίσθηση ότι αντιστέκεται σε ένα πραξικόπημα. Τα κτίρια όπου βρίσκονταν οι κρατούμενοι και αυτά που βρίσκονταν υπό κατάληψη και πολιορκία της Χωροφυλακής και της αστυνομίας, άρχισαν να περικυκλώνονται από δεκάδες χιλιάδες κόσμο. Οι πολιορκητές βρέθηκαν πολιορκημένοι. Τα αυτοκίνητα της Χωροφυλακής ντύθηκαν με την Εστελάδα, τη σημαία της καταλανικής ανεξαρτησίας και σιγά σιγά δεν ξεχώριζαν από τα πανό και τις σημαίες της διαδήλωσης. Οι εργαζόμενοι μέσα στα Υπουργεία έστελναν το μήνυμα της αντίστασης από τα μέσα, βγαίνοντας στα μπαλκόνια και τα προαύλια.

Αντίσταση

Παράλληλα, κι ενώ ένα ελικόπτερο πετούσε διαρκώς από πάνω, καμιά δωδεκαριά οχήματα των ειδικών δυνάμεων της αστυνομίας είχαν περικυκλώσει τα γραφεία του **CUP**, της αντικαπιταλιστικής πτέρυγας του κινήματος για την καταλανική ανεξαρτησία. Η αντίσταση που συνάντησαν δεν τους επέτρεψε να κάνουν το βήμα και να μπουν στο κτίριο. Χιλιάδες νεολαίοι, αγόρια και κορίτσια, έκαναν σειρές από αλυσίδες στο εξωτερικό και το κτίριο γέμισε ασφικτικά με κόσμο. Όταν τα ξημερώματα οι μπάτσοι άρχισαν να αποχωρούν από τα κτίρια όπου είτε είχαν εισβάλει, είτε είχαν περικυκλώσει, τα δεξιά μέσα ενημέρωσης που μετέδιδαν ζωντανά

τις εξελίξεις, έλεγαν ότι... τα όργανα της τάξης φοβούνται να αποχωρήσουν για να μην πέσουν στα χέρια των “ανεξαρτησιακών”. Ο φόβος είχε αλλάξει στρατόπεδο, παρόλο που από την πλευρά του κινήματος είχε τηρηθεί με ευλάβεια η γραμμή ότι δεν θα τοιμήσει κανείς σε καμιά πρόκληση της αστυνομίας.

Πολύς κόσμος έμεινε στο δρόμο όλη τη νύχτα στη Βαρκελώνη και ξαναενώθηκε το πρωί της Πέμπτης με τις καινούργιες διαδηλώσεις που οργανώθηκαν για την απελευθέρωση των συλληφθέντων, για το δικαίωμα στην ψήφο, για την ανεξαρτησία της Καταλωνίας. Και η Πέμπτη έγινε Παρασκευή και η Παρασκευή Σάββατο, κι οι δρόμοι στην Καταλωνία δεν άδειαζαν μέρα και νύχτα. Γύρω στις 10 το βράδυ ξεκινάει οι “κατσολάδες” με δυνατό χτύπημα κάθε είδους σκεύους στα μπαλκόνια. Μπορεί να μην ακούγονται μέχρι τη Μαδρίτη, αλλά μέχρι τις κλούβες της Χωροφυλακής φτάνουν.

Το Σάββατο ήταν η μέρα της Παναγίας της Ελεούσας, της πολιούχου της Βαρκελώνης και υπήρχαν ήδη προγραμματισμένα δρώμενα στην πόλη, εκθέσεις, χορευτικά, συναυλίες. Το “κοινό” όμως φέτος ήταν πιο ζωντανό από τους ίδιους τους καλλιτέχνες, είχε πικέτες και συνθήματα.

Πρόκειται για συνέχεια ενός κινήματος που ήδη υπήρχε, αλλά και για ξεδιπλωμα ενός νέου κινήματος ταυτόχρονα. Η πρόκληση της Μαδρίτης, αντί να διασπάσει και να φοβίσει τον κόσμο που έκανε καμπάνια υπέρ της

ανεξαρτησίας, έφερε στους δρόμους καινούργιο κόσμο που είδε τον κίνδυνο να του ποδοπατήσουν τα δικαιώματά του ακόμη κι αν δεν είχε αλλάξει στρατόπεδο, παρόλο που από την πλευρά του κινήματος είχε τηρηθεί με ευλάβεια η γραμμή ότι δεν θα τοιμήσει κανείς σε καμιά πρόκληση της αστυνομίας.

Πολύς κόσμος έμεινε στο δρόμο όλη τη νύχτα στη Βαρκελώνη και ξαναενώθηκε το πρωί της Πέμπτης με τις καινούργιες διαδηλώσεις που οργανώθηκαν για την απελευθέρωση των συλληφθέντων, για το δικαίωμα στην ψήφο, για την ανεξαρτησία της Καταλωνίας. Και η Πέμπτη έγινε Παρασκευή και η Παρασκευή Σάββατο, κι οι δρόμοι στην Καταλωνία δεν άδειαζαν μέρα και νύχτα. Γύρω στις 10 το βράδυ ξεκινάει οι “κατσολάδες” με δυνατό χτύπημα κάθε είδους σκεύους στα μπαλκόνια. Μπορεί να μην ακούγονται μέχρι τη Μαδρίτη, αλλά μέχρι τις κλούβες της Χωροφυλακής φτάνουν.

Το Σάββατο ήταν η μέρα της Παναγίας της Ελεούσας, της πολιούχου της Βαρκελώνης και υπήρχαν ήδη προγραμματισμένα δρώμενα στην πόλη, εκθέσεις, χορευτικά, συναυλίες. Το “κοινό” όμως φέτος ήταν πιο ζωντανό από τους ίδιους τους καλλιτέχνες, είχε πικέτες και συνθήματα.

Πρόκειται για συνέχεια ενός κινήματος που ήδη υπήρχε, αλλά και για ξεδιπλωμα ενός νέου κινήματος ταυτόχρονα. Η πρόκληση της Μαδρίτης, αντί να διασπάσει και να φοβίσει τον κόσμο που έκανε καμπάνια υπέρ της

Η μάχη του δημοψηφίσματος

“Έξω οι κατοχικές δυνάμεις” προς τους μπάτσους. Δεν υπάρχει το παραμικρό ίχνος μισαλλοδοξίας στις κινητοποιήσεις. Πουθενά δεν έχουν πάρει χαρακτήρα Καταλανών ενάντια σε Ισπανούς, ούτε έχει ακουστεί κανένα παρόμοιο σύνθημα. Αντίθετα σε όλες τις διαδηλώσεις έχουν περιόπτη θέση τα πανό ότι δεν είναι ευπρόσδεκτοι οι φασίστες, ενάντια στο ρατσισμό και ότι οι πρόσφυγες είναι καλοδεχούμενοι. Το ερώτημα για το πώς συνεχίζουμε άρχισε να απαντιέται αυθόρμητα με πολύ κόσμο να μιλάει για κήρυξη γενικής απεργίας. Οι φοιτητές έκαναν γρήγορα ένα βήμα μπροστά και άρχισαν τις καταλήψεις των Πανεπιστημίων, σε πολλές περιπτώσεις, όπως στο Πανεπιστήμιο της Βαρκελώνης σε συνεργασία με τους εργαζόμενους και τους διδάσκοντες. “Αδειάζουμε τις αίθουσες, γεμίζουμε τους δρόμους” ήταν το σύνθημα και έγινε πράξη παντού. Οι καταλήψεις είναι μαζικές, και έγιναν κέντρο οργάνωσης πρωτοβουλιών και επιτροπών για την υπεράσπιση του δημοψηφίσματος, επιτροπές που πλέον υπάρχουν και σε γειτονιές και σε πόλεις και χωριά. Στις αγροτικές περιοχές της Καταλωνίας έγιναν τοπικές διαδηλώσεις με τρακτέρ, στα γήπεδα οι αγώνες ξεκινούσαν και τελείωναν με τραγούδια “Μποταρέμ” (Θα ψηφίσουμε).

Απέναντι στην κατάσχεση του προεκλογικού υλικού, κάθε εκπαιδότης σε σπίτι, γραφείο, και κάθε φωτοτυπική μηχανήματα να γίνεται όπλο. Κανείς δεν βγαίνει για αφισκόλληση μόνος του. Οργανώνονται τοπικές διαδηλώσεις για ασφαλή αφισκόλληση: σε πολλές γειτονιές βγήκαν εκατό και διακόσιοι άνθρωποι να αφισκολλήσουν ταυτόχρονα.

Οι κρίσιμες ώρες της Τετάρτης έστειλαν το μήνυμα στη Μαδρίτη ότι δεν θα τα βγάλει πέρα μόνο με την Χωροφυλακή και τις μικρές δυνάμεις της ισπανικής αστυνομίας. Αφενός έστειλε χιλιάδες περισσότερους μπάτσους από τις υπόλοιπες περιοχές της χώρας. Αφετέρου πήρε το ζορί τον έλεγχο των “Μόσος”, της αστυνομίας της Καταλωνίας που κανονικά υπάγεται στην καταλανική κυβέρνηση. Έβαλε μάλιστα ως νέο υπεύθυνο των Μόσος, ένα στέλεχος της αστυνομίας, εμπλεκόμενο σε βασανιστήρια όταν “υπηρετούσε” στη χώρα των Βάσκων. Η καταλανική κυβέρνηση αρνήθηκε κι αυτό το πραξικόπημα, και η ίδια η ηγεσία των Μόσος δηλώνει ότι δεν είναι πρόθυμη να ασκήσει καταστολή σε βάρος του κόσμου που θέλει να ψηφίσει.

Παράλληλα το συνδικάτο των λιμενεργατών που βγαίνει από μια πρόσφατη μεγάλη απεργία ενάντια στην ιδιωτικοποίηση, έστειλε μήνυμα ότι δεν θα εξυπηρετήσει τα κρουαζιερόπλοια που χρησιμοποιούν ως ξενοδοχεία στη Βαρκελώνη και την Ταραγόνα η αστυνομία που έχει σταλεί από τη Μαδρίτη. Πλέον, έχει καθοριστεί η 3η του Οκτώβρη σαν μέρα γενικής απεργίας στην Καταλωνία, την οποία καλούν τα πιο ριζοσπαστικά συνδικάτα, και μπαίνει πίεση και στις μεγάλες συνμοσπονδίες UGT και CCOO. Μπορεί οι ηγεσίες τους να είναι πιστές στην “ακεραιότητα” του ισπανικού κράτους, αλλά όχι μόνο η βάση τους αλλά και ολόκληρη τα τοπικά τους τμήματα στην Καταλωνία δεν ακολουθούν την ίδια γραμμή.

Η ισπανική ρεφορμιστική Αριστερά είναι αδύναμη στο ζήτημα της Καταλωνίας, έχοντας αποδεχθεί όλα τα επιχειρήματα περί διατήρησης της ενότητας του ισπανικού κράτους, την οποία παρουσιάζουν ως “ενότητα των εργαζομένων”. Μπροστά στις εξελίξεις, αναγκάστηκαν να πάρουν μια πρωτοβουλία, η οποία όμως δεν έχει το παραμικρό πραγματικό περιεχόμενο, μιας και υποτίθεται στοχεύει σε ένα δημοψήφισμα κοινά αποδεκτό από Μαδρίτη και Βαρκελώνη, δηλαδή σε συμφωνία με τον Ραχόι. Μάλιστα το καταλανικό κίνημα είχε καταγγείλει την πρωτοβουλία της Σαραγόσας. Όμως οι φασίστες δεν κάνουν τέτοιες λεπτές διακρίσεις. Επιτέθηκαν στην πρωτοβουλία του Ποδέμος, όπως θα έκαναν και σε μια πρωτοβουλία του CUP. Τα γεγονότα έχουν φτάσει σε τέτοιο σημείο που η αναζήτηση μέσης λύσης μόνο ως φύλλο συκής λειτουργεί. Και βέβαια η κόντρα με τους φασίστες είναι προτεραιότητα για όλους, ανεξάρτητα από τη θέση που έχει καθένας για την ανεξαρτησία και για το δημοψήφισμα.

Αλληλεγγύη

Η Καταλωνία δεν είναι μόνη. Έχουν ήδη οργανωθεί διαδηλώσεις αλληλεγγύης σε ολόκληρη την υπόλοιπη χώρα, παρά τις απειλές της καταστολής. Και οι κινητοποιήσεις συνεχίζονται, μέχρι το Σάββατο, μια μέρα πριν το δημοψήφισμα, και την ίδια την Κυριακή. Ταυτόχρονα συνεχίζονται και οι απειλές. Αλλά αυτή η τακτική έχει τον κίνδυνο να ενοποιήσει το κίνημα αντί να το πισωγυρίσει. Στη Σεβίλλη έβγαλαν τον πρύτανη να πάρει πίσω την άδεια για μια μεγάλη εκδήλωση στο Πανεπιστήμιο την Τρίτη 26 Σεπτέμβρη. Η εκδήλωση θα γίνει, ακόμη κι αν χρειαστεί να γίνει στο δρόμο, αλλά είναι ένα μήνυμα στο φοιτητικό κίνημα όσο μακριά κι αν βρίσκεται από την Καταλωνία, ότι η επίθεση στις ελευθερίες που έχει εξαπολύσει το ισπανικό κράτος είναι επίθεση εναντίον όλων.

Οι φασίστες έχουν βρει την ευκαιρία να βγουν στο δρόμο, καλώντας σε συγκεντρώσεις για την “ενότητα της Ισπανίας” αλλά στην πλειοψηφία των περιπτώσεων είναι ελάχιστα και αυτογελοιοποιούνται. Εξάιρεση μέχρι στιγμής είναι τα γεγονότα που εξελίχθηκαν στη Σαραγόσα, τα οποία όμως έχουν συνολικότερο πολιτικό ενδιαφέρον. Οι φασίστες εκεί περικύκλωσαν την αίθουσα όπου βουλευτές, δήμαρχοι, δημοτικοί σύμβουλοι και άλλοι εκλεγμένοι από όλη τη χώρα έπαιρναν μέρος σε μια πρωτοβουλία

που είχε πάρει το Ποδέμος και η Ενωμένη Αριστερά για έναν “τρίτο δρόμο” στο αδιέξοδο της Καταλωνίας. Βουλευτές της Αριστεράς βρέθηκαν όμηροι των φασιστών που έβριζαν, έφτυναν και πετούσαν αντικείμενα, μέχρι που ένα μουσικάκι χτύπησε την πρόεδρο του Κοινοβουλίου της Αραγονίας. Η απάντηση της κυβέρνησης του Ραχόι ήταν ότι δεν είχαν δυνατότητα να στείλουν ενισχύσεις γιατί... έχουν στείλει όλη την αστυνομία στην Καταλωνία.

Η ισπανική ρεφορμιστική Αριστερά είναι αδύναμη στο ζήτημα της Καταλωνίας, έχοντας αποδεχθεί όλα τα επιχειρήματα περί διατήρησης της ενότητας του ισπανικού κράτους, την οποία παρουσιάζουν ως “ενότητα των εργαζομένων”. Μπροστά στις εξελίξεις, αναγκάστηκαν να πάρουν μια πρωτοβουλία, η οποία όμως δεν έχει το παραμικρό πραγματικό περιεχόμενο, μιας και υποτίθεται στοχεύει σε ένα δημοψήφισμα κοινά αποδεκτό από Μαδρίτη και Βαρκελώνη, δηλαδή σε συμφωνία με τον Ραχόι. Μάλιστα το καταλανικό κίνημα είχε καταγγείλει την πρωτοβουλία της Σαραγόσας. Όμως οι φασίστες δεν κάνουν τέτοιες λεπτές διακρίσεις. Επιτέθηκαν στην πρωτοβουλία του Ποδέμος, όπως θα έκαναν και σε μια πρωτοβουλία του CUP. Τα γεγονότα έχουν φτάσει σε τέτοιο σημείο που η αναζήτηση μέσης λύσης μόνο ως φύλλο συκής λειτουργεί. Και βέβαια η κόντρα με τους φασίστες είναι προτεραιότητα για όλους, ανεξάρτητα από τη θέση που έχει καθένας για την ανεξαρτησία και για το δημοψήφισμα.

Η μάχη δεν τελειώνει ούτε την 1η, ούτε την 3η του Οκτώβρη που την απεργία. Η κυβέρνηση του Ραχόι γίνεται ακόμη πιο αδύναμη με αυτές τις εξελίξεις. Είναι κυβέρνηση μειοψηφίας και μπορεί να δυσκολευτεί να περάσει ακόμη και τον προϋπολογισμό. Το κίνημα στην Καταλωνία ανοίγει δυνατότητες για όλους τους αγώνες από τη Μάλα να ως την Κορούνια. Και μια νίκη σε οποιοδήποτε από όλα τα σημεία μπορεί να μετατραπεί σε άλμα προς τα εμπρός για όλους τους υπόλοιπους.

Νίκος Λούντος

Οι φοιτητές καταλαμβάνουν τα Πανεπιστήμια στη Βαρκελώνη

Ιστορία αντίστασης στον Φράνκο

Το καταλανικό ζήτημα δεν είναι καινούργιο. Όμως δεν εξηγείται σαν μια προαιώνια κόντρα μεταξύ Ισπανών και Καταλανών. Όπως όλοι οι εθνικισμοί έχουν την μυθολογία τους, έτσι και στην καταλανική περίπτωση, ο μύθος θέλει τους Καταλανούς να πέφτουν όμηροι των καστιλιάνων (Ισπανών) βασιλιάδων το 1714 και να μετατρέπονται σε καταπιεσμένο έθνος εδώ και 300 χρόνια. Όμως αυτή η ρομαντική ανάγνωση του παρελθόντος κατασκευάστηκε πολύ αργότερα. Στην πραγματικότητα τα κομμάτια του ισπανο-καταλανικού παζλ διαμορφώνονται πολύ πιο συγκεκριμένα στον τρόπο με τον οποίο το καθεστώς του Φράνκο, αφού τσάκισε την επανάσταση, θεώρησε ότι μπορούσε να επιβάλει την “τάξη” και τον έλεγχο του από το 1939 μέχρι το θάνατο του δικτάτορα το 1975.

Το ισπανικό κράτος για ιστορικούς λόγους είχε στο εσωτερικό του μεγάλες και ενεργητικές μειονότητες που μιλάνε διαφορετική γλώσσα από αυτό που αποκαλείται “Ισπανικά”, τα οποία ήταν αρχικά η γλώσσα που μιλούσαν μόνο στην περιοχή της Καστίλλης. Όμως για τους Ισπανούς φασίστες το κράτος ήταν ένα, η πατρίδα μία και το έθνος ένα. Η Καταλωνία, με έναν καπιταλισμό πιο ανεπτυγμένο συγκριτικά με την υπόλοιπη χώρα είχε γεννηθεί και ένα εργατικό κίνημα και μια αριστερά δυνατή και μεγάλη αυτοπεποίθηση που μπήκε στην πρώτη γραμμή των αγώνων ενάντια στους βασιλιάδες και τους καπιταλιστές από τη δεκαετία του ‘20, με κορύφωση την επανάσταση του ‘36. Μέσα σε αυτούς τους αγώνες η Καταλωνία βρέθηκε να κερδίζει το δικαίωμα στην αυτοκυβέρνηση. Το φρανκικό καθεστώς διέλυσε τους τοπικούς θεσμούς, όπως διέλυσε όλες τις κατακτήσεις της επανάστασης. Η καταλανική κυβέρνηση διέφυγε όπως όπως στο εξωτερικό και ο επικεφαλής της **Λιούις Κομπάνις** βρέθηκε στο Παρίσι, όπου όταν μπήκαν οι ναζί το καλοκαίρι του ‘40 τον παρέδωσαν πίσω στον Φράνκο που τον εκτέλεσε.

Επί φρανκισμού, η καταλανική γλώσσα απαγορεύτηκε στο δημόσιο χώρο. Δεν είναι πρώτος ο Ραχόι που στέλνει τις δυνάμεις καταστολής στα τυπογραφεία, ήταν ο Φράνκο που απαγόρευσε την έκδοση εντύπων στα καταλανικά. Οποιοδήποτε σύμβολο έκανε αναφορά στην ιδιαιτερότητα της καταλανικής γλώσσας, κουλτούρας, ιστορίας ήταν απαγορευμένο. Οι Καταλανοί καπιταλιστές συνέχιζαν να είναι οργανικό μέρος της καπιταλιστικής τάξης της Ισπανίας, αλλά έπρεπε να βάλουν στην άκρη την εθνική τους καταγωγή και να “ισπανοποιηθούν”. Αυτή η παράλογη κατάσταση έκανε την ίδια την αντίσταση στη δικτατορία να παίρνει και εθνικά χαρακτηριστικά, ακόμη κι αν δεν υπήρχε εθνικιστικό περιεχόμενο, ιδιαίτερα όταν έπασσε η πρώτη περίοδος του τρόμου.

Ο κόσμος συνέχιζε να βάζει λουλούδια στα άδεια βάζα αγαλιμάτων Καταλανών ποιητών που είχαν γκρεμιστεί, να τραγουδάει καταλανικά τραγούδια ακόμη και μπροστά σε αξιωματούχους του καθεστώτος, άρχισαν οι παράνομες εκδόσεις. Η ίδια η μελέτη της καταλανικής γλώσσας ήταν μια πράξη αντίστασης, τα Πανεπιστήμια για ευνόητους λόγους έγιναν το κέντρο αυτής της προσπάθειας.

Όταν το καθεστώς έπεσε, ολόκληρο το πο-

καμιά κάθαρση στον κρατικό μηχανισμό. Το Σύνταγμα του 1978 γράφτηκε από τους διαδόχους του Φράνκο και πήρε την υπογραφή ακόμη και του Κομμουνιστικού Κόμματος. Δεν είναι τυχαίο που τις τελευταίες μέρες ακούστηκαν στελέχη της Δεξιάς να υποταλίζουν τον **Καρίγιο**, τον τότε ηγέτη του ΚΚ, που όπως λένε “είχε ξεκάθαρη την ενότητα της Ισπανίας”.

Οι μαζικές διαδηλώσεις (ένα εκατομμύριο το Σεπτέμβρη του ‘77) στα χρόνια της μεταπολίτευσης επέβαλαν ότι σε αυτό το αντιδημοκρατικό Σύνταγμα, η Καταλωνία κέρδιζε την αυτονομία της, επανερχόταν η Τζενεραλιτάτ (η καταλανική κυβέρνηση) και φυσικά έβγαине από την παρανομία η καταλανική κουλτούρα. Για την καταλανική άρχουσα τάξη, όσο “πατριωτική” κι αν ήταν, το ισπανικό κράτος της πρόσφερε μια ασφάλεια, τόσο όσον αφορά την ευρωπαϊκή προοπτική, στην οποία ήταν προσανατολισμένη ακόμη περισσότερο από τη Μαδρίτη, αλλά ακόμη περισσότερο απέναντι στο εργατικό κίνημα το οποίο έβγαине με όρεξη να τα πάρει όλα πίσω μετά την πτώση του φασισμού.

Δικαίωμα

Έτσι η “Αυτονομία” της Καταλωνίας μετατράπηκε απλώς σε έναν τρόπο διοίκησης, και οι διαφορές λύνονταν με πάρε-δώσε στους προϋπολογισμούς. Το δικαίωμα της αυτοδιάθεσης δεν δόθηκε, μέσα από περίπλοκες διατυπώσεις στο Σύνταγμα, όπου αναγνωρίζονται “εθνότητες”, οι οποίες όμως αποτελούν το Έθνος, και το περίφημο άρθρο 155 με το οποίο η Μαδρίτη έχει το δικαίωμα να ανακαλέσει την Αυτονομία της Βαρκελώνης, αν η τοπική κυβέρνηση προκαλέσει σοβαρό πρόβλημα.

Ήταν η κρίση και η μαζική εμφάνιση του κινήματος σε ολόκληρη την Ισπανία μετά το 2011 που διέλυσε αυτές τις ισορροπίες. Η κόντρας Μαδρίτης - Βαρκελώνης διευρύνθηκαν, την ίδια στιγμή που ο κόσμος διεκδικούσε περισσότερη δημοκρατία και έλεγχο στο “πού πάνε τα λεφτά” σε ολόκληρη τη χώρα. Το σοσιαλδημοκρατικό PSOE που ήταν μια από τις δυο κύριες δυνάμεις στην Καταλωνία για 40 σχεδόν χρόνια, έπεσε από 45% στο 16%. Οι παραδοσιακές καταλανικές διαδηλώσεις του Σεπτέμβρη ξανάφτασαν να μετράνε εκατομμύρια. Οι δυο μεγαλύτερες οργανώσεις υπέρ της ανεξαρτησίας, η “Καταλανική Εθνοσυνέλευση” και ο “Όμιουμ Κουλτούραλ” μαζικοποιήθηκαν ταχύτατα. Το μεγαλύτερο καταλανικό αστικό κόμμα, η Convergencia, άρχισε να ταλανίζεται, ανάμεσα σε άλλα για το πώς θα ανταποκριθεί στις νέες συνθήκες, φτάνοντας τελικά στη διάσπαση και στην μετονομοσία. Ο πρόεδρος Αρτούρ Μας έφτασε να οργανώσει ένα μαζικό αλλά συμβολικό δημοψήφισμα το 2014 και βρίσκεται υπό δίωξη από τότε. Αναγκάστηκε να παραδώσει την σκυτάλη στον Πουτζντεμόν, λόγω της καταστολής. Η Μαδρίτη είχε ήδη διαλέξει ως μοναδικό δρόμο τη βία, ενώ στην Καταλωνία γινόταν πλειοψηφικό το ρεύμα που έβγαζε συμπέρασμα πως η περίοδος της συνειδητοποίησης έχει φτάσει στο τέλος της.

Το Πανελλαδικό Συντονιστικό Όργανο (ΠΣΟ) της ANΤΑΡΣΥΑ συνεδρίασε την Κυριακή 24 Σεπτέμβρη. Μετά από μια πλούσια συντροφική συζήτηση ενέκρινε με μεγάλη πλειοψηφία την πολιτική απόφαση όπως διαμορφώθηκε και προκήρυξε την έναρξη των διαδικασιών για την 4η Συνδιάσκεψη της ANΤΑΡΣΥΑ που θα γίνει στις 31 Μάρτη-1 Απρίλη 2018.

Η απόφαση επισημαίνει ότι η οικονομική κρίση δεν είναι παρελθόν για τον παγκόσμιο καπιταλισμό, αντίθετα μετατρέπεται σε πολιτική κρίση στην καρδιά του ενώ οξύνονται οι ανταγωνισμοί.

Δεν είναι μόνο η εικόνα της κρίσης και των αδιεξόδων των αρχουσών τάξεων που χαρακτηρίζει την κατάσταση αλλά κι η αντίσταση των «από κάτω» που δυναμώνει. Όπως χαρακτηριστικά αναφέρει η απόφαση: «η φασιστική πρόκληση στο Σαρλότσβιλ τον Αύγουστο με τη δολοφονία της Χέδερ Χάγιερ έβγαλε στους δρόμους ένα μαχητικό, ενωτικό αντιφασιστικό κίνημα, όπου για πρώτη φορά μετά από δεκαετίες μαζικά συνδικάτα παίζουν πρωτοποριακό ρόλο (πχ το συνδικάτο των λιμενεργατών του Σαν Φρανσίσκο)»

Επίσης: «Η ANΤΑΡΣΥΑ χαιρετίζει τις κινητοποιήσεις στην Καταλονία και σε όλο το ισπανικό κράτος που υπερασπίζονται το δημοψήφισμα απέναντι στην καταστολή του Ραχόι. Η κρίση γύρω από το δημοψήφισμα στην Καταλονία είναι άλλη μια επιβεβαίωση της αδυναμίας των παραδοσιακών πολιτικών κομμάτων να σταθεροποιήσουν την κατάσταση». Ταυτόχρονα: «Η ANΤΑΡΣΥΑ υποστηρίζει το δικαίωμα του Κουρδικού λαού στην αυτοδιάθεση και συγκρούεται με όλες τις δυνάμεις που εκβιάζουν για να αναβληθεί το δημοψήφισμα στο ιρακινό Κουρδιστάν».

Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ παρά τις θριαμβολογίες της ότι «τα χειρότερα είναι πίσω μας» κι ότι «βγαίνουμε από τα μνημόνια» δεν είναι έξω από την πραγματικότητα της κρίσης και των αδιεξόδων του συστήματος:

«Η πολυδιαφημισμένη από την κυβέρνηση “έξοδος στις αγορές” του καλοκαιριού στην πραγματικότητα ανέδειξε ανάγλυφα τα προβλήματα του ελληνικού καπιταλισμού και της διαχείρισης του ΣΥΡΙΖΑ. Με επιτόκιο 0,3% χαμηλότερο απ’ ότι απέσπασε ο Σαμαράς λίγο πριν την κατάρρευσή του, θα χρειαστούν, σύμφωνα με τα αστικά επιτελεία, τριάντα χρόνια μνημονιακής βαρβαρότητας για να φτάσουν σε επιτόκια που θα κάνουν το ελληνικό χρέος «βιώσιμο». Οι ρυθμοί ανάπτυξης σέρνονται κοντά στο μηδέν, ενώ τα οικονομικά νούμερα δεν βγαίνουν (υστέρηση 2 δις στους φόρους, ιλιγγιώδης αύξηση του ιδιωτικού χρέους προς τράπεζες, ταμεία κλπ), εξέλιξη που φέρνει πιο κοντά τα βαριά αντιλαϊκά μέτρα που προβλέπονταν για το 2019 και

Η ANΤΑΡΣΥΑ προς την Δ’ Συνδιάσκεψη

Μηπόκ της ANΤΑΡΣΥΑ στην αντιφασιστική διαδήλωση στις 16/9 στην Αθήνα

το 2020».

«Στο πεδίο της εξωτερικής πολιτικής η κυβέρνηση συνεχίζει την επικίνδυνη πολιτική ευθυγράμμισης με ΗΠΑ / NATO ΕΕ και τον άξονα Ελλάδας-Κύπρου-Αιγύπτου-Ισραήλ, με στόχο την αναβάθμιση της θέσης και του ρόλου της ελληνικής ολιγαρχίας στην διεκδίκηση των ενεργειακών πόρων και των δρόμων μεταφοράς τους στην ευρύτερη περιοχή.. Παρά τα μνημόνια και την συντριβή του λαού διατηρεί τις πολεμικές δαπάνες στο 2% του ΑΕΠ πολύ πάνω από το μέσο όρο όλων των χωρών του NATO!»

Παρέμβαση

Η ANΤΑΡΣΥΑ θέτει ως στόχο της το επόμενο διάστημα: «να ενταθεί η πάλη ενάντια στα ευρωμνημόνια και τις καπιταλιστικές αναδιαρθρώσεις, να ηττηθεί και τελικά να ανατραπεί η επίθεση της κυβέρνησης με τη δύναμη του λαϊκού ξεσηκωμού, να βαθύνει η κρίση του ΣΥΡΙΖΑ και όλου του πολιτικού συστήματος. Να συμβάλλουμε με την παρέμβασή μας ώστε να στραφεί ο κόσμος προς τα αριστερά, με βαθύτερη συνειδητοποίηση των αιτιών της πορείας του ΣΥΡΙΖΑ, ανώτερη σχετικά με τα προηγούμενα χρόνια οργάνωση του λαού, προσέγγιση των ιδεών και του προγράμματος της αντικαπιταλιστικής ανατροπής.

Το επιχείρημα, που ακούγεται όλο και πιο πολύ, ότι ο αγώνας για την ανατροπή της αντιδραστικής πολιτικής και της κυβέρνησης οδηγεί στον Μητσοτάκη, είναι ένα ακόμα δείγμα του κυβερνητικού κατήφορου. Ο ΣΥΡΙΖΑ ακολουθεί την ίδια βάρβαρη πολιτική με της ΝΔ. Η πολιτική του, που ασκείται στο όνομα της αριστεράς, είναι αυτή που ανοίγει τον δρόμο στην ΝΔ, από την οποία ζητάει

‘εθνική συναίνεση’ για το χρέος και δημιουργεί προϋποθέσεις μιας ευρύτερης διαδικασίας ‘εθνικής ενότητας’. Ο λαός θα γυρίζει την πλάτη και στους δύο και στα ψεύτικα διλήμματα τους, ‘στηρίξτε Τσίπρα να μην έρθει ο Μητσοτάκης’».

Η προοπτική της ανατροπής της επίθεσης δεν είναι απλά μια ευχή. Όπως διαπιστώνει το ΠΣΟ της ANΤΑΡΣΥΑ: «Υπάρχουν σοβαρές δυνατότητες ανάπτυξης των αγώνων το επόμενο διάστημα Η μεγάλη κινητοποίηση των ΟΤΑ το αποδεικνύει, όπως και οι άλλες αγώνες του τελευταίου εξαμήνου».

Βασικοί άξονες για το ξεδίπλωμα των πρωτοβουλιών της ANΤΑΡΣΥΑ στους αγώνες το φθινόπωρο θα είναι:

«Η μάχη ενάντια στην κατάργηση του δικαιώματος στην απεργία, της κατάργησης των συλλογικών συμβάσεων, της επισφάλειας και της ελαστικής εργασίας σε δημόσιο και ιδιωτικό τομέα. Για μόνιμη και σταθερή δουλειά, μαζικές προσλήψεις, ενάντια στις απολύσεις των συμβασιούχων.

Αναπτύσσουμε το επόμενο διάστημα την δράση μας στην αντιφασιστική, αντιρατσιστική πάλη με άξονα την απαίτηση για καταδίκη σε ισόβια της ναζιστικής δολοφονικής συμμορίας και αιχμή το κλείσιμο των γραφείων της. Απαιτούμε ανοιχτά σύνορα και πόλεις για τους πρόσφυγες, να καταργηθεί η συμφωνία ΕΕ-Τουρκίας, να σταματήσουν οι ρατσιστικές επθέσεις και η ισλαμοφοβία. Ενισχύουμε τις ενωτικές μας πρωτοβουλίες που καταφέρνουν να συσπειρώνουν όχι μόνο τις δυνάμεις της ANΤΑΡΣΥΑ αλλά πολύ ευρύτερα κομμάτια του κινήματος και της μαχόμενης αριστεράς, αξιοποιώντας τη θετική εμπειρία από τις διαδηλώσεις της 18η Μάρτη και το 2ημερο αντιφασιστικών διαδηλώσεων για

την επέτειο της δολοφονίας του Φύσσα στις οποίες αποφασιστικό ρόλο έπαιξαν οι συλλογικότητες στις οποίες δρουν οι δυνάμεις της ANΤΑΡΣΥΑ (ΣΥΠΡΟΜΕ, ΚΕΕΡΦΑ).

Πρωτοβουλίες

Ενόψει της εφαρμογής των μέτρων της δεύτερης αξιολόγησης και των βάρβαρων μέτρων της τρίτης, και παρά την ουσιαστικά αρνητική στάση που εισπράξαμε σε άλλες απόπειρες, η ANΤΑΡΣΥΑ θα αναλάβει ενωτικές πρωτοβουλίες προς όλες τις δυνάμεις της μαχόμενης αριστεράς, με την πιο κατάλληλη μορφή, για την μαχητική κοινή δράση μέσα στο κίνημα και τους αγώνες, πάνω στη βάση της λογικής και του πλαισίου του αγωνιστικού μετώπου ρήξης ανατροπής. Αυτό σημαίνει πρωτοβουλίες που συμβάλλουν στην μέγιστη δυνατή συσπείρωση δυνάμεων για την στήριξη των αγώνων που βρίσκονται σε εξέλιξη.

Στήριξη για τις απεργίες στις τράπεζες και στα ΜΜΕ που προσπαθούν να σώσουν τα ασφαλιστικά ταμεία. Είναι μάχη που ανοίγει το ζήτημα ανατροπής του νόμου Κατρούγκαλου και η ANΤΑΡΣΥΑ στηρίζοντας τις πρωτοβουλίες οργάνωσης αυτών των απεργιών στη βάση μπορεί να τους δώσει την πραγματική διάσταση που έχουν. Στήριξη για την απεργία στα Νοσοκομεία στις 11 Οκτώβρη και σύνδεση με τον αγώνα στους Δήμους και στα Σχολεία. Προσπάθεια για τη δημιουργία Συντονιστικού και σε αυτούς τους κλάδους όπως γίνεται στα Νοσοκομεία. Η γενίκευση της μάχης για προσλήψεις είναι επιθετική ανατροπή της αντεργατικής πολιτικής της αξιολόγησης. Μπορεί οι ηγεσίες της Αριστεράς να υποτιμούν αυτό το καθήκον και να περιορίζονται σε συμβολι-

κές κινήσεις με κριτήριο την αύξηση της κοινοβουλευτικής τους εκπροσώπησης, υπάρχουν όμως χιλιάδες αγωνιστές και αγωνίστριες που κατανοούν τη δυνατότητα και την ανάγκη να παρθούν πρωτοβουλίες για την οργάνωση της αντίστασης και των μαχών. Η ANΤΑΡΣΥΑ πρέπει να αναδειχθεί σε δύναμη που πρωτοστατεί συστηματικά και επίμονα σ’ αυτήν την προσπάθεια».

Μέσα από αυτές τις μαχητικές ενωτικές πρωτοβουλίες στο κίνημα και την ανάπτυξη των αγώνων, η ANΤΑΡΣΥΑ διεκδικεί το δυνάμωμά της, το κέρδισμα χιλιάδων αγωνιστών και αγωνιστριών που αναζητούν εναλλακτική στ’ αριστερά στην προοπτική της αντικαπιταλιστικής ανατροπής.

«Οι καιροί απαιτούν ένα διαφορετικό επίπεδο κοινής δράσης, και μια ανώτερη, δέσμευση και αποφασιστικότητα, καθώς και άμεσες πρωτοβουλίες για έναν πόλο στην ελληνική κοινωνία που θα εμπνεύσει και θα δώσει διέξοδο στον κόσμο που παλεύει ενάντια στην κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, που υπερβαίνει τα όρια και τις διαχειριστικές αυταπάτες της ρεφορμιστικής αριστεράς.

Με βάση όλα τα παραπάνω η ANΤΑΡΣΥΑ θα συνεχίσει την πολιτική της πρωτοβουλία, με στόχο ένα νέο και ορατό βήμα συσπείρωσης δυνάμεων που κινούνται σε αντικαπιταλιστική, αντιιμπεριαλιστική, αντιδιαχειριστική κατεύθυνση. Η έμφαση είναι στην συσπείρωση εκείνων των δυνάμεων και αγωνιστών που πιο αποφασιστικά κινούνται σε αυτήν την κατεύθυνση, γιατί μόνο έτσι μπορεί να συσπειρώνεται ένα όλο και μεγαλύτερο και ταλαντευόμενο εύρος δυνάμεων και αγωνιστών.

Παράλληλα συνεχίζουμε την “πολιτική πρωτοβουλία” με στόχο την συσπείρωση δυνάμεων και αγωνιστών πάνω στη βάση της πρότασης για την “πολιτική συνεργασία των αντικαπιταλιστικών, αντιιμπεριαλιστικών, αντι-ΕΕ δυνάμεων και των δυνάμεων της ανατροπής”, με κοινά συμφωνημένη μορφή (πχ σύσκεψη και κείμενο υπογραφών), με εκδηλώσεις σε γειτονιές και χώρους πανελλαδικά, με την συμμετοχή των δυνάμεων και ρευμάτων που απευθυνθήκαμε το προηγούμενο διάστημα με αφορμή της πολιτικής μας πρόταση – και με θαρραλέο άνοιγμα προς τον κόσμο αυτό για την γνώμη και την συμμετοχή του και στην πορεία για την Συνδιάσκεψη της ANΤΑΡΣΥΑ. Ο κύκλος εκδηλώσεων στις γειτονιές θα ανοίξει με κεντρική εκδήλωση της ANΤΑΡΣΥΑ στην Αθήνα που θα δώσει έμφαση και ώθηση σε αυτή την προσπάθεια».

Λεάνδρος Μπόλαρης

Ενάντια στο ρατσισμό και τον φασισμό στην Καταλωνία

Πώς αντιμετωπίζετε τους φασίστες και την απειλή του ρατσισμού και της ισλαμοφοβίας, ιδιαίτερα μετά τις επιθέσεις τον περασμένο Αύγουστο στην Βαρκελώνη;

Ενώ η αναπόφευκτη άνοδος της ισλαμοφοβίας μετά τις επιθέσεις ήταν πραγματική και πολύ ανησυχητική, η απάντηση της πλειοψηφίας μεταξύ του πληθυσμού ήταν η αλληλεγγύη και η ενότητα, γεγονός που εν μέρει οφείλεται στη δράση που έκανε τα τελευταία χρόνια η κίνηση Ενωμένοι Ενάντια στο Φασισμό και το Ρατσισμό στην Καταλονία (UCFR).

Πρόκειται για μια ενωτική πρωτοβουλία που έχει εργαστεί σε τοπικό επίπεδο, υποστηριζόμενη από περισσότερες από 500 οργανώσεις ανάμεσά τους συνδικάτα, κόμματα, ενώσεις, πολιτιστικούς συλλόγους κ.α, που έκανε κυρίως δουλειά με στόχο την εκλογική ήττα του φασιστικού κόμματος στις τελευταίες δημοτικές εκλογές (2015) και τον αποδεκατισμό τους από 67 σε 8 τοπικούς συμβούλους, με αποτέλεσμα οι φασίστες να μην μπορούν να οργανωθούν σε μεγάλη κλίμακα, αν και προφανώς εξακολουθούν να προπαθούν.

Πιο πρόσφατα, η UCFR πήρε την πρωτοβουλία να οργανώσει καμπάνια σχετικά με την κατάσταση των προσφύγων και την αξιολύπητη απάντηση της κυβέρνησης στο αν θα τους δεχτεί. Μία σημαντική καμπάνια στα μέσα μαζικής ενημέρωσης κάτω από τον φιλόξενο τίτλο «Το σπίτι μας, σπίτι σας» που έγινε από τον Δεκέμβριο μέχρι τον Μάρτιο, ενθουσίασε όλο τον κόσμο και κατέληξε σε ένα συλλαλητήριο περίπου 200.000 ανθρώπων στη Βαρκελώνη, όπου οι ακτιβιστές της UCFR μοίρασαν χιλιάδες φυλλάδια ενάντια στην ισλαμοφοβία.

Η UCFR και άλλα τοπικά κοινωνικά κινήματα πραγματοποιούσαν όλη τη δουλειά στη βάση. Ως αποτέλεσμα, έχει διαμορφωθεί μια πλατφόρμα αυτών των κοινωνικών κινήματων («Ανοίγουμε τα σύνορα») και η επιρροή της UCFR και των ομάδων μεταναστών και προσφύγων ήταν σημαντική. Τα τελευταία δύο χρόνια έχουμε επίσης διοργανώσει συνέδρια σχετικά με το θέμα της ισλαμοφοβίας και ίσως είναι η μόνη οργάνωση όπου υπάρχει συμμετοχή μουσουλμάνων γυναικών ακτιβιστριών, η οποία επηρέασε το ευρύτερο κίνημα.

Τον Αύγουστο, μετά τις επιθέσεις στη Βαρκελώνη, δεκάδες χιλιάδες άνθρωποι βγήκαν στους δρόμους για να δείξουν αλληλεγγύη και την απόρριψη της ισλαμοφοβίας, του ρατσισμού και της παρουσίας των πολιτικών και της μοναρχίας με τα συνθήματα «Σταματήστε την ισλαμο-

Αντιρατσιστικό συλλαλητήριο στη Βαρκελώνη στα τέλη Αυγούστου

φοβία» και «Οι πόλεμοι δικοί σας, οι θάνατοι δικοί μας». Μέσα σε αυτή την ατμόσφαιρα, η προσπάθεια των ρατσιστών να επηρεάσουν ήταν πολύ δύσκολη.

Παρόλα αυτά, η ισλαμοφοβία είναι παρούσα σε πολλές πτυχές της καθημερινής ζωής και η μάχη συνεχίζεται για να υπερασπιστούμε τα θύματα και να ξεσηκώσουμε τις αντιδράσεις στους δρόμους, στις αγορές, στις κοινότητες και στους χώρους εργασίας. Η δουλειά μας είναι να φτάσουμε στους ανθρώπους που δεν συμφωνούν μαζί μας.

Τα κοινωνικά κινήματα μερικές φορές αισθάνονται "άνετα" στους δικούς τους χώρους, αλλά είναι ζωτικής σημασίας να σπάσουν τη φούσκα και να συνεργαστούν με τους ανθρώπους για να τους βοηθήσουν να αμφισβητήσουν τις φήμες και τα ψέματα που υπάρχουν για τους μετανάστες και το Ισλάμ. Στην Καταλονία οι φασίστες προσπαθούν να κινητοποιηθούν γύρω από τα ζητήματα των τζαμιών, προσπαθώντας να επηρεάσουν τους κατοίκους εναντίον τους. Η ισλαμοφοβία είναι το κύριο όπλο τους επί του παρόντος, οπότε πρέπει να το αντιμετωπίσουμε δυναμικά.

Πόσο σημαντικός είναι ο διεθνής συντονισμός των αναρρατσιστικών και αναφασιστικών κινήματων; Θα είσαι και φέτος ξανά στην Αθήνα για την Διεθνή Αναφασιστική Συνάντηση της ΚΕΕΡΦΑ στις 14-15 Οκτώβρη στην Αθήνα;

Είναι απολύτως απαραίτητο να οικοδομήσουμε διεθνή αντιρατσιστικά και αντιφασιστικά κινήματα. Οι φασίστες στις διαφορετικές μεταμφιέσεις τους προσπαθούν να οργανώσουν την παγκόσμια διάσταση, εμείς πρέπει να οικοδομήσουμε μια παγκόσμια

Ο Steve Cedar, μέλος της Κίνησης Ενωμένοι Ενάντια στο Φασισμό και το Ρατσισμό στην Καταλονία (UCFR) και του κόμματος CUP θα είναι ομιλητής στο διήμερο της ΚΕΕΡΦΑ.

Μίλησε στην Κατερίνα Θωίδου.

απάντηση. Υπάρχουν ελάχιστες διεθνείς σχέσεις, κυρίως επειδή οι ακτιβιστές ασχολούνται έντονα με τις τοπικές πρωτοβουλίες τους. Η διεθνοποίηση του κινήματός μας είναι ένα θέμα που πρέπει να αντιμετωπιστεί.

Ναι, θα είναι τιμή να εκπροσωπησω το UCFR και φέτος στην Αθήνα. Πέρυσι μπορέσαμε να κάνουμε πολλές επαφές, που είχαν ως αποτέλεσμα μια επίσκεψη στο συνέδριό μας στη Βαρκελώνη από έναν Ολλανδό σύντροφο, που μίλησε για την ισλαμοφοβία, καθώς και βιντεοσκοπημένα μηνύματα από το Ηνωμένο Βασίλειο και την Ελλάδα.

Ο οργανωμένος φασισμός στην Καταλονία ή την Ισπανία δεν βρίσκεται στο ίδιο επίπεδο με τη Χρυσή Αυγή. Αλλά σε μια κατακερματισμένη κοινωνία, όπως τη βιώνουμε εδώ στην Καταλονία αυτές και τις επόμενες ημέρες και μήνες, οι φασίστες προσπαθούν να οργανωθούν όπου μπορούν. Έχουμε όλες τις πληροφορίες και τις φωτογραφίες των σχέσεων των τοπικών φασιστών με τη Χρυσή Αυγή και έχουμε δημοσιεύσει φυλλάδια που τους δείχνουν μαζί, κάνοντας τη σύνδεση και αποκαλύπτοντάς τους.

Το πρόβλημα είναι να πείσουμε το αντιφασιστικό κίνημα για τα πλεονεκτήματα μιας ενωμένης καμπάνιας κατά του φασισμού και του ρατσισμού. Αυτό μπορεί να γίνει μόνο με τη δύναμη του παραδείγματος και

όχι με στείρες συζητήσεις, με την ενεργό δράση κατά ρατσιστικών ή ομοφοβικών επιθέσεων και με την κινητοποίηση όσο το δυνατόν περισσότερων δημοκρατικών δυνάμεων. Ορισμένα τμήματα του κινήματος πιστεύουν ότι η πίεση στους θεσμούς να ενεργούν κατά του φασισμού είναι "συνεργασία". Αλλά τα αποτελέσματα δείχνουν ότι η ενωμένη στρατηγική είναι πιο αποτελεσματική και κινητοποιεί πολλούς περισσότερους ανθρώπους.

Η καθημερινή δουλειά δεν γίνεται από τους "antifa" αλλά από τους ανθρώπους που εργάζονται σε όλα τα κοινωνικά μέτωπα. Η μαζική κινητοποίηση είναι το ζήτημα και ο μόνος τρόπος για να οικοδομηθεί είναι να κερδίσουμε υπομονετικά τους ανθρώπους σε μια ενιαία στρατηγική.

Πώς διαμορφώνεται το πολιτικό σκηνικό στην Καταλονία λίγες μέρες πριν από το δημοψήφισμα της 1ης Οκτώβρη;

Είναι ακόμα άγνωστο αν το δημοψήφισμα θα πραγματοποιηθεί. Η ισπανική κυβέρνηση πολιορκεί την καταλανική κυβέρνηση, συλλαμβάνοντας υψηλόβαθμους δημόσιους υπαλλήλους του τοπικού υπουργείου Οικονομικών, προχωρά σε κατάσχεση υλικού από ακτιβιστές στους δρόμους και εκατομμύρια εκλογικών

δελτίων και φυλλαδίων από εκτυπωτές, παρεμβαίνει σε ιδιωτικά e-mail και κυβερνητικούς ιστότοπους, στέλνει 700 δημάρχους στη δικαιοσύνη, στέλνει την αστυνομία πόλεων και την εθνική αστυνομία στους δρόμους, με το επιχείρημα ότι το δημοψήφισμα είναι παράνομο.

Την Τετάρτη προσπάθησαν να εισβάλουν στα κεντρικά γραφεία του CUP, που είναι το αριστερό κόμμα υπέρ της ανεξαρτησίας, αλλά απέτυχαν μετά από μια αυθόρμητη διαμαρτυρία αρκετών χιλιάδων ατόμων για δέκα ώρες σε μια από τις πολλές μεγάλες συγκεντρώσεις που έγιναν στην Καταλονία εκείνο το βράδυ από δεκάδες χιλιάδες ανθρώπους.

Η καταστολή της κυβέρνησης ξύπνησε σίγουρα τη συνείδηση της πλειοψηφίας του κινήματος υπέρ της ανεξαρτησίας. Έχει δημιουργηθεί θέμα δημοκρατίας και στους δρόμους πολλοί ηλικιωμένοι θυμούνται ξεκάθαρα τις παλιές εποχές του Φράνκο. Σαφώς, ενώ αυτό δεν είναι φασισμός, τα απομεινάρια του φρανκισμού αναβιώνουν για να καταστείλουν το λαϊκό κίνημα.

Αυτή τη στιγμή, η καταλανική κυβέρνηση είναι αποφασισμένη να διεξαγάγει το δημοψήφισμα και ο πρόεδρος έστειλε ένα tweet χθες, ενημερώνοντας τον πληθυσμό για μια ιστοσελίδα όπου θα μπορούν να βρουν το εκλογικό τμήμα τους. Η καταλανική αστυνομία λέει ότι δεν θα παρέμβει σε περίπτωση που τη μέρα του δημοψηφίσματος υπάρχει κόσμος στα εκλογικά κέντρα.

Είναι απολύτως σαφές ότι ο μόνος τρόπος για να υπερασπιστεί κανείς το δημοψήφισμα και τη δημοκρατία είναι από τα κάτω. Είναι πιθανό ότι θα υπάρξουν χιλιάδες άνθρωποι που το προηγούμενο βράδυ, θα υπερασπιστούν τα εκλογικά τμήματα και τις κάλπες και είναι πιθανή η ειρηνική ανυπακοή κατά των φυσικών επιθέσεων από τις κρατικές δυνάμεις. Την Πέμπτη έγιναν τα πρώτα βήματα από τα πιο μαχητικά, αλλά μειοψηφικά συνδικάτα, για μια γενική απεργία, κάτι που οι μετριοπαθείς ηγεσίες των συνδικαλιστικών ενώσεων της πλειοψηφίας θα είναι πολύ απρόθυμες να κάνουν, αλλά όλα εξαρτώνται από τις πιέσεις από τα κάτω που μπορεί να τους αναγκάσουν να δράσουν.

Οι λιμενεργάτες σε όλα τα καταλανικά λιμάνια αποφάσισαν να μην εξυπηρετήσουν τα κρουαζιερόπλοια που έχει νοικιάσει η κυβέρνηση για να μεταφέρουν χιλιάδες αστυνομικούς στην Καταλονία. Οι μαζικές κινητοποιήσεις θα είναι ο αποφασιστικός παράγοντας, δεν είναι πλέον υπόθεση των επαγγελματιών πολιτικών αλλά του λαού ενάντια στο καταπιεστικό κράτος.

΄Αστεγοι... καθηγητές

Τη στιγμή που το Υπουργείο Παιδείας θριαμβολογεί για τη σχολική χρονιά που άρχισε «θετικά» και «χωρίς κενά», αναπληρωτές καθηγητές στις τουριστικές περιοχές μένουν άστεγοι ή μοιράζονται με συναδέλφους μικροσκοπικά δωμάτια σε θεόρατες τιμές. Στη Σαντορίνη και τη Μύκονο οι δήμαρχοι έσπευσαν να διαψεύσουν ότι υπάρχουν άστεγοι καθηγητές. Ωστόσο η –σχεδόν κυνική– έκκληση του Δημάρχου Σαντορίνης προς τους κατοίκους «υιοθετήστε για λίγο έναν εκπαιδευτικό» (13/9), αποτελεί την επιβεβαίωση και την πιο συμπυκνωμένη περιγραφή αυτού που γίνεται στα νησιά: μπροστά στον τουρισμό, η Παιδεία και άλλες κοινωνικές υπηρεσίες δεν έχουν καμία προτεραιότητα, και αν οι κάτοικοι θέλουν τις υπηρεσίες αυτές... να τις πάρουν σπίτια τους.

Μια αναπληρώτρια καθηγήτρια που μίλησε στην Εργατική Αλληλεγγύη δίνει την ανάγλυφη περιγραφή ενός νησιού που οι καθηγητές έχουν φτάσει σε απόγνωση, βρίσκουν προσωρινές λύσεις μόνο χάρη στην καλή θέληση κάποιων κατοίκων, ενώ ο Δήμος πετάει το μπαλάκι στο υπουργείο και αντιστρόφως. Φθάνοντας στο νησί, τα τηλέφωνα στο πλοίο είχαν πάρει φωτιά και οι δεκάδες καθηγητές που δεν είχαν βρει τίποτα άρχισαν να συζητούν για το ενδεχόμενο να κοιμηθούν με υπνόσακους σε παραλίες και camping, μια εικόνα που πάει κόντρα στις «διαψεύσεις». Τις επόμενες ημέρες, σε συνάντηση που διεκδίκησαν με το δήμαρχο αυτός απουσίαζε. Η ίδια μάλιστα θέλει να παραμείνει ανώνυμη καθώς και μόνο η καταγγελία των γεγονότων μπορεί να της στοιχίσει τη δυνατότητα να νοικιάσει για το υπόλοιπο της χρονιάς.

Το πρόβλημα της στέγασης στις τουριστικές περιοχές δεν είναι καινούριο. Κάθε χρόνο οι αναπληρωτές καθηγητές, αλλά και άλλοι εργαζόμενοι του δημοσίου που παίρνουν μεταθέσεις, αδυνατούν να βρουν σπίτια πριν τον Οκτώβριο, ενώ ξέρουν ότι θα πρέπει να τα ξενοικιάσουν μέχρι τον Απρίλιο που ξαναξεκινά η σεζόν και αρχίζουν να ψάχνουν για στέγη οι εποχιακοί εργαζόμενοι σε τουρισμό-επισιτισμό. Τα ήδη ψηλά νοίκια τελευταία γίνονται ακόμα πιο δυσβάσταχτα λόγω του Airbnb, της διαδικτυακής εφαρμογής που επιτρέπει την βραχυπρόθεσμη ενοικίαση ιδιόκτητων σπιτιών σε τουρίστες. Η χρήση της εφαρμογής αυξάνεται χρόνο με το χρόνο, ενώ το ετήσιο όριο των 60 ημερών ανά ακίνητο για βραχυπρόθεσμη ενοικίαση δεν τηρείται.

Αναπληρωτές

Χιλιάδες καθηγητές διασχίζουν όλη την επικράτεια κάθε χρόνο εδώ και πάνω από 10 χρόνια, ενώ δεκάδες σχολεία κινδυνεύουν να κλείσουν ή έχουν ήδη κλείσει από τις ελλείψεις. Στο μεταξύ, δεν είναι λίγοι οι καθηγητές που προτιμούν την παραίτηση, αδυνατώντας να ανταπεξέλθουν στη ζούγκλα της εύρεσης κατοικίας. Ο Υπ.Παιδείας Γαβρόγλου τόνισε σε συνέντευξή του ότι «αναπληρωτές θα υπάρχουν πάντα, γιατί υπάρχουν αρρώστιες, εγκυμοσύνες και άλλα έκτακτα περιστατικά που δημιουργούν κενά στα σχολεία», αποπροσανατολίζοντας τη συζήτηση για τις πραγματικές αιτίες που έκαναν φέτος το υπουργείο να προσλάβει 15 χιλιάδες αναπληρωτές και ούτε έναν μόνιμο: τις μνημονιακές απαιτήσεις που διαλύουν χρόνια τώρα Παιδεία, Υγεία και άλλα κοινωνικά αγαθά. Η πρόσληψη μόνιμων μετατίθεται σύμφωνα με τον ίδιο για το «τέλος» της τρίτης αξιολόγησης, δηλαδή για όταν οι επιθέσεις που οδηγούν τους καθηγητές σε αυτή την κατάσταση θα έχουν «ολοκληρωθεί».

Η μόνιμη και σταθερή εργασία με αυξήσεις σε όλους τους μισθούς εκπαιδευτικών είναι η μόνη λύση ενάντια σε αυτόν τον παραλογισμό. Παράλληλα, για όσες και όσους ήδη βρίσκονται στην επαρχία για δουλειά, οι επιδοτήσεις ενοικίων, το άνοιγμα εστιών και λεσχών για όλους, καθώς και η επίταξη δωματίων σε ξενοδοχειακές μονάδες των περιοχών που έχουν έλλειψη ακινήτων πρέπει να είναι οι προτεραιότητες του Υπουργείου.

Αφροδίτη Φράγκου

30.000 “Λευτεριά στην Ηριάννα!”

Τριάντα χιλιάδες άνθρωποι όλων των ηλικιών συμμετείχαν την Παρασκευή 22 Σεπτέμβρη στο Πάρκο Γουδή στη συναυλία αλληλεγγύης στην Ηριάννα Β.Λ. που βρίσκεται άδικα στη φυλακή, καταδικασμένη, χωρίς κανένα στοιχείο, σε 13 χρόνια κάθειρξη με βάση τον τρομονόμο 187Α. Η συναυλία, με τη στήριξη του πλήθους των καλλιτεχνών που τραγούδησαν και των τεχνικών που προσέφεραν τις υπηρεσίες τους αφιοκερδώς, είχε σκοπό την κάλυψη των δικαστικών εξόδων της Ηριάννας και την ενίσχυση του αγώνα που δίνει για την απελευθέρωση.

Όπως ανακοινώθηκε από τους διοργανωτές της συναυλίας: “Εκ μέρους της Ηριάννας, της οικογένειάς της και όλων των φίλων που είναι δίπλα της από την

Πάρκο Γουδή, 22/9

πρώτη στιγμή, θέλουμε από την καρδιά μας να σας ευχαριστήσουμε που είστε εδώ μαζί μας. Η ανταπόκριση και η αλληλεγγύη σας ξεπερνά κατά πολύ κάθε ελπίδα μας και μας δίνει κουράγιο να συνεχίσουμε. Θα θέλαμε να σας ενημερώσουμε ότι το μέρος των εσόδων που υπερκαλύπτει τα έξοδα της Ηριάννας θα

προφανή έξοδα, εξειδικευμένες πραγματοποιησύνες και μια διαρκή οικονομική αιμορραγία για το περιβάλλον της. Και πάλι σας ευχαριστούμε από την καρδιά μας, όλους εσάς και όλους τους καλλιτέχνες που αφιοκερδώς στηρίζουν το δίκιο και μάχονται το παράλογο. ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΗΝ ΗΡΙΑΝΝΑ!”.

ΝΟΜΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑΣ ΦΥΛΟΥ

Στις 18 Σεπτέμβρη κατατέθηκε για συζήτηση στην αρμόδια επιτροπή της Βουλής το νομοσχέδιο για την αναγνώριση ταυτότητας φύλου. Σκοπός του νομοσχεδίου είναι να αρθούν οι ιατρικές, ψυχιατρικές και άλλες προϋποθέσεις για την αλλαγή του φύλου και του ονόματος στα επίσημα έγγραφα των τρανς ανθρώπων που θέλουν να ζήσουν ως μέλος του φύλου με το οποίο αυτοπροσδιορίζονται, αλλά μένει στα μισά. Αποκλείει ανήλικα και έγγαμα άτομα, απαιτεί δικαστική απόφαση και αφήνει ερωτηματικά στο θέμα των παιδιών, αν το άτομο που αλλάζει τα έγγραφά του είναι ήδη γονέας ή κηδεμόνας.

Στελέχη και μέλη του ΣΥΡΙΖΑ έχουν προβάλει δικαιολογίες για τις επιλογές αυτές όπως ότι μπορεί από την αλλαγή εγγράφων να προκύψει ομόφυλο ζευγάρι πράγμα που δεν προβλέπεται (!) ή δικαιολογίες που κινούνται στο μήκος κύματος της δήλωσης του Αλέξη Τσίπρα πριν γίνει πρωθυπουργός, «δεν έχει αποφανθεί η επιστήμη».

Στην πραγματικότητα το ερώτημα δεν είναι διαδικαστικό, ούτε βρίσκεται στα χέρια της «επιστήμης». Είναι το ερώτημα

Μένει στα μισά

του αυτοπροσδιορισμού. Αυτή είναι η διεκδίκηση και το θεμελιώδες δικαίωμα των τρανς ανθρώπων: να μπορούν να

επιλέξουν ελεύθερα, χωρίς την κρίση τρίτων και χωρίς περιορισμούς το φύλο και το όνομα με τα οποία θα ζουν την καθημερινή τους ζωή. Και αυτό είναι το αίτημα που το κίνημα και η Αριστερά πρέπει να υπερασπιστεί άνευ όρων για να κοπεί σαν γόρδιος δεσμός και κάθε «πρόβλημα» σαν αυτά που επικαλείται η κυβέρνηση.

Η ψήφιση του νομοσχεδίου για την ταυτότητα φύλου θα είναι μια νίκη του ΛΟΑΤΚΙ+ κινήματος, αλλά η διεκδίκηση των τρανς δικαιωμάτων πηγαίνει ακόμα πιο μακριά. Στη μάχη για να ενσωματωθούν στο ΕΣΥ και την κοινωνική ασφάλιση οι ανάγκες των τρανς για τις επεμβάσεις επαναπροσδιορισμού φύλου αλλά και στη μάχη για την ανατροπή του συστήματος που βασίζεται στην εκμετάλλευση και παράγει καταπίεση και τρανσφοβικές διακρίσεις.

Διαβάστε περισσότερα στο άρθρο «Trans: η επιλογή φύλου είναι δική τους», στο τεύχος Σεπτεμβρίου-Οκτωβρίου του περιοδικού «Σοσιαλισμός από τα κάτω» που κυκλοφορεί.

ΣΑΡΩΝΙΚΟΣ

Σύσκεψη αντικαπιταλιστικών αριστερών κινήσεων πόλης/περιφέρειας με αφορμή την οικολογική καταστροφή στον Αργοσαρωνικό πραγματοποιήθηκε την Παρασκευή 22 Σεπτέμβρη στην ΠΟΕ-ΟΤΑ. Στη σύσκεψη συμμετείχαν αντιπρόσωποι από 13 αντικαπιταλιστικές κινήσεις πόλης από τη Νέα Ιωνία, το Μαρούσι, την Αγία Παρασκευή, την Αθήνα, την Καισαριανή, τον Βύρωνα, τη Νέα Σμύρνη, την Δάφνη-Υμηττό, την Αργυρούπολη-Ελληνικό, τη Γλυφάδα, το Περιστερί, το Καματερό-Άγιοι Ανάργυροι, την Κοκκινιά, και μια περιφερειακή σύμβουλος από την Κίνηση Αντίστασης.

Στη σύσκεψη αποφασίστηκε η στήριξη της κινητοποίησης που προσανατολίζονται να καλέσουν στον Πειραιά εκπαιδευτικά σωματεία της περιοχής, καθώς και: Κοινή ανακοίνωση των κινήσεων πόλης/περιφέ-

ρειας. Την Τρίτη 26/9 στις 11.30πμ, μέρα που συμπληρώνονται 17 χρόνια από το τραγικό ναυάγιο του Σάμινα, παράσταση διαμαρτυρίας των αντικαπιταλιστικών κινήσεων πόλης/περιφέρειας στο Υπουργείο Ναυτιλίας στον Πειραιά. Την Κυριακή 1/10, 11:00πμ στο Πάντειο, ραντεβού για μοτο-αυτοκινητοπορεία ενημέρωσης στο μέτωπο της Παραλιακής καθώς και ειδική εξόρμηση στη Σαλαμίνα σε ημερομηνία που θα οριστεί άμεσα. Τέλος αποφασίστηκε η στήριξη και συμμετοχή στις τοπικές εκδηλώσεις με θέμα τον Αργοσαρωνικό και συγκεκριμένα: 9 (ή 10) Οκτώβρη στη Γλυφάδα, με πρωτοβουλία 3 κινήσεων: Αριστερή Πρωτοβουλία Γλυφάδας, Εκτός Πλάνου Αργυρούπολης Ελληνικού, Μαχόμενη Ηλιούπολη, 11 (ή 12) Οκτώβρη στην Αγία Παρασκευή, με πρωτοβουλία του «Φυσάει Κόντρα» στην Αγία Παρασκευή και 16 Οκτώβρη στο Περιστερί, με πρωτοβουλία της Αριστερής Κίνησης Περιστερίου.

ΣΚΟΥΡΙΕΣ

Μια σημαντική νίκη είχε το κίνημα ενάντια στην εξόρυξη χρυσού την περασμένη εβδομάδα, με την ομόφωνη αθώωση 20 κατοίκων της Χαλκιδικής που δικάζονταν στο Μικτό Ορκωτό Κακουργιοδικείο Θεσσαλονίκης με σπημένες κατηγορίες.

Είναι μια απόφαση που μπορεί να ανοίξει το δρόμο της αθώωσης για όλους τους αγωνιστές που σέρνονται στα δικαστήρια με ανάλογες κατηγορίες. Είχε προηγηθεί την Τρίτη 19 Σεπτέμβρη, μαζική συγκέντρωση στην Καμάρα και πορεία στους κεντρικούς δρόμους της Θεσσαλονίκης με κεντρικό σύνθημα “Eldorado Go Home” από επιτροπές αγώνα κατά της εξόρυξης και πολιτικές οργανώσεις. Το κίνημα ενάντια στην εξόρυξη θα συνεχίσει τον αγώνα του ενάντια στην καναδική πολυεθνική και τους ντόπιους συνεργάτες της που συνεχίζουν το καταστροφικό τους έργο με εκβιασμούς και απειλές αλλά και ενάντια στην κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ που για άλλη μια φορά υποχώρησε στις απαιτήσεις τους.

ΕΚΘΕΣΗ: ΑΘΗΝΑ 1917. ΜΕ ΤΟ ΒΛΕΜΜΑ ΤΗΣ ΣΤΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ “Ελλάς-Γαλλία... Αποκλεισμός”

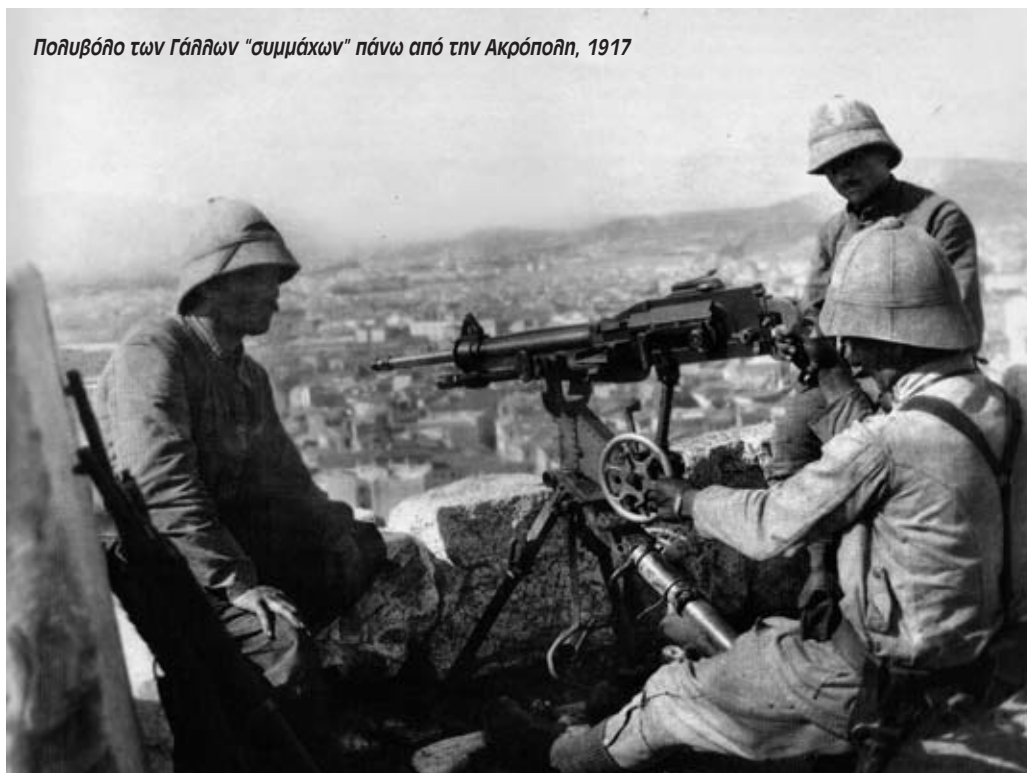
Ένα σπάνιο οπτικοακουστικό υλικό για την Αθήνα του 1917, με 110 φωτογραφίες και δύο κινηματογραφικά φιλμ, εκτίθεται αυτές τις μέρες -και για πρώτη φορά στην Ελλάδα- στο Μουσείο Μπενάκη. Η έκθεση “Αθήνα 1917. Με το βλέμμα της Στρατιάς της Ανατολής” έχει μεγάλο ενδιαφέρον καθώς φωτίζει μια κομβική και όχι ιδιαίτερα γνωστή ιστορική στιγμή της χώρας και της πρωτεύουσάς της ανάμεσα στους Βαλκανικούς Πολέμους και τη Μικρασιατική Καταστροφή. Στην ουσία πρόκειται για μία φωτογραφική και κινηματογραφική αποτύπωση του πώς έγινε -πιο σωστά του πώς επιβλήθηκε- η είσοδος της Ελλάδας στο Α' Παγκόσμιο Πόλεμο.

Το υλικό προέρχεται από το αρχείο του γαλλικού στρατιωτικού σώματος που έδρασε κατά τη διάρκεια του Α'ΠΠ στα Βαλκάνια μένοντας γνωστό ως “Στρατιά της Ανατολής” και συγκεκριμένα της Φωτογραφικής και Κινηματογραφικής Υπηρεσίας του. Οι λήψεις έγιναν από δύο Γάλλους στρατιώτες-φωτογράφους όταν μία δύναμη 5000 στρατιωτών του “συμμαχικού” εκστρατευτικού σώματος που για δύο χρόνια είχε στρατοπεδεύσει στη Θεσσαλονίκη, κατέλαβε τον Ιούνη του 1917 την Αθήνα και τον Πειραιά προκειμένου να υποστηρίξει την επιστροφή του Ελευθέριου Βενιζέλου στην εξουσία και να εξασφαλίσει την είσοδο της χώρας στον πόλεμο στο πλευρό της Αντάντ.

Από τον Σεπτέμβρη του 1916 μέχρι και εκείνη τη στιγμή, η Ελλάδα είχε βρεθεί με δυο κυβερνήσεις, μια της “Εθνικής Άμυνας” με επικεφαλής τον Βενιζέλο και έδρα τη Θεσσαλονίκη και μια του “Βασιλείου της Ελλάδας” με επικεφαλής το βασιλιά Κωνσταντίνο στην Αθήνα -με δυο στρατούς και δυο εδαφικές επικράτειες: Μακεδονία, Κρήτη, κάποια νησιά του Αιγαίου η πρώτη, Αττική, Στερεά, Ηπειρο, Πελοπόννησο η δεύτερη. Το θέμα που δίχαζε την άρχουσα τάξη ήταν με ποιους όρους και με ποιες συμμαχίες θα διαχειριζόταν τον Πρώτο Παγκόσμιο Πόλεμο που είχε ξεσπάσει το 1914.

Η μια πλευρά με επικεφαλής τον Βενιζέλο, πίστευε ότι η συμμετοχή στον πόλεμο στο πλευρό της Αντάντ θα επέτρεπε στην Ελλάδα να διατηρήσει τα κέρδη των Βαλκανικών Πολέμων και να τα επαυξήσει. Η άλλη πλευρά, με επικεφαλής τον Κωνσταντίνο, υποστήριζε ότι η Ελλάδα έπρεπε να παραμείνει ουδέτερη κάτι που εξυπηρετούσε τους γερμανικούς σχεδιασμούς. Ήταν μια κατάσταση εμφυλίου πολέμου ανάμεσα στα δυο μεγάλα στρατόπεδα της άρχουσας τάξης που έχει μείνει στην ιστορία ως “Εθνικός Διχασμός”. Και οι δυο πλευρές ήταν αρπακτικές και πολεμοκάπηλες, αλλά διαφωνούσαν στη μέθοδο και τους χειρισμούς.

Αυτή την ιστορική περίοδο ζωντανεύει η έκθεση, χωρισμένη σε τρεις ενότητες. Η πρώτη, “Στιγμές καθημερινότητας”, εστιάζει κατά κύριο λόγο στην πόλη και τους ανθρώπους της. Μια Αθήνα όπως ήταν πριν το τεράστιο προ-

σφυγικό κύμα της Μικρασιατικής Καταστροφικής και την εντατική πολεοδόμηση που ακολούθησε, πριν κάνει την εμφάνισή του στο έδαφός της το πρώτο κτίριο από μπετόν -όπως μαθαίνουμε από το Οδηγό της έκθεσης, αυτό έγινε ακριβώς τότε, το 1917.

Στιγμιότυπα

Μπορεί εκεί κανείς να αναγνωρίσει σημερινούς δρόμους και πλατείες -Σταδίου, Πανεπιστημίου, Ακαδημίας, Μοναστηράκι κ.α.- και όλα τα αρχαιολογικά μνημεία της πόλης και ταυτόχρονα να ανακαλύψει συνοικίες ολόκληρες που λόγω πολεοδομικών αλλαγών ή αρχαιολογικών ανασκαφών έχουν εξαφανιστεί -όπως η συνοικία της Βλασσαρούς. Μπορεί να δει κάρα και άμαξες, βοσκούς και αγελάδες στον Ναό του Ηφαίστου, κοπάδια αιγοπροβάτων να διασχίζουν ανέμελα την Πανεπιστημίου, λαϊκές αγορές, στιγμιότυπα από το Πάσχα του 1917 και άλλες σκηνές από την καθημερινή ζωή.

Ο “επαρχιώτικος” ρυθμός ζωής που αποπνέει η έκθεση, μιας πρωτεύουσας που δεν έχει ακόμα γνωρίσει τη μετέπειτα βιομηχανική ανάπτυξη και δεν έχει ακόμα μετατραπεί σε μεγαλούπολη, δεν είναι απόλυτα πραγματικός. Οι σιδηροτροχιές του τραμ και οι γραμμές ηλεκτροκίνησής του, οι τηλεφωνικοί στύλοι, τα αμάξια που κυκλοφορούν στους δρόμους, είναι δείγματα μιας πόλης που κάνει ήδη αυτά τα βήματα. Την ίδια στιγμή, οι φωτογραφίες περιορίζονται στο κομμάτι της Αθήνας που σήμερα αποτελεί το κέντρο της πόλης -εν μέρει λογικό αφού εκεί είχε στρατοπεδεύσει το μεγαλύτερο τμήμα των γαλλικών στρατευμάτων- αλλά που από τότε φαίνεται να είναι το “τουριστικό”, θα μπορούσαμε να πούμε, τμήμα της. Λείπουν για παρά-

δειγμα ολόκληρες γειτονιές που έπαιζαν τεράστιο οικονομικό ρόλο όπως ο Πειραιάς με τα εργοστάσιά του και τις εργατικές συνοικίες που τον συνόδευαν.

Παρόλα αυτά, οι ταξικές αντιθέσεις είναι εμφανείς. Δίπλα στις κομψές πλούσιες κυρίες με τα καπελάκια, “ποζάρουν” οι φτωχές γυναίκες με τις μαντίλες και τις στάμνες στους ώμους που κουβαλάνε το νερό στα φτωχόσπιτα των Αναφιώτικων, της Πλάκας και των γύρω περιοχών. Δίπλα στους καλοντυμένους κυρίους με τα μπαστουνάκια, βρίσκονται οι πλανόδιοι πωλητές σταφυλιών, σπιτικής λεμονάδας και άλλων προϊόντων, οι λούστροι παπουτσιών με τα κασελάκια τους που ξεκουράζονται μπροστά στο Δημαρχείο της Αθήνας, οι λαϊκατζήδες που κοιμούνται πάνω στους πάγκους μέσα στη Δημοτική Αγορά στην Αθηνάς.

Οι στιγμές της καθημερινότητας σκιάζονται φυσικά από τις “Ημέρες πολέμου” όπως είναι και ο τίτλος της δεύτερης ενότητας. Είναι και η πιο δυνατή καθώς δείχνει ξεκάθαρα ότι η είσοδος της Ελλάδας στον πόλεμο ήταν αποτέλεσμα της ωμής ιμπεριαλιστικής επέμβασης του γαλλικού στρατιωτικού σώματος. Εδώ βλέπουμε τη “γαλλική κατοχή” της Αθήνας με τη “Στρατιά της Ανατολής” να έχει καταλάβει και οχυρώσει όλους τους λόφους της Αθήνας. Βλέπουμε το πολυβόλο των Γάλλων “συμμάχων” ακροβολισμένο πάνω από την Ακρόπολη, σκοπιές που περιπολούν πάνω και γύρω από τον Ιερό Βράχο, στρατιωτικές παρελάσεις και αξιωματικούς που επιθεωρούν και παρασημοφορούν στρατιώτες στο Παναθηναϊκό Στάδιο, Γάλλους στρατηγούς που ξεναγούνται στην Ακρόπολη, κοινές εμφανίσεις τους με το Βενιζέλο, το ρόλο της Γαλλικής Σχολής Αθηνών ως οικοδόποινας της κατοχής, στρα-

τιώτες που ελέγχουν όλα τα σημεία κλειδιά της πόλης και κυριολεκτικά ζουν -κοιμούνται, ξεκουράζονται, τρώνε- σε αυτά.

Στην ίδια ενότητα αποτυπώνονται οι συνέπειες για τον κόσμο της πόλης που πλήρωνε τις κόντρες της ντόπιας της άρχουσας τάξης και τις επεμβάσεις των ιμπεριαλιστών της Αντάντ με αμέτρητη δυστυχία και αίμα. Λίγους μήνες νωρίτερα, το Νοέμβρη του 1916, αγγλογαλλικά στρατεύματα είχαν αποβιβάσει στον Πειραιά και προελάσει στην Αθήνα. Ακολούθησαν οι πρώτες ένοπλες συγκρούσεις στο κέντρο της πόλης με σώματα του ελληνικού τακτικού στρατού και αντιβενιζελικές παραστρατιωτικές ομάδες. Ο γαλλικός στρατός μάλιστα βομβάρδισε την πόλη. Τις επόμενες μέρες αντιβενιζελικές παραστρατιωτικές ομάδες οργάνωσαν ένα λουτρό αίματος εναντίον των βενιζελικών στην Αθήνα και σε άλλες πόλεις. Τα γεγονότα εκείνων των ημερών έμειναν στην ιστορία ως “Νοεμβριανά”. Οι φωτογραφίες με την εκταφή βενιζελικών θυμάτων των “Νοεμβριανών” ή με την οικία Βενιζέλου σουρωτήρι εξωτερικά και εσωτερικά από τις σφαίρες των πολυβόλων ζωντανεύουν αυτές τις συγκρούσεις.

Κακουχίες

Των “Νοεμβριανών” είχε προηγηθεί ο ναυτικός αποκλεισμός που είχαν επιβάλει οι Σύμμαχοι στην νότια Ελλάδα που σήμαινε τεράστιες ελλείψεις τροφίμων και φρικτές κακουχίες για τον απλό λαό. Τα “σημάδια” του αποκλεισμού είναι επίσης ορατά στην έκθεση -επαίτες έξω από τις εκκλησίες, ο αποκλεισμός μέσα από το βλέμμα ενός μικρού παιδιού, η αναζήτηση του “σπάνιου νερού”, είναι μερικές από τις φωτογραφίες που τα αποτυπώνουν. Όπως και αυτή με την καλλιέργεια πατάτας στα παρτέρια έξω από πολυτελές καφενείο με κυρίους με ημίψηλα γωνία Πανεπιστημίου και Βουκουρεστίου (!). Όχι άδικα στον Οδηγό της έκθεσης, των φωτογραφιών που συνοδεύονται με το σύνθημα “Ελλάς-Γαλλία... Συμμαχία” προηγούνται αυτές με το σύνθημα “Ελλάς-Γαλλία... Αποκλεισμός”.

Η έκθεση ολοκληρώνεται με την ενότητα “Κλασική Αθήνα, σύγχρονη πρωτεύουσα, ξεχασμένες όψεις” και εστιάζει σε κτίρια, μνημεία, δρόμους και λόφους, όπως το κτίριο της Παλιάς Βουλής, το Ζάππειο, το λόφο του Στρέφη, την Καπνικαρέα κ.α. Αξίζει κάποιος/α να την επισκεφτεί, εκατό χρόνια μετά αποκαλύπτει κάποια πολύ σημαντικά πολιτικά γεγονότα αλλά κεντρίζει και το ενδιαφέρον για επιπλέον αναζήτηση της ιστορίας της περιόδου.

Λένα Βερδέ

Info:

Μουσείο Μπενάκη, Πειραιώς 138

Ώρες λειτουργίας:

Πέμπτη και Κυριακή, 10:00 -18:00

Παρασκευή και Σάββατο, 10:00 - 22:00

Έως 12/11

Μαρξιστικά Φόρουμ

ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 27/9 Cello Cafe 8μμ
 Δημοψήφισμα για ανεξάρτητο Κουρδιστάν
 Ομιλητής: Πάνος Πόλκας

ΧΑΛΑΝΔΡΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 27/9 στέκι Αβέρωφ 7Α 8μμ
 Οι γερμανικές εκλογές
 Ομιλήτρια: Μαριλένα Κουντούρη

ΜΑΡΟΥΣΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 27/9 καφέ Βαβέλ 8μμ
 Ιστορία αγώνων για τη
 γυναικεία απελευθέρωση
 Ομιλήτρια: Αφροδίτη Φράγκου

ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 27/9 στέκι Εκτός Σχεδίου 6.30μμ
 Ιστορία αγώνων για τη
 γυναικεία απελευθέρωση
 Ομιλήτρια: Άννα Αδαμίδη

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 27/9
 στέκι Αριστερής Κίνησης 7.30μμ
 Δημοψήφισμα για ανεξάρτητο Κουρδιστάν
 Ομιλητής: Κώστας Πολυδωρος
 ● ΤΕΤΑΡΤΗ 4/10

στέκι Αριστερής Κίνησης 7.30μμ
 Ιστορία αγώνων για τη
 γυναικεία απελευθέρωση
 Ομιλήτρια: Λίτσα Στυλιανοπούλου

ΙΛΙΟΝ

ΤΕΤΑΡΤΗ 27/9 στις Μηλιάς το Λάζο 7.30μμ
 Δημοψήφισμα για ανεξάρτητο Κουρδιστάν
 Ομιλητής: Θανάσης Λυμπερόπουλος

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 27/9 Μεγάλου Αλεξάνδρου 59, 8μμ
 Ιστορία αγώνων για τη
 γυναικεία απελευθέρωση
 Ομιλήτρια: Κωνσταντίνα Τριαντοπούλου

ΑΙΓΑΛΕΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 27/9 στέκι (Ρήγα φερραίου) 6μμ
 Το φθινόπωρο του ΣΥΡΙΖΑ
 Ομιλήτρια: Λίλιαν Μπουρίτη

ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΤΕΤΑΡΤΗ 27/9 καφέ Κρόκος 7.30μμ
 Δημοψήφισμα για ανεξάρτητο Κουρδιστάν
 Ομιλητής: Γιώργος Τσαμούρης

ΒΥΡΩΝΑΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 27/9 καφέ Υγιεινό με νου 7.30μμ
 Δημοψήφισμα για ανεξάρτητο Κουρδιστάν
 Ομιλητής: Χρίστος Αργύρης

ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 27/9 Σύλλογος Ιμβρίων 7.30μμ
 Οι γερμανικές εκλογές
 Ομιλητής: Δημήτρης Πάσχος

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ – ΠΚΥΖΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 27/9
 στέκι ΑΝΤΑΡΣΥΑ (Ραγκαβή 69) 7.30μμ
 Η κρίση του Τραμπ δεν είναι μόνο δική του
 Ομιλήτρια: Εύα Ηλιάδη

ΚΥΨΕΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 27/9 καφέ Κοσμικών 7.30μμ
 Η κρίση του Τραμπ δεν είναι μόνο δική του
 Ομιλητής: Νίκος Αλεξανδράτος

ΕΞΑΡΧΕΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 27/9 καφέ Αλντεμπαράν 8μμ
 Η κρίση του Τραμπ δεν είναι μόνο δική του
 Ομιλήτρια: Κατερίνα Κανελοπούλου

ΠΕΡΑΙΑΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 27/9 καφέ Ντι Καπιτάνο 7μμ
 Το φθινόπωρο του ΣΥΡΙΖΑ
 Ομιλητής: Μιχάλης Πέππας

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 27/9 καφέ Νότος (δημαρχείο) 7.30μμ
 Το φθινόπωρο του ΣΥΡΙΖΑ
 Ομιλήτρια: Ευγενία Βρούσο

ΒΟΛΟΣ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 27/9 Θόλος 6.30μμ
 Οι γερμανικές εκλογές
 Ομιλητής: Γιάννης Σουμπάσης
 ● ΤΕΤΑΡΤΗ 4/10 Θόλος 6.30μμ
 Χιλή 72-73, η τραγωδία του
 κοινοβουλευτικού δρόμου
 Ομιλήτρια: Κωνσταντίνα Χήρα

ΞΑΝΘΗ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 27/9 καφέ Φίλοιστρο 8μμ
 Το φθινόπωρο του ΣΥΡΙΖΑ
 Ομιλητής: Παντελής Αποστολίδης
 ● ΠΕΜΠΤΗ 5/10 Εργατικό Κέντρο 7.30μμ
 Τα αποτελέσματα των γερμανικών εκλογών
 Ομιλητής: Τάσος Αναστασιάδης

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 27/9 κυλικείο πολιτιστικού
 κέντρου «Χρ. Τσακίρης» 7μμ
 Ιστορία αγώνων για τη
 γυναικεία απελευθέρωση
 Ομιλήτρια: Κατερίνα Αβραμίδου

ΤΟΥΜΠΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 27/9 καφέ Άνεμος 7μμ
 Ιστορία αγώνων για τη
 γυναικεία απελευθέρωση
 Ομιλήτρια: Δήμητρα Κομνιανού

ΧΑΡΙΛΑΟΥ

ΤΕΤΑΡΤΗ 27/9 καφέ Γιώτης 8.30μμ
 Τρανς – η επιλογή φύλου είναι δική τους
 Ομιλητής: Χρήστος Καρκαμπούνας

ΚΑΜΑΡΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 27/9 καφέ Ποέτα 7μμ
 Δημοψήφισμα στην Καταλονία –
 το ισπανικό κράτος σε πανικό
 Ομιλητής: Μπάμπης Κουρουνδής

ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 27/9 καφέ Καλαμαριά 7μμ
 Η κρίση του Τραμπ δεν είναι μόνο δική του
 Ομιλητής: Σπύρος Ζούρος

ΗΡΑΚΛΕΟ (ΒΟΡΒΟ)

ΤΕΤΑΡΤΗ 27/9 Εργατικό Κέντρο 7.30μμ
 Δημοψήφισμα για ανεξάρτητο Κουρδιστάν
 Ομιλήτρια: Αλίκη Δάκαρη

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 27/9
 στοά Σαρκά, Α΄ κτίριο, Β΄ ορ., 7μμ
 Τρανς – Η επιλογή φύλου είναι δική τους
 Ομιλήτρια: Αρετή Κανέλου
 ● ΤΕΤΑΡΤΗ 4/10
 στοά Σαρκά, Α΄ κτίριο, Β΄ ορ., 7μμ
 Τα αποτελέσματα των γερμανικών εκλογών
 Ομιλητής: Παντελής Παναγιωτακόπουλος

ΧΑΝΙΑ (ΔΥΤΙΚΑ)

ΤΕΤΑΡΤΗ 27/9 Εργατικό Κέντρο 7μμ
 Οι εργάτες στην εξουσία –Οκτώβρης 1917
 Ομιλητής: Μανώλης Φιωτάκης

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ-ΧΑΜΟΣΤΕΡΝΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 27/9 καφέ Βραζιλιάνα 7μμ
 Δημοψήφισμα για ανεξάρτητο Κουρδιστάν
 Ομιλητής: Νεκτάριος Δαργάκης

ΚΑΛΛΙΘΕΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 27/9 καφέ 1968
 (στοά Θησέως και Αγ.Πάντων) 7μμ
 Τρανς – η επιλογή φύλου είναι δική τους
 Ομιλήτρια: Ιλρίντα Μουσαράϊ

ΑΝΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ – ΘΗΣΕΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 27/9 καφέ «6», 7μμ
 Ιστορία αγώνων για τη
 γυναικεία απελευθέρωση
 Ομιλήτρια: Ελεάννα Τσώλη

ΚΑΤΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ – ΤΑΥΡΟΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 27/9 καφέ Τζέγκα 7μμ
 Ιστορία αγώνων για τη
 γυναικεία απελευθέρωση
 Ομιλήτρια: Λένα Βερδέ

ΚΟΥΚΑΚΙ – ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

● ΠΕΜΠΤΗ 28/9 καφέ Βεσπάκι 8μμ
 Το φθινόπωρο του ΣΥΡΙΖΑ
 Ομιλητής: Δημήτρης Κουτσομητόπουλος
 ● ΠΕΜΠΤΗ 5/10 καφέ Βεσπάκι 8μμ
 Τα αποτελέσματα των γερμανικών εκλογών
 Ομιλήτρια: Αργυρή Ερωτοκρίτου

ΧΑΝΙΑ (ΑΝΑΤΟΛΙΚΑ)

ΠΕΜΠΤΗ 28/9 Σύλλογος Δασκάλων 6μμ
 Το φθινόπωρο του ΣΥΡΙΖΑ
 Ομιλητής: Σεραφείμ Ρίζος

ΗΡΑΚΛΕΟ (ΝΟΤΙΟ)

ΠΕΜΠΤΗ 28/9 καφέ Πολύκεντρο 7μμ
 Ιστορία αγώνων για τη
 γυναικεία απελευθέρωση
 Ομιλητής: Πάνος Λουκίσας

ΠΑΤΡΑ

ΠΕΜΠΤΗ 28/9 Εργατικό Κέντρο 7μμ
 Το φθινόπωρο του ΣΥΡΙΖΑ
 Ομιλητής: Γιώργος Πελεκούδας

ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ

ΠΕΜΠΤΗ 28/9 καφέ Ποέτα 8μμ
 Το αντιρατσιστικό κίνημα κλειδί
 για τις γερμανικές εκλογές
 Ομιλήτρια: Μαρία Τσίρμπα

ΕΛΛΗΝΙΚΟ

ΠΕΜΠΤΗ 28/9 καφέ Industriel 8μμ
 Η κρίση του Τραμπ δεν είναι μόνο δική του

Ομιλήτρια: Μαίρη Γουορντ

ΠΑΓΚΡΑΤΙ

ΠΕΜΠΤΗ 28/9 καφέ Άνω Πουρναρούσα 7μμ
 150 χρόνια από το Κεφάλαιο
 Ομιλητής: Λεάνδρος Μπόλαρης

ΙΛΙΣΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 28/9 καφέ Sweet Home 7.30μμ
 Οι γερμανικές εκλογές
 Ομιλήτρια: Ζαννέτα Λυσικάτου

ΑΝΩ ΙΛΙΟΣΙΑ – ΜΕΝΙΔΙ

ΠΕΜΠΤΗ 28/9 καφέ Τυφλόμυγα 7.30μμ
 Τα αποτελέσματα των γερμανικών εκλογών
 Ομιλητής: Βασίλης Καταραχιάς

ΠΑΤΗΣΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 28/9 καφέ Λα Ροζέ 7μμ
 Να κλείσουμε τα «γραφεία»
 των ναζί δολοφόνων
 Ομιλήτρια: Διοτίμα Χριστοπούλου

ΝΙΚΑΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 28/9 δημαρχείο 7.30μμ
 Το φθινόπωρο του ΣΥΡΙΖΑ
 Ομιλητής: Μάνος Καρτέρης

ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

ΠΕΜΠΤΗ 28/9 ΕΡΤ-OPEN 7μμ
 Κόμμα, τάξη, κίνημα
 Ομιλήτρια: Αλεξάνδρα Μαρτίνη

ΒΡΗΛΗΣΣΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 28/9
 στέκι Δράση για μια άλλη Πόλη 6.30μμ
 Οι εργάτες στην εξουσία – Οκτώβρης 1917
 Ομιλητής: Ορέστης Ηλίας

ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΑ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 29/9 καφέ Σκαντζόχοιρος 8μμ
 Κόμμα, τάξη, κίνημα
 Ομιλήτρια: Αλεξάνδρα Μαρτίνη

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ

● ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 29/9 καφέ Κύτταρο 7μμ
 Ο φθινόπωρο του ΣΥΡΙΖΑ
 Ομιλητής: Μάκης Δραγάνης
 ● ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 5/10 Εργατικό Κέντρο 7μμ
 Τα αποτελέσματα των γερμανικών εκλογών
 Ομιλητής: Τάσος Αναστασιάδης

Στις σχολές

ΤΗ ΑΘΗΝΑΣ

ΠΕΜΠΤΗ 28/9
 αίθουσα προβολών ΣΓΤΚΣ 1μμ
 Ιστορία αγώνων για τη
 γυναικεία απελευθέρωση
 Ομιλήτρια: Χρυσάνθη Καθοπούλη

ΠΑΝΘΕΟ

ΠΕΜΠΤΗ 28/9 Β1, 1μμ
 Το αντιρατσιστικό κίνημα στην Ευρώπη
 και η οργάνωση της Διεθνούς
 Συνάντησης στις 14-15 Οκτώβρη
 Ομιλητής: Παντελής Παναγιωτακόπουλος

ΝΟΜΙΚΗ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 6/10 Αίθριο, 3μμ
 Δημοψήφισμα για ανεξάρτητο Κουρδιστάν
 Ομιλήτρια: Παναγιώτα Σταμοδήμου

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ

Παλεύουμε για

ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟ μέσα από την **ανεξάρτητη δράση της εργατικής τάξης**
 Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο μέ-
 σα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία απαλ-
 λαγμένη από την εκμετάλλευση, ο σοσιαλι-
 σμός, μπορεί να δημιουργηθεί μόνο όταν οι
 εργάτες πάρουν συλλογικά στα χέρια τους
 τον έλεγχο όλου του κοινωνικού πλούτου και
 προγραμματίσουν την παραγωγή και τη δια-
 νομή σύμφωνα με τις ανθρώπινες ανάγκες.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ και **όχι ρεφορμισμό**

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις. Πρέ-
 πει να ανατραπεί με την εργατική δράση. Δεν
 υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος προς μια

τέτοια αλλαγή. Το κοινοβούλιο, ο στρατός, η
 αστυνομία, η δικαιοσύνη, όλο το αστικό κρά-
 τος λειτουργεί για να προστατεύει τα συμφέ-
 ροντα της άρχουσας τάξης. Η εργατική τάξη
 θα χρειαστεί το δικό της κράτος, στηριγμένο
 στην άμεση δημοκρατία, στα συμβούλια αντι-
 προσώπων απ΄ τους χώρους δουλειάς και
 στην εργατική πολιτοφυλακή.

ΔΙΕΘΝΙΣΜΟ **όχι "σοσιαλισμό σε μια**

χώρα" ή "σοσιαλισμό με εθνικά χρώματα"
 Η εμπειρία της Ρωσίας αποδεικνύει ότι ακόμα
 και μια νικηφόρα εργατική σοσιαλιστική επα-
 νάσταση όπως ο Οκτώβρης του 1917 δεν
 μπορεί να επιβιώσει σε απομόνωση. Τα καθε-
 στώτα της ΕΣΣΔ μετά την επικράτηση του
 σταλινισμού, της Κίνας και των άλλων ανατο-

λικών χωρών ήταν κρατικοί καπιταλισμοί.

Γι΄ αυτό παλεύουμε για τη διεθνιστική ενότη-
 τα των εργατών σε όλον τον κόσμο χωρίς
 διακρίσεις εθνικότητας γλώσσας, θρησκείας,
 φύλου, φυλής ή σεξουαλικής προτίμησης.

Υποστηρίζουμε όλα τα εθνικοαπελευθερωτι-
 κά κινήματα που αντιστέκονται στην ιμπερια-
 λιστική καταπίεση. Η δύναμη που θα τσακίσει
 τελειωτικά τον ιμπεριαλισμό είναι η ενότητα
 της εργατικής τάξης σε διεθνή κλίμακα από
 τη Νέα Υόρκη ως τη Σεούλ και από το Λονδί-
 νο ως το Σάο Πάολο.

Αντιπαλεύουμε κάθε μορφή σοβινισμού, ρα-
 τσισμού ή σεξιστικών διακρίσεων που απειλεί
 να διασπάσει τους εργάτες.

Απέναντι στην αντιτουρκική πολεμοκαπηλεία
 της “δικής μας” άρχουσας τάξης υποστηρί-
 ζουμε το σύνθημα Ελληνες και Τούρκοι εργά-

τες ενωμένοι.

Είμαστε αντίθετοι στην καταπίεση των μειο-
 νοτήτων στη Θράκη και τη Μακεδονία και στα
 μέτρα αστυνόμευσης των μεταναστών.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ
της εργατικής πρωτοπορίας

Η εργατική τάξη μπορεί να απελευθερώσει
 τον εαυτό της και όλους τους καταπιεσμέ-
 νους μέσα από τη δική της δράση. Για να
 κερδηθούν όλα τα κομμάτια της τάξης σε αυ-
 τή την πάλη είναι απαραίτητο να οργανωθούν
 τα πιο ξεκάθαρα και μαχητικά τμήματα σε
 ένα επαναστατικό σοσιαλιστικό εργατικό κόμ-
 μα. Ενα τέτοιο κόμμα μπορεί να πείθει τους
 εργάτες για την επαναστατική προοπτική πα-
 ρεμβαίνοντας στους μαζικούς αγώνες. Είμα-
 στε αντίθετοι σε κάθε αντίληψη υποκατάστα-
 σης της τάξης, απ΄ όπου και αν προέρχεται.

Εξορμήσεις

ΤΕΤΑΡΤΗ 27/9

ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΗΣΑΠ 6μμ

ΠΕΜΠΤΗ 28/9

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 7.30πμ
 ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ πεζόδρομος Μ. Ασίας 6.30μμ
 ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 7πμ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 29/9

ΤΑΥΡΟΣ ΗΣΑΠ 7μμ
 ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 7μμ
 ΚΑΛΛΙΘΕΑ πλατεία Κύπρου 7μμ
 ΚΟΥΚΑΚΙ Μετρό Συγγρού Φιξ 6.30μμ
 ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ Πλαταιών 7μμ
 ΑΝΩ ΠΑΤΗΣΙΑ ΗΣΑΠ 7μμ
 ΠΑΓΚΡΑΤΙ πλατεία Βαρνάβα 6.30μμ
 ΕΛΛΗΝΙΚΟ Σκλαβενίτης, Ιασωνίδου 7μμ
 ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ Μνημείο Παύλου
 Φύσσα 7.30μμ

ΜΑΡΟΥΣΙ πεζόδρομος Ερμού 6.30μμ
 ΧΑΛΑΝΔΡΙ πλατεία 7μμ
 ΜΕΝΙΔΙ πλατεία Αγ. Βλάσση 7μμ
 ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ πεζόδρομος “Κελάρι” 7μμ
 ΙΛΙΟΝ κεντρική πλατεία 7μμ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΤΟΥΜΠΑ Άγιος Θεράποντας 6.30μμ
 ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ πεζόδρομος Κομνηνών 6.30μμ

ΓΙΑΝΝΕΝΑ Πεζόδρομος
 Μιχαήλ Αγγέλου 6.30μμ

ΗΡΑΚΛΕΟ πάρκο Γεωργιάδη 6.30μμ

ΧΑΝΙΑ πλατεία Αγοράς 7μμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 30/9

ΕΞΑΡΧΕΙΑ Λαϊκή 11.30πμ
 ΚΥΨΕΛΗ Γερμανός, πλατεία 11.30πμ
 ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ Μετρό Πανόρμου, 12μες
 ΓΑΛΑΤΣΙ Βείκου και Γαλατσίου 12μες
 ΒΥΡΩΝΑΣ Hondos Center 11πμ
 ΖΩΓΡΑΦΟΥ πλατεία Γαρδένια 11πμ
 ΙΛΙΣΙΑ Σκλαβενίτης Ούλωφ Πάλμε 11.30πμ
 ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ Έβερεστ,
 κεντρική πλατεία 11.30πμ
 ΘΗΣΕΙΟ Ηρακλειδών 11πμ
 ΝΙΚΑΙΑ λαϊκή 12μες
 ΠΕΙΡΑΙΑΣ Σωτήρος 11πμ
 ΝΕΑ ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ
 πεζόδρομος Δεκελείας 12μες
 ΒΡΗΛΗΣΣΙΑ πλατεία Ανάληψη 12μες
 ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Έβερεστ 12μες
 ΑΙΓΑΛΕΟ Μετρό 11.30πμ
 ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ Τζάντε, 11.30πμ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΧΑΡΙΛΑΟΥ Παπαναστασίου
 και Μαρτίου 11πμ
 ΛΑΜΠΡΑΚΗ Άγαλμα Λαμπράκη 11πμ
 ΔΥΤΙΚΑ Λαϊκή Αμπελοκήπων 11πμ
 ΚΑΜΑΡΑ Τσιμισκή και Ναυαρίνου 11πμ
ΒΟΛΟΣ Αγ. Νικόλαος 11πμ
ΠΑΤΡΑ Γεροκωστοπούλου
 και Ρήγα Φεραίου 10.30πμ
ΞΑΝΘΗ πλατεία 11πμ
ΧΑΝΙΑ Λαϊκή Αγορά 11.30πμ

εργατική αλληλεγγυή

Βδομαδιατική Εφημερίδα εκδίδεται από το ΣΕΚ
Ιδιοκτήτης: Αναστασιάδης Αναστάσιος του Βασι-
 λείου, Φειδίου 14, 106 78 Αθήνα, τηλ. 210 5222213
Εκδότης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
Διευθυντής: Γκαργκάνας Παναγιώτης,
 Αναξαγόρα 14Α, 10552 Αθήνα τηλ. 210 5241001
Σύνταξη: Λένα Βερδέ, Κατερίνα Θωίδου,
 Σωτήρης Κοντογιάννης, Νίκος Λούντος,
 Στέλιος Μιχαηλίδης, Κυριάκος Μπάνας,
 Λεάνδρος Μπόλαρης, Γιώργος Πίττας,
 Αφροδίτη Φράγκου
ΔΤΡ: Π. Γαβριηλίδης, Γ. Κούβαρης
Εκτύπωση: News Press Hold,
 παρ. Ορφέως 13, 194 00 Κορωπί
Γραφεία: Αναξαγόρα 14Α, 105 52 Ομόνοια
e-mail: ergatikiki@gmail.com
τηλ.: 210 5241001, **fax:** 2105227177
Διεύθυνση Αλληλογραφίας: ΤΘ 8161 Ομόνοια 102
 10 Αθήνα Κωδικός ΕΛΤΑ 7856

Η διαδήλωση της 16 Σεπτέμβρη για να κλείσουν τα γραφεία των ναζί δολοφόνων στη Μεσογείων ήταν μια μεγάλη επιτυχία. Έδειξε όχι μόνο ότι το αντιφασιστικό κίνημα είναι ζωντανό τέσσερα χρόνια μετά τη δολοφονία του Π. Φύσσα, αλλά κι ότι κλιμακώνει τη δράση και τα αιτήματά του. Αναζωπύρωσε, παράλληλα, και τη συζήτηση για το πως απαντάμε στη φασιστική απειλή σε μια στιγμή που τα αποτελέσματα των γερμανικών εκλογών την κάνουν πιο επείγουσα.

Δεν είναι η πρώτη φορά που έχει τεθεί αυτό το ερώτημα. Στις αρχές της δεκαετίας του 1930 η Αριστερά στη Γερμανία βρέθηκε αντιμέτωπη με την αλματώδη άνοδο των ναζί. Οι εκλογικές επιτυχίες του κόμματος του Χίτλερ, του **NSDAP**, πρόσφεραν τη δυνατότητα για την ανάπτυξη των παραστρατιωτικών SA («τάγματα εφόδου») των «φαιοχιτώνων» όπως ήταν γνωστά και της δολοφονικής τους δράσης.

Το **SPD**, το σοσιαλδημοκρατικό κόμμα έδινε τη δικιά του απάντηση στο ερώτημα. Συνοπτικά, αυτό που υποστήριζε η ηγεσία του ήταν ότι η απάντηση στους ναζί και τη βία τους ήταν οι «θεσμοί» της Δημοκρατίας. Ίσως η πιο χαρακτηριστική στιγμή αυτής της στάσης ήταν οι προεδρικές εκλογές του Απριλίου του 1932.

Στο όνομα της υπεράσπισης των θεσμών και της «συνταγματικής νομιμότητας» το σοσιαλδημοκρατικό κόμμα στήριξε την υποψηφιότητα του στρατάρχη Χίντεμπουργκ που ήταν πρόεδρος από το 1925. Ο Χίντεμπουργκ ήταν νοσταλγός της αυτοκρατορικής Γερμανίας κι από το 1930 χρησιμοποιούσε τις υπερεξουσίες που του έδινε το Σύνταγμα για να «περνάει» τα μέτρα σκληρής λιτότητας των κυβερνήσεων που δεν διέθεταν πλειοψηφία στη βουλή με προεδρικά διατάγματα.

Η άλλη απάντηση στους ναζί προερχόταν από το Κομμουνιστικό Κόμμα της Γερμανίας, το **KPD**. Ήταν το μεγαλύτερο κομμουνιστικό κόμμα έξω από τα σύνορα της Ρωσίας. Δεν είχε τις θεσμικές αυταπάτες του σοσιαλδημοκρατικού κόμματος. Ανάμεσα στο 1930 και το 1933 τα μέλη του βρέθηκαν στην πρώτη γραμμή της πάλης ενάντια στους ναζί.

Στα επίσημα κομματικά ντοκουμέντα η αναφορά γινόταν στην ανάγκη της «μαχητικής πάλης ενάντια στον φασισμό» (wehrhafter Kampf gegen den Faschismus). Υποτίθεται ότι αυτή η «μαχητική πάλη» θα ήταν υπόθεση της μαζικής κινητοποίησης των εργατών σε γειτονιές που απειλούνταν από τα ναζιστικά τάγματα εφόδου. Ενός μαζικού κινήματος που θα απαγόρευε στους ναζί να ριζώσουν και να λειτουργήσουν στη καρδιά των «κόκκινων» περιοχών.

Στα τέλη του 1930 το KPD είχε 30 χιλιάδες μέλη στο Βερολίνο και στις εκλογές που είχαν γίνει τον Σεπτέμ-

Τα αντιφασιστικά διδάγματα του 1930

βρη είχε πάρει το 1/3 των ψήφων. Ήταν δηλαδή μια μαζική δύναμη, που μπορούσε να κάνει πράξη τη «μαχητική πάλη». Όμως, συναντούσε προβλήματα.

Απεργίες

Το KPD πάντα πρόβαλε ως επίσημη γραμμή του ότι οι «πολιτικές απεργίες» ενάντια στους ναζί ήταν βασικό κομμάτι της πολιτικής του. Όμως, δεν είχε τη δύναμη να την εφαρμόσει. Μόνο 5 χιλιάδες κομματικά μέλη δούλευαν σε εργοστάσια το 1931 και μάλιστα όχι στα μεγαλύτερα. Η ανεργία που είχε φέρει η Μεγάλη Κρίση είχε διώξει ένα ολόκληρο στρώμα μαχητικών εργατών από τα εργοστάσια.

Για να υλοποιηθεί αυτή η γραμμή χρειαζόταν η συμμετοχή των εργατών που ανήκαν στα συνδικάτα και ακολουθούσαν το σοσιαλδημοκρατικό κόμμα. Οι σοσιαλδημοκρατικές ηγεσίες έβάζαν, είναι αλήθεια, κάθε λογής εμπόδιο σε αυτή την εξέλιξη.

Η προσκόλλησή τους στο αστικό κράτος και τη «νομιμότητά» του έφτασε σε τέτοια αυτοκτονικά ύψη, ώστε τον Γενάρη του 1933 όταν ο Χίτλερ διορίστηκε καγκελάριος από τον Χίντεμπουργκ κι οι ναζί ανέβηκαν στην εξουσία, καταδίκασαν δημόσια τις προσπάθειες τμημάτων της Σοσιαλιστικής Νεολαίας να οργανώσουν παράνομη δράση. Κι όχι μόνο αυτό. Την Πρωτομαγιά του 1929 για παράδειγμα η σοσιαλδημοκρατική

κυβέρνηση της Πρωσίας απαγόρευσε τις διαδηλώσεις κι όταν οι κομμουνιστές την αψήφησαν έστειλε την αστυνομία που δολοφόνησε 25 διαδηλωτές και επέβαλε καθεστώς τρόμου στις εργατογειτονιές.

Όμως, οι ναζί απειλούσαν όλες τις οργανώσεις που είχε χτίσει το εργατικό κίνημα, κάθε δημοκρατική ελευθερία που είχε κατακτηθεί. Οι σοσιαλδημοκράτες εργάτες το έβλεπαν αυτό. Είχαν κάθε συμφέρον -και τη διάθεση- να παλέψουν ενάντια στη φασιστική απειλή. Το KPD θα μπορούσε να τους κερδίσει σε αυτή την πάλη, και να τους αποσπάσει από τον παραλυτικό έλεγχο των ηγεσιών τους.

Όμως, η γραμμή που είχε επιβάλει ο Στάλιν στη Κομιντέρν και στο γερμανικό κόμμα από το 1928 εκμηδένιζε αυτή τη δυνατότητα. Για το KPD η σοσιαλδημοκρατία ήταν μια πτέρυγα του φασισμού, «σοσιαλφασιστική». Το κράτος ήταν ήδη, ή γινόταν με ταχύτητα, φασιστικό. Το «ενιαίο μέτωπο» μπορούσε να εφαρμοστεί μόνο «από τα κάτω», κάθε συνεννόηση για κοινή δράση με το σοσιαλδημοκρατικό κόμμα και τα συνδικάτα ήταν από «παρέκκλιση» μέχρι και προδοσία. Στην ουσία, οι σοσιαλδημοκράτες έπρεπε να προσχωρήσουν στο KPD για να παλέψουν τους φασίστες.

Ήταν μια σεχταριστική πολιτική που απομόνωνε τους δεκάδες χιλιάδες αγωνιστές οι οποίοι θέλανε να

παλέψουν τους ναζί.

Η καμπάνια για το κλείσιμο των ταβερνών των φαιοχιτώνων έδειξε ανάγλυφα τη φύση αυτών των προβλημάτων.

Ορμητήρια

Οι ταβέρνες ήταν το σημερινό ανάλογο των γραφείων των ναζί της Χρυσής Αυγής. Στη μια γειτονιά μετά την άλλη, ταβέρνες που πριν ήταν σημεία συνάντησης σοσιαλδημοκρατών ή κομμουνιστών εργατών και των οργανώσεών τους, άνοιγαν τις πόρτες τους στα Τάγματα Εφόδου. Οι ναζί διέθεταν χρήμα ώστε να μπορούν να εξαγοράζουν τους ιδιοκτήτες με εγγυημένη κατανάλωση. Σύντομα μετατρέπονταν σε κανονικούς στρατώνες και ορμητήρια για παρελάσεις και επιθέσεις.

Τον Απρίλη του 1931 το KPD ξεκίνησε μια μεγάλη καμπάνια για την εκδίωξη των ναζί από αυτά τα σημεία. Η κομματική εφημερίδα δημοσίευσε μια λίστα με τις ταβέρνες που είχαν κάνει ορμητήρια οι ναζί. Η μαζική δράση περιλάμβανε μορφές πάλης όπως η άρνηση των ενοικιαστών που κατοικούσαν σε συγκροτήματα εργατικών κατοικιών να καταβάλλουν το νοίκι μέχρι να φύγουν οι ναζί από τις ταβέρνες που συνήθως στεγάζονταν στα ισόγεια αυτών των συγκροτημάτων, μέχρι μαζικές διαδηλώσεις που θα έκαναν έφοδο σε αυτές τις ταβέρνες.

Όμως, μπροστά στις δυσκολίες

υλοποίησης αυτής της γραμμής αποφασίστηκε στροφή στη «δυναμική δράση» μιας μαχητικής, συνωμοτικά οργανωμένης μειοψηφίας.

Ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα ήταν η δράση ενάντια στη ταβέρνα της οδού Ρίχαρντστράσε 35 στο Νοϊκέλν, μια γειτονιά προπύργιο του KPD στο Βερολίνο. Το καλοκαίρι του 1931 η «απεργία των ενοικιαστών» είχε αποτύχει, για τον απλό λόγο ότι τα ενοίκια παρακρατούνταν αυτόματα από τα επιδόματα ανεργίας που έπαιρναν οι περισσότεροι ένοικοι. Τον Σεπτέμβρη ο μηχανισμός του KPD υιοθέτησε τη νέα τακτική.

Στις 15 Οκτώβρη μια διαδήλωση καλέστηκε λίγα τετράγωνα μακριά από την ταβέρνα. Σκοπός της διαδήλωσης ήταν απλά να τραβήξει την αστυνομία μακριά από τη ταβέρνα. Την έφοδο ανέλαβε μια άλλη ομάδα, τόσο συνωμοτικά οργανωμένη που την ύπαρξή της την αγνοούσαν ακόμα και τα περισσότερα μέλη της κομματικής ηγεσίας του Βερολίνου.

Αρχικά η νέα τακτική έμοιαζε να δουλεύει. Ο ιδιοκτήτης της ταβέρνας υπέκυψε στα τραύματά του, εφτά ναζί τραυματίστηκαν και η ταβέρνα έκλεισε. Σε παρόμοιες επιθέσεις τον Οκτώβρη και τον Νοέμβρη σκοτώθηκαν 14 ναζί και μόνο 6 κομμουνιστές. Η κομματική ηγεσία δήλωνε ότι «με τη μεθοδική εφαρμογή τέτοιων μεθόδων σε τέσσερις βδομάδες θα μπορούμε να πούμε ότι κάποτε υπήρχαν SA».

Δεν έγινε όμως έτσι. Η ταβέρνα στη Ρίχαρντστράσε άνοιξε πάλι ως ορμητήριο των ναζί τρεις μήνες μετά. Εντωμεταξύ, 22 αγωνιστές οδηγήθηκαν στα δικαστήρια και τις φυλακές για συμμετοχή στην επίθεση. Την ίδια κατάληξη είχαν κι άλλες τέτοιες δράσεις. Τον Νοέμβρη του 1931, η κομματική ηγεσία αναγκάστηκε να βγάλει μια επίσημη απόφαση ενάντια στην «ατομική τρομοκρατία» και να αποσύρει από τις εφημερίδες και τις προκηρύξεις το σύνθημα «Χτυπάτε τους φασίστες όπου τους συναντάτε» (schlagt die Faschisten, wo ihr sie trifft).

Όμως, αυτή η μετατόπιση δεν έλυσε κανένα πρόβλημα. Η δυσκολία οργάνωσης μαζικών αντιφασιστικών απεργιών και διαδηλώσεων συνεχίστηκε καθώς η σοσιαλδημοκρατική ηγεσία έφτανε να δικαιολογεί τη δικιά της προδοτική παθητικότητα λέγοντας ότι οι κομμουνιστές είναι τυχοδιώκτες και διασπαστές της ενότητας.

Οι «παραδειγματικές ενέργειες» ενίσχυαν αυτή την εικόνα και αντί να χτίζουν το μαζικό κίνημα του δημιουργούσαν μεγαλύτερα προβλήματα. Η κατάληξη είναι γνωστή. Η ναζιστική βαρβαρότητα επικράτησε στη Γερμανία το 1933. Όχι γιατί η εργατική τάξη δεν είχε τη δύναμη και τη διάθεση να παλέψει αλλά γιατί οι ηγεσίες της την οδήγησαν στην ήττα.

Λεάνδρος Μπόλαρης

ΣΤΟΠ στις ρατσιστικές επιθέσεις

ΜΟΝΑΣΤΗΡΑΚΙ

«**Α**ντιρατσιστική διαμαρτυρία... μετά μουσικής δρόμου» οργανώνουν η ΚΕΕΡΦΑ, η Οργάνωση Ενωμένων Γυναικών Αφρικής και η Κοινότητα Σενεγάλης την Τρίτη 26/9, 7μμ στην Πλατεία στο Μοναστηράκι, όπου στις 18/9 αστυνομικοί χτύπησαν και συνέλαβαν μετανάστη μουσικό δρόμου. Όπως ανέφερε ο δημοτικός σύμβουλος Αθήνας Πέτρος Κωνσταντίνου σε δήλωσή του:

«Με το χυδαίο πρόσωπο του ρατσισμού της ΕΛΑΣ βρέθηκε ο **Καμαρά Μοχάμεντ**, μουσικός δρόμου και μετανάστης από την Γουινέα. Δύο αστυνομικοί στο Μοναστηράκι, λίγα λεπτά μετά τα μεσάνυχτα της 18ης Σεπτεμβρίου, συνέλαβαν το μουσικό παρεμβαίνοντας σε ένα παντελώς ασημαντο συμβάν. Ένα μπουκάλι άδειο κύλισε από τα ξύλινα παγκάκια στην πλατεία και έσπασε! Ένας αστυνομικός πλησίασε τον Καμαρά και άρχισε να τον βρίζει ενώ βρίσκονταν εκεί με τη γυναίκα του, η οποία μιλάει άπταιστα ελληνικά. Του πέρασαν τις χειροπέδες αφού του έβαλαν τα χέρια στη πλάτη. Του άφησαν σημάδια στα χέρια.

Ο αστυνομικός δεν του ζήτησε τα χαρτιά του αλλά ο Καμαρά είπε «έχω χαρτιά, γυναίκα και παιδί εδώ, δεν έκανα κάτι παράνομο, θα φωνάξω τη δικηγόρο μου. Γιατί με σπρώχνεις.» Τότε ο αστυνομικός, ο οποίος τον γνώριζε από καιρό ως μουσικό δρόμου του είπε: «Γαμώ και εσένα, και τη γυναίκα σου και τη δικηγόρο μαζί. Σήκω φύγε και μην ξαναπατήσεις στο Μοναστηράκι.»

Του πέρασε χειροπέδες και μαζί με δεύτερο αστυνομικό τον απομάκρυναν και τον στρίμωξαν στο σημείο όπου υπάρχει η κατασκευή στην πλατεία. Ο ένας τον κρατούσε πιέζοντας τον στο σβέρκο και ο άλλος τον χτυπούσε στο πρόσωπο. Άλλοι δεκαπέντε αστυνομικοί κοιτούσαν το συμβάν. Η ρατσιστική βία είχε τη συνέχεια της εντός του διαβόητου για τα κατορθώματα του ΑΤ Ομονοίας όπου τον χτύπησαν οι ίδιοι δύο αστυνομικοί μπροστά στον αξιωματικό υπηρεσίας!

Απαιτούμε να τιμωρηθούν οι ρατσιστές αστυνομικοί και να σταματήσει η εκδικητική δίωξη που του άσκησαν φορτώνοντας του απίθανες κατηγορίες».

ΑΣΠΡΟΠΥΡΓΟΣ

«Μία μέρα μετά τις αντιφασιστικές κινητοποιήσεις στην επέτειο των τεσσάρων χρόνων της δολοφονίας του Παύλου Φύσσα, τα φασιστοειδή της συμμορίας της Γκορυσά χτύπησαν ξανά μετά από τετράμηνη παύση των ρατσιστικών επιθέσεων» καταγγέλλουν σε ανακοίνωσή τους η Πακιστανική Κοινότητα, η Ένωση Μεταναστών Εργατών και η ΚΕΕΡΦΑ. «Σήμερα το πρωί στις 7πμ, ο μετανάστης εργάτης **Καουάρ Αμπάς**

ΑΛΜΥΡΟΣ

σμος του Αλμυρού δεν ανταποκρίθηκε στο κάλεσμα τους. Ανάμεσα στους διαδηλωτές ήταν πανό των αναρχικών, της ΚΕΕΡΦΑ και της ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Ούτε στον Αλμυρό, ούτε πουθενά, τσακίστε τους φασίστες σε κάθε γειτονιά» αναφέρει η ΚΕΕΡΦΑ Βόλου. Την φιέστα της Χ.Α κατήγγειλε με ανακοίνωσή τους και ο Αγροτικός Σύλλογος Αλμυρού και Σούρπης καλώντας τα μέλη του να κηρύξουν τους χρυσαυγίτες ανεπιθύμητους στον Αλμυρό.

Ν. ΙΩΝΙΑ

Σε αντιφασιστική-αντιρατσιστική διαδήλωση καλούν την Παρασκευή 29/9 στις 7μμ στην πλατεία Σημηριώτη στη Νέα Ιωνία φορείς και συλλογικότητες της περιοχής καταγγέλλοντας τη ρατσιστική επίθεση που δέχθηκε την προηγούμενη βδομάδα ο Βαρές Τ. μέλος της ΚΕΕΡΦΑ και της Πακιστανικής Κοινότητας στη Νέα Ιωνία. Η απόφαση πάρθηκε σε ανοιχτή σύσκεψη που έγινε μετά από κάλεσμα της Κοινότητας και της ΚΕΕΡΦΑ το Σάββατο 23/9 στο Στέκι Εκτός Σχεδίου και συμμετείχαν μια σειρά από σωματεία, φορείς και συλλογικότητες της πόλης.

Ο Βαρές γρονθοκοπήθηκε από φασιστοειδές στην Αγ.Κωνσταντίνου, αφού είχε προηγηθεί τραμπουκισμός του κι απειλές. Αστυνομικοί που έφτασαν στο μέρος της επίθεσης οδήγησαν στο Α.Τ. Νέας Ιωνίας και τους δύο.

Ο ρατσιστής τραμπούκος συνέχισε να έχει προκλητική συμπεριφορά απέναντι στο Βαρές και τους συντρόφους του. Περισσότεροι από 30 άτομα, μέλη της ΚΕΕΡΦΑ, της Πακιστανικής Κοινότητας

έβγαине από το σπίτι του για να πάει για τα χαρτιά του στην Π.Ράλλη. Ομάδα δύο φασιστοειδών του επιτέθηκε με ιδιαίτερη αγριότητα. Τον πλησίασαν από πίσω. Ο ένας τον έπιασε από το λαιμό ενώ ο άλλος άρχισε να τον χτυπά με σιδηρογροθιά στο πρόσωπο και το κεφάλι. Τον έριξαν κάτω και συνέχισαν να τον κλωτσάνε μέχρι που έβαλαν τις φωνές γείτονες και τους σταμάτησαν... Όταν έφτασε η Αστυνομία, ένα από τα θύματα προηγούμενων ρατσιστικών επιθέσεων, κατήγγειλε ότι αναγνώρισε αυτούς που χτύπησαν...»

«Πλήθος αγωνιστών πραγματοποιήσαμε διαδήλωση για να μπλοκάρουμε την συγκέντρωση των φασιστών της Χρυσής Αυγής στον Αλμυρό την Κυριακή 24/9. Οι νεοναζί χρειάστηκαν 7 διμοιρίες των ΜΑΤ, κλούβες, χημικά και ελικόπτερο (!) για να προσπαθήσουν να κάνουν την φιέστα τους. Και πάλι όμως ο κό-

και τοπικών φορέων συγκεντρώθηκαν έξω από το Α.Τ. σε συμπάρασταση στο Βαρές.

Ο Βαρές είναι γνωστός στη γειτονιά για την αντιρατσιστική του δράση.

Εκδηλώσεις

- Πετράλωνα Σάββατο 30/10 cinemarian 6μμ
- Ν. Ιωνία Τετάρτη 4/10 αιθ. δημ. συμβουλίου Ν. Ιωνίας

"Διεθνής Συνάντηση στη μάχη ενάντια στους φασίστες και το ρατσισμό"

- Χαλάνδρι Πέμπτη 5/10 αιθ. δημ. συμβουλίου Χαλανδρίου
- Θεσσαλονίκη Τρίτη 16/9 7μμ ΕΚΘ

Οκτώβρης 1917
100 χρόνια από την Ρώσικη Επανάσταση

4-5 ΝΟΕΜΒΡΗ
ΣΑΒΒΑΤΟ 6μμ, ΚΥΡΙΑΚΗ 11πμ-7μμ
ΝΟΜΙΚΗ Σόλωνος 57

Ένα διήμερο με εκθέσεις βιβλίου, αφίσας, συζητήσεις και καλλιτεχνικό δρώμενο

- Η εργατική τάξη και οι Μπολσεβίκοι
- Η διαλεκτική της νίκης
- Εργατικά συνδικάτα
- Το πανηγύρι των καταπιεσμένων
- Ρώσικη πρωτοπορία
- Η άνθηση της καλλιτεχνικής δημιουργίας
- Το διεθνές κύμα των επαναστάσεων 1917-1923
- Πώς κλήθηκε η Επανάσταση;
- Το διάγραμμα του Οκτώβρη σήμερα

www.sakskine.gr • τηλ. 210 5221500

Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα

Μεγάλο διήμερο εκδηλώσεων ετοιμάζει το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα για την επέτειο των 100 χρόνων από τη νικηφόρα εργατική επανάσταση στη Ρωσία τον Οκτώβρη του 1917

Το Σαββατοκύριακο στις 4 και 5 Νοέμβρη στη Νομική Σχολή της Αθήνας (ΝΟΠΕ, στην οδό Σόλωνος 57) το πανηγυρικό διήμερο περιλαμβάνει εκθέσεις βιβλίου, αφίσας, καλλιτεχνικά δρώμενα και πολλές συζητήσεις.

Συγκεκριμένα προγραμματίζονται συζητήσεις με τα εξής θέματα:

- Η εργατική τάξη και οι Μπολσεβίκοι-η διαλεκτική της νίκης
- Εργατική επανάσταση-το πανηγύρι των καταπιεσμένων
- Ρώσικη πρωτοπορία, η άνθηση της καλλιτεχνικής δημιουργίας
- Το διεθνές κύμα των επαναστάσεων και η Ελλάδα 1917-1923
- Πώς χάθηκε η επανάσταση;
- Τα διδάγματα του Οκτώβρη σήμερα

Μπορείτε να δηλώσετε συμμετοχή στους συντρόφους και συντρόφισσες που διακινούν την Εργατική Αλληλεγγύη και στο Μαρξιστικό βιβλιοπωλείο, Φειδίου 14.

ΓΑΛΛΙΑ

Ενάντια στον Μακρόν να συντονίσουμε τις μάχες

Ο Μακρόν με το που εκλέχτηκε, έχει μόνο ένα σκοπό, να κάνει τους εργαζόμενους να πληρώσουν την κρίση, υλοποιώντας τις ανάγκες των αφεντικών. Αυτός ο νόμος εκφράζει ακριβώς την πολιτική του. Θα διευκολύνει τις απολύσεις, θα επιβάλει συμβάσεις επισφάλειας για όλους. Ο στόχος αυτού του νόμου δένεται βαθιά με την κατάσταση έκτακτης ανάγκης που επικρατεί από το Νοέμβρη του '15. Οι δημοκρατίες ελευθερίες που έχουν μηδενιστεί μέσα στην κοινωνία, θα καταργηθούν, μέσω αυτού του νόμου, και μέσα στους χώρους δουλειάς. Μέσα σ' αυτές τις συνθήκες, μόνο η δράση της εργατικής τάξης, με τη δική της στρατηγική, μπορεί να βάλει τέλος σ' αυτό.

Έχουν γίνει μέσα στον Σεπτέμβρη τρεις μέρες κινητοποίησης σε εθνικό επίπεδο. Οι δυο πρώτες καλούνταν από τη CGT και άλλες ομοσπονδίες. Ο αριθμός των 400.000 που διαδήλωσαν στις 12 Σεπτέμβρη μας γεμίζει αισιοδοξία.

Όμως η 24ωρη απεργία στις 21 Σεπτέμβρη είχε λιγότερη συμμετοχή για πολλούς λόγους: οι συνδικαλιστικές οργανώσεις έχουν ήδη διαιρέσει την αντίσταση, διαχωρίζοντας τον ιδιωτικό τομέα και το δημόσιο, το οποίο δεν καλούσε στις 21/9 αλλά για τις 10 Οκτώβρη. Έπειτα ο Μελανσόν καλούσε για ένα πανγαλλικό συλλαλητήριο στις 23 Σεπτέμβρη. Η πολιτική του στρατηγική είναι προβληματική γιατί προσπαθεί να εμφανίζεται ως η μόνη αντιπολίτευση στον Μακρόν σε θεσμικό επίπεδο και στο δρόμο. Παρόλαυτα η συγκέντρωση στο Παρίσι ήταν πραγματική επιτυχία εφόσον ήμασταν 150.000 το Σάββατο.

Καθοριστική

Η εβδομάδα που τρέχει θα είναι καθοριστική. Δεν θα έχει κινητοποιήσεις σε πανεθνικό επίπεδο, θα μπουν στον αγώνα κάποιοι κλάδοι όπως οι εργαζόμενοι στις μεταφορές σε επαναλαμβανόμενη απεργία, η οποία θα μπορούσε να έχει σαν αποτέλεσμα το μπλοκάρισμα των διυλιστηρίων. Επίσης η νεολαία μπορεί να παίξει το ρόλο σπίθας όπως το είχε κάνει στο προηγούμενο κίνημα, το '16. Οι νέοι στις σχολές και στα σχολεία οργανώνονται προς το παρόν σε λίγους χώρους, οι μαθητές και φοιτητές έχουν όμως ως παρακαταθήκη, από τις προηγούμενες εμπειρίες, τρόπους αυτοοργάνωσης. Αυτό πρέπει να μας προετοιμάσει σε πιθανή έκρηξη.

Λόγω της αδυναμίας της θεσμικής αριστεράς να λειτουργεί ενωτικά, το καθήκον για τους αντικαπιταλιστές γίνεται ακόμα πιο κεντρικό. Χρειάζεται να συντονίζονται οι εργαζόμενοι στις συνελεύσεις των κλαδικών συντονισμών, στις συνελεύσεις στις γειτονιές, στα πανεπιστήμια και τα λύκεια, ώστε να βγει ένα κίνημα σε πανεθνικό επίπεδο αρκετά δυνατό για να δώσει χτύπημα σ' αυτή την κυβέρνηση που βρίσκεται στην υπηρεσία των κεφαλαιοκρατών. Αυτή η ανάγκη βρίσκει πολύ μεγάλη ανταπόκριση. Π.χ. το Κοινωνικό Μέτωπο συσπειρώνει εδώ κι ένα χρόνο συνδικάτα και συνδικαλιστές που θέλουν να πάνε πιο πέρα από την παθητικότητα των συνδικαλιστικών ηγεσιών. Ο συντονισμός αυτών των διαφόρων μετώπων και η δυνατότητα τους να πείσει πλατιά την εργατική τάξη, θα αναγκάσει την κυβέρνηση να υποχωρήσει.

Γκαέλ Μπρεμπάν, μέλος του NPA

ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Οι “βαρετές” εκλογές έγιναν εφιάλτης για τα αστικά επιτελεία

Σε έναν τριπλό εφιάλτη για τα αστικά επιτελεία εξελίχθηκαν οι “βαρετές” εκλογές στη Γερμανία. Το πρώτο στοιχείο αυτού του εφιάλτη είναι η καταβράθρωση των ποσοστών των δυο μεγάλων κομμάτων “εξουσίας”, του CDU/CSU (Χριστιανοδημοκράτες) και του SPD (Σοσιαλδημοκράτες).

Το πρόβλημα είναι άμεσο -και αυτό είναι το δεύτερο στοιχείο του “εφιάλτη” των εκλογών της 14ης Σεπτέμβρη: ο σχηματισμός νέας κυβέρνησης δεν είναι ούτε εύκολος, ούτε εξασφαλισμένος. Η ηγεσία του SPD έτρεξε να δηλώσει, αμέσως μετά το καταστροφικό αποτέλεσμα, ότι δεν πρόκειται να συμμετάσχει σε έναν νέο Μεγάλο Συνασπισμό (το αν θα το τηρήσει μέχρι τέλους μένει να το δούμε). Οι έδρες των “Ελεύθερων Δημοκρατών” (FDP) από την άλλη, του παραδοσιακού εταίρου του CDU/CSU, δεν επαρκούν για τον σχηματισμό κυβέρνησης. Για να εξασφαλίσει την πλειοψηφία στη Βουλή μια κυβέρνηση Χριστιανοδημοκρατών-Φιλελεύθερων χρειάζεται και τις έδρες των Πράσινων. Η ηγεσία των Πράσινων -που έχουν πάρει διαζύγιο εδώ και πολλά χρόνια με τον ριζοσπαστισμό και το κίνημα- είναι πρόθυμη να συνεργαστεί πρακτικά με οποιονδήποτε αν πρόκειται για την εξουσία. Οι Φιλελεύθεροι όμως έχουν πολύ κακές σχέσεις με τους Πράσινους και οι αντιρρήσεις τους δεν θα είναι εύκολο να ξεπεραστούν. Ακόμα και αν τελικά βρεθεί κάποιος συμβιβασμός το βέβαιο είναι ότι η κυβέρνηση που θα προκύψει δεν θα είναι ούτε ισχυρή ούτε σταθερή.

Το τρίτο στοιχείο είναι η άνοδος του AfD -η “Εναλλακτική για τη Γερμανία”. Το AfD είναι ένα ακραίο ρατσιστικό, ισλαμοφοβικό, ευρωσκεπτικιστικό κόμμα με άμεσους δεσμούς όχι μόνο με το Pegida (το ρατσιστικό κίνημα ενάντια στους πρόσφυγες της Γερμανίας) αλλά και με τις φασιστικές οργανώσεις. Το πρώτο συγχαρητήριο μή-

νυμα που πήρε η ηγεσία του AfD για τα αποτελέσματα των εκλογών ήταν από την Μαρίν Λεπέν, την πρόεδρο του ακροδεξιού Εθνικού Μετώπου της Γαλλίας. “Κυρία Μέρκελ θα σας καταδιώξουμε” ήταν η πρώτη δήλωση που έκανε ο Αλεξάντερ Γκάουλαντ, ο ένας από τους δυο κεντρικούς υποψηφίους του κόμματος (η άλλη ήταν η Αλίζ Βάιντελ) μόλις τα exit polls έδειξαν ότι το AfD θα είναι το τρίτο μεγαλύτερο κόμμα στο ομοσπονδιακό κοινοβούλιο -μια δήλωση που θύμιζε, καθόλου τυχαία, τη φρασεολογία του Χίτλερ.

Το AfD δεν είναι ναζιστικό κόμμα. Ο Γκάουλαντ ήταν μέχρι πριν από μερικά χρόνια ένα στέλεχος του CDU. Αλλά το AfD έχει μια μεγάλη και ισχυρή ναζιστική “φράξια” στο εσωτερικό του. Αυτό σημαίνει ότι για πρώτη φορά μετά τον πόλεμο φασίστες θα κάθονται στα έδρανα του γερμανικού ομοσπονδιακού κοινοβουλίου.

Διαδηλώσεις

Το βράδυ των εκλογών διαδηλώσεις ενάντια στο AfD “ξέσπασαν” σε πολλές πόλεις της Γερμανίας. Πάνω από 3000 διαδηλωτές συγκεντρώθηκαν στην Αλεξάντερ-

πλατς του Βερολίνου για να απαντήσουν στην “επιτυχία” του AfD με συνθήματα όπως: “Εξω οι ναζί”, “Ο ρατσισμός δεν είναι εναλλακτική λύση”, “Όχι στο μίσος απέναντι στους Μουσουλμάνους”. Εκατοντάδες διαδηλωτές βάδισαν ενάντια στο AfD και στην Κολωνία και τη Φρανκφούρτη.

Τα μεγαλύτερα ποσοστά του το AfD τα πήρε στα ανατολικά κρατίδια, στο πιο φτωχό και ρημαγμένο τμήμα της Γερμανίας. Στη Σαξονία αναδείχθηκε σε πρώτο κόμμα. Αλλά όπως φαίνεται και από τις δημοσκοπήσεις αυτό που κύρια ώθησε τους ψηφοφόρους στο AfD δεν ήταν η συμπάθεια για το ίδιο τις θέσεις του ή τη ρητορική του, αλλά η αντιπάθεια απέναντι στα άλλα κόμματα -και κύρια τα κόμματα της εξουσίας. Ταυτόχρονα ένα μεγάλο μερίδιο ευθύνης για αυτό το αποτέλεσμα έχουν τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης που έδιναν, όλους αυτούς τους μήνες, βήμα στο AfD για να χύνει το δηλητήριο του αλλά και η ίδια η κυβέρνηση που, με τον “επίσημο ρατσισμό” της νομιμοποιούσε τον ρατσιστικό του λόγο. Το AfD θα προσπαθήσει, δίχως αμφιβολία, να σταθεροποιήσει αυτή την επιρροή. Αλλά αυτό -με δεδομένες και τις αντιπαράθεσεις μέσα στο κόμμα- δεν θα είναι εύκολη υπόθεση. Και όσο πιο δυνατό είναι το κίνημα στους δρόμους ενάντια στον ρατσισμό και το φασισμό τόσο πιο δύσκολο, θα γίνεται.

Η Die Linke, η Αριστερά, αύξησε οριακά τα ποσοστά της στις εκλογές αυτές. Η άνοδος προήλθε από τα δυτικά κρατίδια. Στην ανατολή -το παραδοσιακό της προπύργιο- είχε πτώση. Τα αποτελέσματα θα ήταν δίχως αμφιβολία πολύ καλύτερα αν η ίδια η Die Linke είχε ξεπεράσει τις δικές της διαιρέσεις και αντιφάσεις. Το προσφυγικό είναι ένα απλό παράδειγμα: την ίδια ώρα που η αριστερή πτέρυγα της Die Linke κατέβαινε στους δρόμους ενάντια στο AfD, η δεξιά της πτέρυγα “συμφωνούσε” με τα MME, την Μέρκελ και το ίδιο το AfD ότι οι πρόσφυγες “αποτελούν πρόβλημα”.

Σωτήρης Κοντογιάννης

“Αγαστές σχέσεις με το Α.Τ. Αγ. Παντελεήμονα”

Ο δημοσιογράφος Μ.Τέζαρης ξεκίνησε και ολοκλήρωσε την κατάθεσή του κατά την 183η δικάσιμο (25/9). Η κατάθεσή του αφορούσε ένα ακόμη περιστατικό δράσης του διαβόητου τάγματος εφόδου Αγ. Παντελεήμονα με επικεφαλής τη Σκορδέλη, η οποία έχει πρόσφατα καταδικαστεί σε 3 χρόνια φυλάκιση.

Τον Νοέμβριο του 2012, λίγους μήνες μετά την ανάδειξη της εγκληματικής οργάνωσης σε κοινοβουλευτική δύναμη, μια ομάδα 100 χρυσαυγитών -με τη γνωστή ομοιόμορφη εμφάνιση στην ενδυμασία και τον σωματότυπο- οργάνωσε στην Αγίου Μελετίου συγκέντρωση, υποτίθεται εκφράζοντας μια διαμαρτυρία κατοίκων, που όμως συνοδευόταν από τους υποψήφιους βουλευτές Σκορδέλη και Γκλέτσο και ακολουθήθηκε από επιθέσεις σε μετανάστες: «όποιος πέρναγε τον χτυπούσαν, αρκεί να ήταν σκουρόχρωμος».

Η παρουσία των υποψήφιων βουλευτών σύμφωνα με τον μάρτυρα έκανε σίγουρο ότι δεν επρόκειτο για αυθόρμητη διαδήλωση «αγανακτισμένων» κατοίκων, αλλά για οργανωμένη συγκέντρωση μελών της Χρυσής Αυγής:

Αντιφασιστικό συλλαλητήριο στον Αγ. Παντελεήμονα στις 17/3/2012

«αποκλείεται να υπήρχαν μέλη ανάμεσά τους». Η Σκορδέλη μάλιστα έδινε προστάγματα. Μια ομάδα 15 με 20 ατόμων αποσπάρθηκε από τους υπόλοιπους, περικύκλωσε τον μάρτυρα, του έκλεψε την ταυτότητα, τον χτύπησε στο κεφάλι και άρχισε να τον απειλεί, με πρόσχημα ότι έβγαλε μια φωτογραφία.

Η αστυνομία ήταν παρούσα με ισχυρές δυνάμεις, ωστόσο δεν έκανε την παραμικρή κίνη-

ση να προστατέψει τον μάρτυρα (ούτε τους μετανάστες). «Είχαν αγαστές σχέσεις [με το ΑΤ Αγίου Παντελεήμονα]. Γνωρίζονταν. Ήξεραν ποιοι ήταν και ποιός έκανε τί. Έκνομες πράξεις γίνονταν και πριν την είσοδο της ΧΑ στη Βουλή. Δεν έγινε ποτέ καμία σύλληψη».

Ο μάρτυρας τόνισε ότι στην περιοχή το τάγμα εφόδου επιβλήθηκε με τη βία και ουδέποτε εξέφρασε τους

‘κατοίκους’ («υπήρχαν μόνο απογοητευμένοι, αλλά ποτέ δεν ασκούσαν βία»). Αντίθετα, όποιος πήγαινε να εναντιωθεί στη Χρυσή Αυγή δεχόταν τη βία της, όπως εκείνο το βράδυ όσοι βγήκαν στα μπαλκόνια και φώναζαν να σταματήσει το πογκρόμ. Ταυτόχρονα «ήξεραν ότι αν πήγαιναν στο τμήμα να καταγγείλουν [τη δράση του τάγματος] δε θα έβρισκαν καμία ανταπόκριση».

«Κεντρικά συντονισμένες»

“Οι εκδηλώσεις βίας δεν είναι μεμονωμένες πρωτοβουλίες των μελών της Χρυσής Αυγής, αλλά κεντρικά συντονισμένες από το κόμμα”, τόνισε κατά την διάρκεια της κατάθεσής του την Πέμπτη 14/9 (179η συνεδρίαση) ο ο δημοσιογράφος της εφημερίδας «Καθημερινή» Γιάννης Σουλιώτης.

Ο μάρτυρας, που καλύπτει από το 2009 το αστυνομικό ρεπορτάζ της εφημερίδας έκανε μια συνολική αποτίμηση του υλικού που προέκυψε από τη δημοσιογραφική έρευνα των τελευταίων ετών. Δίνοντας τη δική του εκτίμηση για την ΧΑ, ο Γ. Σουλιώτης στάθηκε στην στρατιωτική οργάνωση της ΧΑ που “δεν παραπέμπει σε πολιτικό κόμμα”, ενώ αναφέρθηκε και στις σχέσεις της ναζιστικής οργάνωσης με την αστυνομία θυμίζοντας τα περιστατικά όπου τα μέλη της Χρυσής Αυγής έβγαιναν μέσα από τις γραμμές της ΕΛ.ΑΣ. “Υπήρχε ένα κοινό μέτωπο στο πεζοδρόμιο”, ήταν η χαρακτηριστική του φράση.

Ο μάρτυρας έκανε εκτενή αναφορά και στην υπόθεση του εμπρησμού του Μπαρ Κουαντρό στην πλατεία Αμερικής αναφέροντας πως “Δεν ήταν απλά κάποια άτομα που συμμετείχαν σε καβγά και αποφάσισαν να κάψουν το μαγαζί ενός Αφρικανού (...) αλλά οι επιθέσεις ήταν σχεδιασμένες κεντρικά”.

Μιλώντας για την επίθεση στους συνδικαλιστές του ΠΑΜΕ και την προσπάθεια της ΧΑ να πατήσει πόδι στις περιοχές της Β’ Πειραιά, ο δημοσιογράφος μίλησε για τα οικονομικά συμφέροντα που παίζονται στη Ν/Ε Ζώνη. Υπήρχαν οικονομικά κίνητρα, εξήγησε, “η Χρυσή Αυγή είχε δημιουργήσει ένα παράλληλο σωματείο το οποίο θα είχε προνομιακές σχέσεις με τους εργολάβους”.

K.M.

Επόμενες δικάσιμοι:

- Τον Σεπτέμβρη: 28/9 στον Κορυδαλλό.
  - Τον Οκτώβρη: 4/10 (10πμ), 5/10, 12/10, 17/10, 20/10 και 30/10 στον Κορυδαλλό και 2/10, 10/10, 16/10 και 24/10 στο Εφετείο.
- Η δικάσιμος της 13/10 μεταφέρθηκε στις 4/10, ώρα 10πμ.

«Έχουν στρατιωτική δομή και απόλυτα στρατιωτική ιεραρχία, χρησιμοποιούν τη βία για να πετύχουν πολιτικούς σκοπούς»

Αυτά είναι, σύμφωνα με τον μάρτυρα Μ. Σπουρδαλάκη, τα κύρια χαρακτηριστικά των κομμάτων – πολιτοφυλάκων, στα οποία κατατάσσει και τη Χρυσή Αυγή. Ο Μ. Σπουρδαλάκης, καθηγητής Πολιτικής Κοινωνιολογίας στο Πανεπιστήμιο Αθηνών και Κοσμήτορας στη Σχολή Οικονομικών και Πολιτικών Επιστημών, ξεκίνησε την κατάθεσή του κατά την 182η δικάσιμο (20/9), λέγοντας ότι κλήθηκε από την Εισαγγελία λόγω του επιστημονικού αντικείμενου του, τη μελέτη των πολιτικών κομμάτων. Την περίοδο εκείνη διατελούσε και πρόεδρος της Ελληνικής Εταιρίας Πολιτικής Επιστήμης.

«Η ρητορική της Χρυσής Αυγής στη δημόσια σφαίρα κινείται εκτός των ορίων του Διαφωτισμού και της νευτερικότητας. Η αρχή ‘όλοι οι άνθρωποι είναι ίσοι’ πρέπει να γίνεται σεβαστή από όλους, υπάρχουν διεθνείς συμβάσεις. Διατυπώσεις [των στελεχών της ΧΑ] όπως ‘υπάνθρωποι’, ‘κατσαρίδες’, ‘να τους βουλιάξουμε’ όμως, δεν εμπίπτουν σε αυτό το πλαίσιο». Η Χρυσή Αυγή σύμφωνα με τον μάρτυρα εντάσσεται στην ίδια κατηγορία με το ιταλικό φασιστικό κόμμα και το ναζιστικό κόμμα.

Τα χαρακτηριστικά που σύμφωνα με τον μάρτυρα οδηγούν σε αυτό το συμπέρασμα είναι η στρατιωτικού τύπου εμφανί-

«Επικεφαλής έχουν μπει και βουλευτές»

σεις της ΧΑ στο δημόσιο χώρο, καθώς και πλήθος αναφορές των μελών της στην αυστηρή ιεραρχία, από τον τρόπο που μιλάνε και δρουν. «Έχω δει τάγματα εφόδου, έχουν ομοιομορφία, στολές, παράταξη και επικεφαλής. Επικεφαλής έχουν μπει και βουλευτές». Καμία από τις επιλογές της οργάνωσης στον τρόπο παρουσίας και δράσης της δεν είναι τυχαία ή εξυπηρετεί μόνο αισθητικούς σκοπούς: «Η κοινή ενδυμασία είναι δομικό χαρακτηριστικό. [...] Οι παρελάσεις δεν είναι μόνο εμφάνιση, είναι άσκηση, επίδειξη ισχύος, προετοιμασία για βία. [...] Τα σύμβολα που χρησιμοποιούν παραπέμπουν στο ναζισμό και το φασισμό. Τα σύμβολα και οι χαιρετισμοί είναι μέρος της ρητορικής. [...] Με το NSDAP (ναζιστικό κόμμα) έχει απόλυτη ιδεολογική ταύτιση».

Για τη βία και την εγκληματική δράση της Χρυσής Αυγής, στοιχεία θεμελιώδη της οργάνωσης, ο μάρτυρας τόνισε: «Είχαμε ομάδες πολιτοφυλακής της ΧΑ που έκαναν τα εγκλήματα σε βάρος του Παύλου Φύσσα, των Αιγύπτων αλιεργατών και των συνδικαλιστών του ΠΑΜΕ. Το πρόταγμα τους είναι: ‘δεν είναι δυνατόν να είσαι συνδικαλιστής με αυτόν τον προσανατολισμό, με τη βία θα σε αποπροσανατολίσω. Αν είσαι μετανάστης θα σε εξοστρακίσω’. Είναι έμπρακτη εφαρμογή

της ιδεολογίας της οργάνωσης, έχουμε ρητορική και συγκεκριμένη δομή». Άλλωστε, όπως εξήγησε ο μάρτυρας: «Σε όλα τα κόμματα, όχι μόνο τα κόμματα-πολιτοφυλακή, η οργανωτική δομή είναι απόλυτα συνδεδεμένη με την ιδεολογία. Η μορφή και η ρητορική ενός κόμματος είναι προπομπός της κοινωνίας που επιδιώκει». Σχετικά με τον «διπλό λόγο» της οργάνωσης (το γεγονός ότι στα μέλη της παραδέχεται την εγκληματική δράση ενώ δημοσίως την αρνείται), είπε: «Αυτό που αποδέχεται δημοσίως είναι την ουσία της βίαιης δράσης της».

Τέλος, ο μάρτυρας έκανε ιδιαίτερη αναφορά στο ζήτημα των πόρων της εγκληματικής οργάνωσης: «Μια διάσταση των κομμάτων είναι οι πόροι. Η πολυσχιδής δραστηριότητα του κόμματος δεν μπορεί να δικαιολογηθεί μόνο από τις συνδρομές μελών και τις βουλευτικές αποζημιώσεις. Έχουν γραφεία, συχνές εμφανίσεις, εφημερίδα...». Πράγματι, η ναζιστική οργάνωση είχε πάνω από 10 γραφεία πριν τις εκλογές στις οποίες κατάφερε να μπει στη βουλή, ενώ τους επόμενους μήνες εκτοξεύτηκε στα 71. Σύμφωνα με τον προηγούμενο μάρτυρα Η. Σταύρου, πρώην μέλος της Χρυσής Αυγής, λίγους μήνες πριν τις εκλογές του 2012, η ΧΑ είχε μόλις 400 μέλη.

Αφροδίτη Φράγκου